שבועון לבית ולמשפחה, גליון מס' 196. יום ד', כ' באדר תשמ"ח, 9.3.1988
השער:
על אופנה
ועל איידס
יעל דיין חושפת
ילדים
במזרח הרחוק
הלסבית
ביקשה זרע
מוסף בריאות
מעריב
מדריך
פנטסטיק
לנקיון
פסח
מקצועי.
פנטסטיק. הרב תכליתי מספר 1
יש סיבה לכך שהוא הנמכר מכולם. חצי מדינת ישראל משתמשת בו בקביעות. המנקה המקצועי שמנקה הכל: רצפות, אמבטיות, חרסינות, משטחים - הכל!
FANTASTIK
סופטקס. הכביסה יותר רכה - הגיהוץ יותר קל.
מרכך הכביסה שרכש לו הרבה מעריצות בישראל. הוסיפי סופטקס לשטיפה האחרונה במכונה. לחולצות חדקרון תהיה הרגשה רכה כמו לחולצות כותנה, ודברי חכותנה יתגהצו בחצי הזמן.
Softex
מרכך כביסה
חדש
פנטסטיק ספריי. רסס... והלכלוך נמס!
כוח הניקוי האדיר של פנטסטיק - עכשיו גם בתרסיס נוח לשימוש לניקוי מקומי. משאיר ריח רענן. טוב ל-101 שימושים: שולחנות, משטחים, שטיחים, ריפוד, מקרר, מכשירי חשמל, ארונות מטבח, טלויזיה, טלפון, ועוד.
רסס... והלכלוך נמס!
SPRAY
פנטסדיש
פנטסדיש - לכלים במדיח.
האבקה המקצועית של פנטסטיק למדיח הכלים שלך. מסירה ליכלוך ושומנים. תוקפת גם שיירי אוכל שהתייבשו על הכלים. חסכונית במיוחד.
אוטו שמפו. שמפו + וקס למכונית ברחיצה אחת.
גם מנקה, גם שומר על הצבע - וגם מגן עליו בשכבת וקס מבריקה הדוחה לכלוך.
AUTO SHAMPOO
לרחיצת מכוניות
פורצל. לאסלות וכיורים מבריקים.
פורצל מחדש את האסלה, מסיר אבן, משקעים וכתמים ביסודיות ובמקצועיות. מחטא ומשמיד חיידקים. אינו משאיר ריח חריף כמו מנקי אסלות אחרים. לפורצל ריח נעים - תענוג להיכנס לשירותים.
PORCEL
toilet cleaner
15% הנחה על כל מוצרי פנטסטיק
פנטסטיק FANTASTIK ענק הנקיון העולמי.

חדש: נוזל לכביסה במכונה
כל טיפה פרסיל
ויותר
★ נטול פוספטים -
תורם לשמירה על איכות הבגד והסביבה.
★ ניקיון מושלם לעומק הסיבים
בטמפרטורות נמוכות -
ללא צורך בהשרייה או בכביסה מוקדמת.
★ מבהירים אופטיים בלבד -
המעניקים לובן, מבלי לגרום נזק לבד ולמכונה
ומרעננים את גווני הכביסה הצבעונית.
★ ניחוח נפלא ומיוחד -
הנספג בכביסה לאורך זמן.
ועכשיו, איזו כביסה אתם רוצים ?
NEU
FLÜSSIG
Persil
Reinheit und Pflege
PHOSPHATFREI
יבוא: א. בדוסה בע"מ. הפצה: חב' נורית בע"מ.
פרסיל-הכביסה הטובה בעולם

הקדימו קניותכם לחג
קו-אופ ההיפר שלי!
בקו־אופ שלי: הוזלות הפתעות מבצעים והנחות לפסח
הקניה הטובה ביותר 1988
היפר קו-אופ • סופר קו-אופ
של רשת הריבוע הכחול, קו־אופ רעננה, קו־אופ הרצליה ורמת־השרון

סגנון

13—12
דבורה שפירא:
יעל דיין
בתו, משפחתה

17
יוסף לפיד:
הטור של טומי

19
אסתר אדלשטין:
לסבית ביקשה זרע

29
מעינה שוהר:
ביקור ראשון אצל גינקולוג

32
רבקה קדרון:
איבחון קשיי למידה

39—38
יריב מנדל:
והילד הזה הוא עני

41
רפי יעקובי:
אלף בית בקומוניקציה

עורכות: תמר אבידר ול'אורה עיני

עורכת מוסף "בריאות": תהילה עופר

עיצוב ועריכה גרפית: כרמית ארלר, רותי בנאי

סורעות: נילה שניידר, סימה בללי
טלפון 439474 (03)

מוכירת הפקה: בתיה אבישי
טלפון 439276 (03)

כל הזכויות שמורות למעריב ©

סיפור השער:

דייויד פרידלנדר, מעצב אופנה אמריקני צעיר ומצליח, נפטר מאיידס. בגדים מהאוסף האחרון שעיצב יוצגו למכירה פומבית בארץ ב־13 במרץ – הכספים קודש לעמותה למניעה ולחקר האיידס בישראל.
רשימתה של יהודית חנוך, עמ' 36–37.
צילום: נאור רתב.

כותבים לנו

בחום ימי המילואים

לפני יומיים חזרתי משירות מילואים ואני שואל את עצמי, לפתע: מה עשיתי שם, ולמה?

שמרנו שעות רבות על מתנחלים. ולא כאלה שהקימו לעצמם ישוב, אלא כאלה שיושבים בלב העיר הערבית, בבתים שהיו שייכים פעם ליהודים. אמת, זכותם לשבת שם. שמרנו שם על בחורי ישיבה, בריאים, חסונים, חלקם יוצאי יחידות קרביות. ובשביל מה? הלא השמירה עליהם עולה למדינה כסף כה רב.

אמת, המתנחלים די ניסו להמתיק לנו את הגלולה המרה ונהגו להגיש לנו קפה ועוגות בשעות הקרות – והיה שם קר.

הרבה דובר בעד ונגד מדיניות "היד המכה" בשטחים. בטוחני שחלק מהמתנגדים היו משנים את דעתם מהר מאוד לאחר שהיו מוצאים עצמם תחת מטר אבנים. זה מפחיד. זה גורם לך, באופן אינסטינקטיבי, לרצות לנקום, לשבור את העצמות לזה שעשה לך את זה.

לצערי, לא נערכו עימנו כל שיחות סיכום בתום ימי המילואים. ה"גדולים" החליטו, כנראה, שהם כבר יודעים מה אנחנו חושבים, איך אנחנו מרגישים, ושקיבלנו את כל התשובות שאנו זכאים להם. אבל היו כמה שאלות שלא קיבלו עליהן תשובה.

סדריק מילר

תשובה לרני טלמור

חשובתי לרני טלמור ("סגנון" 17.2.88): את רוצה לחנך את בניך שיסרבו לפוצץ בתים, להגלות, להכות, לעצור וכו'. כאשת בן כפר ויתקין, ידוע לך בוודאי שבני הכפר קבלו את החינוך הטוב ביותר, חינוך לעבודת כפיים, לאחריות, לעזרה הדדית, אך בראש ובראשונה לאהבת ארץ ישראל. לא חינכו אותם למלחמה, לא לימדו אותם קרב. אך בשעת הצורך יצאו להגנת המולדת, יצאו בהתנדבות לתפקידי שמירה קשים ולחמו בכל מלחמות ישראל. איש לא שלח אותם בכוח לתפקידים בהעפלה ובבריחה ואיש לא כפה עליהם להתנדב במושבי עולים אחרי קום המדינה.

השמירה על עצמאותינו קשורה לצערנו בפעילות שנכפית עלינו ואיש אינו מאושר ממנה. אך החינוך ל"ראש קטן" יביא אותנו בדיוק לאן שאויבנו רוצים. אינני חושבת שראשוני כפר ויתקין יהיו מאושרים מן החינוך הזה שיקבלו נכדיהם.

בית חרות, כפר ויתקין תרצה נאורי

אל תהיה גם טייס!

ב"סגנון" מס' 193 פורסם ראיון עם רני טלמור, שמוחה נמרצות נגד ה"כיבוש", וכבר פונה לפרס ולאחרים ומאיימת שאת בנה היא לא תשלח לשרת בעזה, שיהיה הומוניסט שלא יפוצץ בתים וכו'. כדאי שלא יהיה טייס, כי גם טייסים הורגים, הם פוגעים באזרחים חפים מפשע לעיתים. אפשר לחשוב שאנחנו כובשים, ואפר לחשוב שאנחנו רוצחים, ואפשר לחשוב שאנו אשמים בכל. מוטב שרני טלמור תעיין בהיסטוריה הלא ארוכה שלנו פה בארץ־ישראל, בארבעים השנים האחרונות, ותסיק מסקנות.

כפר־אברהם אהוד מיכלים

היפכי את הכיס

קשה להתעלם מהעובדה המקוממת, כי הוראות השימוש למוצרי תינוקות מסויימים, כמו חיתולים וסינרים חד־פעמיים, מופיעות בלשון נקבה בלבד: "שימי לב, תפסי, תלשי, משכי, קלפי" וכד'. האם למשווקי מוצרים אלה טרם הגיעה השמועה שישנם גם אבות המאכילים ומחתלים את ילדיהם, ואפילו נהגים מזה או שמא, לדעתם, רק בינתן המוגבלת של הנשים נזקקת להוראות שימוש מפורטות כל כך, בעוד הגברים מבינים גם ללא ההוראות מה עליהם לעשות?

ירושלים נגה רוגל

דעה אחרת

סוכריות למיידי האבנים?

זהי תגובתי לדברי רני טלמור ("סגנון" מס' 193 – "אל תלך לעזה בני"):

גב' טלמור, אינך רוצה שבנך יכוון נשק נגד זקנים וילדים, לא יפזר הפגנות, לא יעצור ויגלה. מה כן, גב' רני? האם את רוצה שיחלק סוכריות בזמן שהם מיידים אבנים? אש"ף בשטחים שולח נשים, זקנים וילדים ראשונים. איך הרגשת כשאשה בשכם סטרה לקצין מגלני והוא מחל על עלבונו? בצבא אחר ובארצות ערב עצמן היו קוטעים לה את הידיים. להיפך, מזמן היינו צריכים לכוון נשק ולירות בכל גורמי המהומות ולא ללכת איתם בצורה עדינה, כפי שאנו נוהגים כעת.

הערבים מבינים רק שפת כוח, האמיני לי גב' טלמור שאני יודעת על מה אני מדברת. גרתי בארץ ערבית. הכרנו אותם מקרוב קרוב. לא פעם אמי חזרה הביתה מהשוק כשהיא חבולה ממכות שחטפה מנשים ערביות. אבי בא הביתה עם חצי פנים מרוסקות ולא היתה כל התגרות מצד הורי, כי הם ממש היו אנשי גלות, ז"א למרות המכות שחטפו הם חשבו, שאין להרגיז ולהחזיר לערבי, כי זו ארצו.

את אינך רוצה לדעת שהם אינם מסתפקים ביהודה ושומרון ועזה. הם רוצים את יפו ואת אפקה, שם את יושבת לבטח וכדי להצדיק ולהשקיט את מצפונך, הינך יוצאת בכתבה מזעזעת זו. קריאותיהם של "יפי הנפש" רק מעודדים את הערבים בשטחים.

גב' טלמור, לא אומר לך איך לחנך את נטע ואהוד. אבל אני חינכתי את ילדי לראות בגיוסם לצה"ל זכות, הם שרתו ביחידות מובחרות, הבנים נלחמו במיבצע של"ג והם נהגו בכבוד בשבויים. ובני בכורי שנפל במילוי תפקידו במלחמה זו, נתן הוראה לחייליו להשקות ולהרטיב את שפתי השבויים, דאג שהפצועים שבהם יקבלו עזרה ראשונה. דאג להתיר מעט את הקשרים מהידיים.

הזכרת בכתבתך את אותו "טרנספריסט". הייתי מאוד רוצה לראות עוד אנשים האוהבים את ישראל כמו אותו נגדי, שאליו התכוונת. והייתי מציעה למוריהם של אהוד ונטע, שבכל שבוע ייקחו את שני הילדים האלה ל"יד ושם" ויראו מה השואה עשתה לעם ישראל. אולי יהיה להם איזון בין מה שאמא אומרת להם לבין מה שעיניהם ראו.

מושב אמציה אולגה אבודרם.

ויטאלי רוצה להשקיע בעצמך?!
שבוע טיפולים אינטנסיבי להתמודדות
רמב"ן 23 ירושלים 02-690281 — עם בעיות השמנה בקבוצות קטנות!
✓ דינמיקה קבוצתית
✓ בדיקות רפואיות
✓ ייעוץ דיאטטי
✓ התעמלות
✓ אקופונקטורה
✓ הרצאות וטיולים

פרידריך גרוהה
גדול יצרני הברזים בעולם

מציג את סדרת הברזים של '88

פרידריך גרוהה, המפעל אשר עיצב וייצר את ברזי היוקרה האיכותיים: "יורודיסק", "יורומיקס" ו"לוידולוקס" מציג את הברזים של 88', "יורופלוס":

בסדרת "יורופלוס", חידוש עולמי מהפכני; ברז כיור חדשני עם ראש נשלף ההופך את הברז לרב־שמושי. תוכלו להשתמש בראש הנשלף לחפיפת ראש או כחיבור לחץ מים לצחצוח שיניים.

ברזי "יורופלוס" מעוצבים בקו חדשני, עם פעולת מנגנון - דסקיות קרמיקה - רכה ומדויקת להפעלה ביד אחת.

בפרידריך גרוהה בטוחים בעליונותם הטכנולוגית, לכן ברזי פרידריך גרוהה, הם היחידים בעולם שיש להם 10 שנות אחריות.

בסדרת "יורופלוס", ברזי כיור וברזי אמבטיה בציפויי כרום, ברונז או לבן לפי בחירתכם.

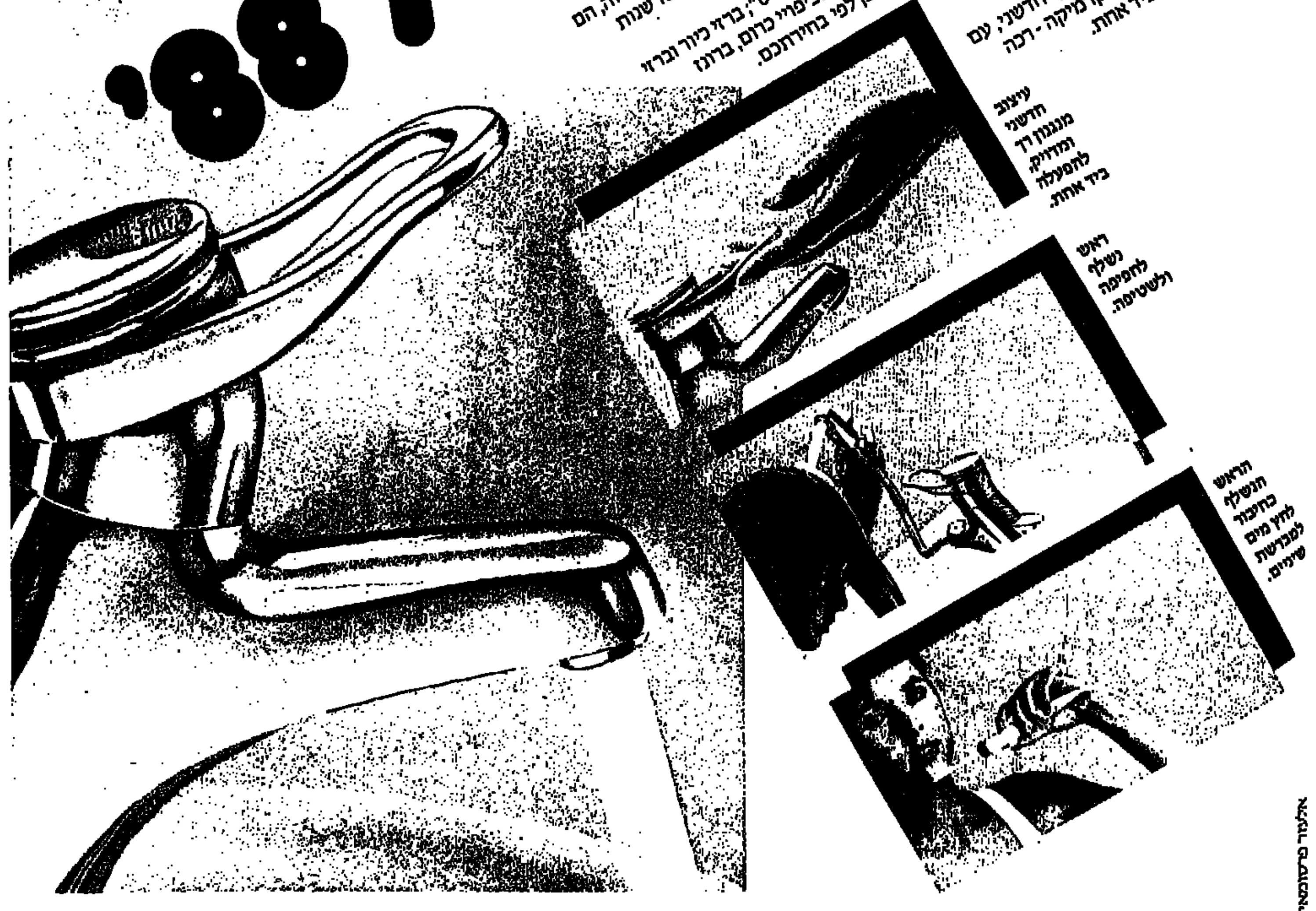

עיצוב חדשני מנגנון רך ומדויק, להפעלה ביד אחת.

ראש נשלף לחפיפה ולשטיפה.

הראש הנשלף כחיבור לחץ מים למברשת שיניים.

FRIEDRICH GROHE

להשיג אצל בתי המסחר המורשים:

היבואן:
אורגל סוכנויות (1987) בע"מ
הרצל 65, ראשון לציון, טל. 03-9666721-2

Made in W. Germany

רגע, חשובים!

ארט בוכוואלד
אבנים מתגלגלות

עניינים מתחילים להיות מתוחים, לא רק בישראל, אלא גם בארצות הברית, בשאלת המהומות בגדה.

היכן שלא תעמוד, אינך בעמדה הנכונה.

"מה היית עושה אילו מישהו היה זורק עלייך אבנים?" שאל אותי ג'פרי.

"לא רוצה לדבר על זה", אמרתי. "אני יודע רק מה שאני רואה בטלוויזיה".

"הטלוויזיה מספרת לך רק חצי מהסיפור. הם לא מראים לך מה עושה הצד השני", אמר ג'פרי.

"בגלל זה אני לא מסתכל בטלוויזיה. הם אף פעם לא מספרים את כל הסיפור".

"אף אחד לא אוהב לראות ששוברים לאנשים ידיים, אבל זה יותר טוב מלירות בהם".

"שמע, אולי נעבור לנושא יותר עליז, כמו הקשרים של גנראל נורייגה עם מבריחי הסמים בפנאמה?"

ג'פרי מסרב להרפות. "הפלשתינים צריכים לחזור למחנות שלהם ולהתנהג כמו פליטים תרבותיים, עד שמישהו ימצא פתרון לבעיה".

"אני מסכים איתך במאה אחוז".

"מה פסול בכדורי גומי?" ביקש ג'פרי לדעת.

"שום דבר, כל עוד משתמשים בהם במידה. כדורי־גומי מצילים חיים".

"אילו שאלת אותי בעניין הגז המרמיע, הייתי אומר שזה מקובל עליי כנשק הגנתי בפני אוכלוסיה עויינת, והוא יעיל במיוחד במקרה של התקוממות", אמר ג'פרי.

"מי אמר לך?"

"איש לא אמר לי. ראיתי בטלוויזיה".

"גז מרמיע זה לא המומחיות שלי", הודיתי.

"אז מה אתה חושב על הורנוקים?"

"הם יותר נראים לי. מעולם לא השתמשתי בורנוק, גם לא השתמשו בו נגדי, אבל זה נראה לי הפתרון. ברגע שאתה מתחיל עם הורנוקים, מה הם כבר יכולים לעשות, חוץ מלהתכופף?" אמרתי.

"ורנוקים לא תמיד עובדים, אז לפעמים אתה צריך לתפוס את העבריינים ולהכות אותם".

"זה מובן מאליו. כשאתה כוח כיבוש, אתה חייב לנהוג בתקיפות, אחרת ירמסו אותך לגמרי".

"ידעת שזורקי־האבנים עברו אימונים אצל הרוסים?" שאל ג'פרי.

"לא ידעתי, אבל זה נשמע הגיוני. ילדים לא יודעים איך לזרוק אבנים, אלא אם כן מישהו מלמד אותם".

"אנחנו בסך הכל מנסים לגרום להם להתפרק מאבניהם. צה"ל לא משתמש ביותר כוח ממה שמרשה לו הממשלה, שאינה יודעת כמה כוח באמת נדרש. אגב, אתה תומך במה שמתרחש בעזה?"

"במאה אחוז".

"כי אם אתה לא בעדנו, אתה נגדנו".

"אני מסכים עם כל מה שקורה", אמרתי, "אילמלא כן, למה ישראל מקבלת סיקור כזה חיובי בעתונות?"

"לא נראה לי שאתה משתגע במיוחד על המדיניות הזאת".

"אני דוגל בעין תחת עין ובשן תחת שן, ואם אי אפשר להשיג שלום באמצעות כדורי גומי – השתמש בכדורים אמיתיים, עד שהאנשים יחזרו לעשתונותיהם".

"אני לא יודע אם אתה רציני או לא", אמר ג'פרי.

"מצחיק, בדיוק חשבתי אותו דבר ביחס אלייך" ■

דנית פלס
והיכן הילדים?

בואך אל אמריקה על מנת לגור בה את מנת השליחו"צ־לארץ שלך, דומה שלא רק את האוקינוס חצית. הגעת אל פלנטה אחרת, אותה לא שוזפה השמש הישראלית, אותה לא לחכו גלי הים התיכון ואליה לא הגיעו מוכרי הסברס הישראלי.

הנך גר בשכונת הפאר של אל־איי, בוורלי הילס; עינך לא תשבע מראות את הבתים המצועצעים מחודרי הגג, הצמודים לגנה שהגנן שופך בה צבע ירוק כל בוקר, ווזמר בדקדקנות אלגנטית כל ברוש וציץ לצורה סימטרית מדויקת. ואתה שואל עצמך היכן הילדים, כולם? אני אותם לא ראיתי בבוורלי הילס.

ראיתי מכוניות מחודדות תרטום ומבהיקות צבע, וכהן מה שקוראים בשפתנו אנשים. אנשים ששכחו מהי הליכה. אין הולכים בבוורלי הילס. היצורים המכונים אנשים נוסעים מאחורי חלונות מכוניותיהם המפוארות, מתחברים לחניוני־ענק מתחת למשרדיהם, מנהלים את ענייניהם בתוך גורדי־שחקים עשויי מתכת וזכוכית להוטת, ובתום יומם חוזרים הם למכוניותיהם ולמגדלי השן שלהם, מאחורי הזגוגיות כמובן. סוג ההליכה היחיד המקובל עליהם הנה הליכת־בוקר או ריצה, לבושי אימוניות־קרב, כשעל אוזניהם ווקמנים, פן יחמיצו משהו מהתקשורת האנושית.

והיכן הילדים כולם? ידיד מנוער שח לי, כי יש ילדים כאן, בבוורלי הילס, בבתים, כמובן. ילד הוא מצרך יקר כאן. הוא נשמר בביתו או במכוניתו, מתאמן בנסיעה לקראת היותו איש אמריקני בוגר.

חזיתו של הבית האמריקני פתוחה, מזמינה ונעימה. אל תטעו בה, אנשי כוכב ארץ. ליד הבית נעוץ השלט המעוין הצבוע כחול המזהיר: בית זה נשמר על־ידי המשטרה המקומית. חייו של אותו בית מתנהלים מאחור ובפנים, הרחק מעבר לבריח המוגף תדיר.

ואתה, אם נפשך תפצה לחזות בטף, ולו רק להזכר במעט ברחובות מולדתך השוקקים באנשים קטנים חיים ונושמים, לך־לך אל האזורים המגודרים הקרויים בעגה המקומית בית־ספר. כדי לזהות את המקום עליך אך לחפש גדר גבוהה בגובה שתי קומות אדם, כפולה בדרך־כלל, הנשמרת בקפדנות אורוולית. מאחורי סורג ובריח תמצא את הנוער השוקק, הנושם וחי, שהחרות האמריקנית הותירה לו מרחב מחיה בטוח ומוגן.

את השיעור האמריקני הראשון למדת היטב: נעל את דלתך נעול־היטב, הוכח את ילדיך על גיחות הבוקר הספונטנית שלהם אל מעבר לגדר הבית, והזכר להם חזור ושנן שכאן זה לא ישראל. יש כאן הכל, אבל חופש לילדים זה מושג זר ומוזר, שהקידמה האמריקנית מחקה מהספר האדום שלה. ■

אבי דר
האוצר המשפחתי

הרבה רכוש צובר בן אדם במהלך חייו הקצרים. אפילו כשהוא רק בן שש, כבר יש לו בעיות משמעותיות באיחסון נכסיו, והבעיה רק מחמירה.

ילד ממוצע בן שש אוהב למלא בכל יום, לפחות שני דפים בהגיגים, ציורים ושירבוטי צבע סוערים. כמות המצטברת לארכיב מכובד. יצירות הראויות, לדעת האמן הצעיר, לגניזה עד סוף הדורות, או לפחות עד שאפשר יהיה להעבירם כמתנה לאוצרת המוזיאון המשפחתי, לסבתא התורנית.

אני לא יודע איך המצב אצלכם, אבל אצלנו הילדים מתייצבים כבר מגיל שנה וחצי בקביעות, בכל בוקר, במכון הגבוה לגאונים נמוכים מאוד. המקום ידוע בשכונתנו גם בשם "גן ציפורה". תכפילו שני ילדים, במספר ימי הלימודים בשנה – בניכוי חופשות, מחלות וסתם ימים של "אמא, אנ'לא הולך היום לגן" – ותקבלו כמות אדירה של ציורים ועבודות המגיעה הביתה בכל יום שישי. ואתה לך ותגיד לילד שלך שהקישקוקים שלו מקומם, בפח האשפה... והרי בגלל המותק הזה אתה נשאר בבית ולא נמלט אל חוף טאבה למשך מספר חודשים.

"אבא, שמור לי" – ציורים מהגן, ציורים מימי החורף, בהם נשארים בבית ולא הולכים לחברים לקשקש אצלם. ערימות דפי מחשב, שעוטרו בהרבה תשומת לב של מלאכים מתוקים. גיבובי קרמיקה מחוג במתנ"ס שחלילה אם ישברו: "אבא, המדריכה אמרה שצריך לשמור אותם לתערוכה שתערך בסוף השנה."

פעם, בתקופה הסטודנטיאלית, חשבתי שבחדר העבודה שלי יהיו הרבה מדפים, כולם עמוסי ספרים. אז מה? גם לאבות מותר לחלום, לא? באמת שלא איכפת לי כי הספרים שלי נשארו בארגזים, והמדפים עמוסים בציורי "צבעי אצבעות", או עבודות קרטון של הגננות, המנסות להצדיק את שכר הלימוד האבסורדי, במשלוח יצירות ריפוי־בעיסוק מעשה ידיהן להתפאר. יש הורים המאמינים שילדם הוא האומן. הרשו לי לתקן אתכם: הוא רק השליח מהגן.

המדפים עמוסים גם בקופסאות משחקים. תארו לעצמכם, כמה מתנות יכול כל ילד לצבור אם יש לו "רק" שלושים מוזמנים כל שנה ליומולדת. שהרי רק השוחד השבועי של סבא, שעבר בתחנה מרכזית וראה צעצועים במבצע, מחייב בניית חדר משחקים נפרד לכל ילד.

והאופניים: מה עושים הורים שאין אצלם מחסן משותף בחדר המדרגות? איפה שמים את התלת־אופן, האופניים הקטנות של הילד ועוד זוג אופני ספורט שלכם, עשרה מהלכים, שקניתם כסטודנטים וחשבתם לשמור אותם במרפסת. הכל שלא ידעתם שבדירות החדשות כבר אין מרפסות. רק שירותים כפולים.

עגלת ילדים: לא לצחוק, אך מי שלא גר בווילה, או שקנה מהקבלן מחסן פרטי בקומת הכניסה, שומר את העגלה בתא המטען של המכונית. הבוידעם בבית מלא בארגזי מתנות מהחתונה שעדיין לא נפתחו. כמה סטים של ספלי קפה צריך בבית?

טוב, אז ליום המשפחה קיבלתם עוד מתנה מקורית, קופרודוקציה משותפת של הגננת והבן. נחמד, נוגע ללב, אחר כך גם מטריד ומעמיס. אבל הרבה יותר גרוע, הוא כשיש ילד שלא מביא דבר מהגן הביתה. רק חול בנעלים. ■

קורים דברים

ריוה בר־טל. מטפה ברברה לרעננה.

היא תעצור את הירידה

ריוה בר־טל (42), שהוכרזה השבוע כמועמדת מפלגת העבודה לראשות עיריית רעננה, אישה פעילה. מזכירת נעמ"ת, חברת מועצת העיר והנהלתה, יו"ר ועדת החינוך, ובאחרונה גם יו"ר האגודה הישראלית לעצירת הירידה. "למרות הבעיות, אין מקום בעולם לגדל בו ילדים יהודיים, אלא בישראל". נסיון אישי. בגיל 15 עזבה עם הוריה ושני אחיה לארה"ב "מסיבות משפחתיות". היו על מזוודות. "אף פעם לא דובר על ירידה, ותמיד האמנו שנחזור".

ה"תמיד" ארך 16 שנה. בלוס אנג'לס הם גרים בסביבה יהודית־ישראלית, בבית מדברים עברית והמדריכה מהצופים בחיפה ממשיכה להדריך ב"בונים" אל.איי. עם זנב סוס, חצאית פליסה ומכנסי התעמלות תחתיה, היא מתבוננת באלה שנסחפים לאמריקניזציה ומחליטה "לי זה לא יקרה". בינתיים נהנתה משני העולמות. הייתה דיילת, וסיימה לימודי תואר ראשון בספרות אנגלית ופסיכולוגיה.

פעילה בקהילה בסנטה ברברה ועובדת במשרד הדיקן באוניברסיטה, פגשה הרבה ישראלים שבאו רק ללמוד ונישארו. כשהכירה את גדעון, מהנדס אלקטרו־אופטיקה, היה ברור לשניהם כי "בשלב מוקדם אנחנו חוזרים". עוד שנתיים בקונטיקט, שם בר־טל מגדלת את התאומות ומ־1976 הם כאן. הבן הצעיר – תוצרת הארץ. הוריה ואחד מאחיה חזרו בעקבותיה.

בר־טל: "השהייה שם העשירה מאוד את חיי, אבל גם לימדה אותי להעריך מאוד את המדינה ולאהוב את החיים כאן".

– אז מדוע שגם אחרים לא יתנסו ויבחרו?

"שיסעו, אבל כשהם עדיין צעירים ויודעים למה ולכמה זמן. והכי חשוב – הם צריכים לדעת כי כאן הבית ולבית תמיד חוזרים".

איך יידעו? בדיוק בשביל זה בחרו בה ליו"ר האגודה. ■

נטע שדמי

שירגיש כמו בבית

יונתן סגל חזר מפסטיוואל ברלין, אליו הוזמן להציג את סרטו הקצר "בבית", בו מופיעה גם אמו, השחקנית **דות סגל**. יונתן חזר לא עייף ומאוד מאוד מרוצה. הסרט התקבל שם באהדה והערכה, וכבר יש הזמנה נוספת. ובכל זאת היו לסגל ג'וניור, בן ה־28, גם כמה רגעי חרדה. בשעת לילה מאוחרת נחת מטוסו בשדה התעופה של ברלין וליונתן סגל היה ברור, שכמו באגדות, אחרי הצגות הופכת הכרכרה הממתינה לנסיכים ולסינדרלות לדלעת, ואין עם מי לדבר. הוא בכל ניסה. אחרי הכל, לא נעים להיתקע בשדה תעופה זר באמצע הלילה, בלי כסף מקומי ובלי לדעת לאן לפנות. איכשהו השיג אסימון והחל לטלפן לשווא למשרדי הפסטיוואל, בתקווה ששומר או שוער לילה שיעבור שם במקרה יענה לטלפון. השומר באמת עבר וענה, ואמר שהוא מצטער, אבל, באמת, הוא לא יודע מה לעשות. ביאושו פנה סגל למודיעין והישועה באה לו משם. כן, מר סגל, אמרו לו. גברת אחת מהפסטיוואל יושבת בקצה השני של שדה התעופה ויש שם גם נהג שיקח אותך למלון שלך. אין מה לדאוג. יעשו הכל, כדי שתרגיש בבית... ■

אריה יאס

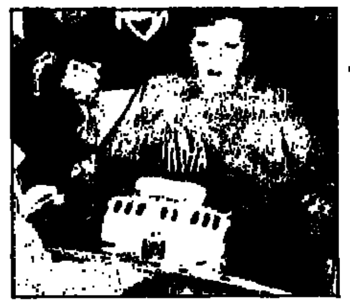

שרה רבינוביץ. הילדים אירגנו מסיבת הפתעה.

פסנתר של שוקולד

בשעתה היא נהגה להופיע כסולנית עם רבות מן התזמורות בארץ. כמה וכמה מוסיקאים ישראליים זוכרים שהיא, בעצם, פתחה להם צוהר אל עולם המוסיקה. לפני שנים, כשנגני התזמורת הפילהרמונית הישראלית היו לנים במלון "ציון" בחיפה בין סידרה לסידרה בעיר הכרמל, היו כמה מן הנגנים מנצלים את שעות הבוקר הפנויות לנגינת מוסיקה קאמרית איתה. גם היום, הפסנתרנית והמחנכת **שרה רבינוביץ'** היא דמות בולטת בחיי המוסיקה של חיפה.

אפשר להגדיר אותה גם כך: היא אשתו של השופט המחוזי **לוי רבינוביץ'** ואמם של **דפנה כהן־מינץ** (כן, רעייתו של הקפטן לשעבר של הנבחרת הלאומית בכדורסל), המשמשת כיום כמנהלת אגודת הידידים של אוניברסיטת תל־אביב; **כרמל רבינוביץ'**, אשת יחסי־ציבור בתחום הקולנוע; **דני רבינוביץ**, אנתרופולוג ועתונאי **ואשר רבינוביץ'**, עורך־דין.

מאחר שהיא תמיד עושה את המסיבות לכולם החליטו בני־משפחתה הרחבה להפתיע אותה ביום הולדתה ה־70. ביום המיוחל, כשבעלת־השמחה חזרה לביתה על הכרמל בנעלי התעמלות, גילתה לתדהמתה בסלון כמאה בני־משפחה וידידים קרובים, שבאו מרחבי הארץ. מסמר המסיבה היה סרט על חיי אמו, שהבן דני צילם ארבעה חודשים ואשר כלל גם ראיונות איתה עצמה שנעשו באמתלאות שונות. וכמובן, בלי עוגה אי־אפשר ושרה רבינוביץ' הנרגשת זכתה ביום הולדתה ה־70 לעוגת שוקולד ענקית דמויית – מה אם לא – פסנתר כנף. ■

חנה ידור

מאיר פניגשטיין, יוצא "כוורת", סיים ביקור עבודה בישראל לקראת פתיחת פסטיוואל הסרטים הישראלי החמישי שיתקיים בחודש הבא בניו־יורק ובלוס אנג'לס. הפסטיוואל, בסימן שנת ה־40, יוקדש לאנשי תעשיית הקולנוע האמריקאית שהפיקו, ביימו, צילמו ושיחקו אי־פעם בישראל.
בתמונה: פניגשטיין בחברת סטיבן שפילברג ורעייתו איימי אירווינג.

אייזיק שטרן התלהב

אייזיק שטרן חייך בהנאה. "איטס וס גוד", הוא צחק באנגלית אל שני הפסנתרנים המחופשים וחיבק אותם חיבוק אבהי. שטרן, הכנר היהודי הנודע, ביקר בפורים, שבוע שעבר, ב"תלמה־ילין", ביה"ס לאמנויות. מטרת הביקור, ע"פ מנהל ביה"ס, היא הצגת הישגי ביה"ס. המטרה הבלתי מוצהרת – איסוף תרומות. עם היכנסו לביה"ס פצחה תזמורת כלי הנשיפה בלקט יצירות. לאחר מכן פסעו שטרן ופמלייתו נמרצות לעבר סדנת הריקוד, שם חזה בפרגיות ביה"ס מזיעות בבגדי גוף. שיאו של הביקור היה הופעה של תזמורת ביה"ס, שחזרה ערב לפני כן מסיבוב הופעות מוצלח באנגליה. ■

שטרן ומעריצים צעירים. צילום: עמיר חדד.

עמיר חדד

החודש בבנק טפחות

הלוואה לשיפוצים

אם ביחך לפני שיפוץ, עכשיו יש לך הזדמנות יוצאת מן הכלל למימון שיפוץ זה, בנק טפחות מאפשר לך לקבל הלוואה בסכומים של 4,000 ש"ח עד 55,000 ש"ח לתקופה של עד 10 שנים ובתנאים נוחים במיוחד.

בסכומים אלה תוכל לבצע כל עבודת שיפוץ הדרושה לך, שינויים בדירה, סגירת מרפסת, תוספות, שיפוץ חדר אמבטיה, שיפוץ מטבח או כל שינוי או הרחבה הדרושים לך.

לפרטים פנה לסניף הקרוב של טפחות.

בנק טפחות

אירית רותם

קורים דברים

חצי מיליון דולר תרומה

החג שעורך כל שנה חוג הידידים דוברי ספרדית של בית־החולים אסף הרופא, כבר הופך למסורת. הפעם הם חגגו במוצ"ש, במלון "דניאל" בהרצליה עם אשת ראש הממשלה, **שולמית שמיר**, המשמשת כנשיאת חבר הנאמנים של הפרוייקט ע"ש **עליזה בגין**. 300 איש, שילמו כל אחד 150 ש"ח, לטובת הפרוייקט – בניין גדול ומרכזי החולך ומוקם בבית־החולים הוותיק, במקומם של הצריפים הישנים.

הגב' שולמית שמיר בחברת מרטין ליפלנד. צילום: צביקה ישראלי.

לא רק דוברי ספרדית (יוצאי קהילות דרום־אמריקה), גם תורמים דוברי שפות אחרות ומוזמנים מכובדים, השתתפו באירוע שכלל, ארוחת ערב חגיגית, ריקודים, מופע של רקדנית הפלמנקו דליה לאו ושל להקה ספרדית. בין החוגגים: **חסיה בגין ובעלה מתי מילוא, רוני מילוא**, השגריר המצרי מוחמד בסיוני, **אליהו בן אלישר, יגאל עוזר**, סגן השר **מיכאל דקל, אברהם ברוך** ("ניבה") ו**מרטין ליפלנד**, הנשיא הבינלאומי של חוג ידידי אסף הרופא.

"הרוח החיה של החוג", כך כינתה הגב' שמיר את ליפלנד, שתרם כבר חצי מליון דולר לפרוייקט שיושלם בקרוב. ליפלנד הפועל רבות למען ביה"ח אסף הרופא, הוא יהודי־אמריקני מפרובידנס רוד־איילנד, מהנדס טקסטיל במקצועו ובעל מפעלים לייצור סרטים, בארה"ב וגם בישראל. ב־18 השנים האחרונות הוא גר גם בהרצליה פיתוח. ■

החיים של רות דיין

אחרי הקלטת תוכנית "חיים שכאלה" עם רות דיין, חגגו בבר של מלון דן־אכדיה. חגיגה קטנה של הקרובים בלבד. ההורים של רות, רחל (90) וצבי (92) שוורץ. אחותה, ראומה וייצמן. בתה יעל, הנכדה רחל, יהונתן גפן, ראש העיר חיפה, אריה גוראל. הבנים, אודי ואסי, לא היו. הם גם

רות דיין והוריה רחל וצבי שוורץ. צילום: יוסי אלוני.

לא השתתפו בתוכנית. "אודי במילואים ואסי חולה", הסבירה אחותם יעל. רות דיין, גם אחרי חמש שעות הקלטה באולפן, לא התגברה על ההתרגשות שבהפתעה. "גם כשכבר ישבתי באולם, עוד לא הבנתי מה הולך", היא לא הפסיקה להגיד. ■

רוני גוטמן טייס עירקי

רוני גוטמן, שחקן. בסרט "לגנוב את השמיים", המבוסס על סיפורו של הטייס העיראקי; שערק בשנות ה־60 לישראל, הוא משחק טייס עיראקי. את אחד משני חבריו הטובים של הטייס העריק מגלם השחקן הבריטי, בן קרוס. תפקיד הטייס השני שייך לששון גבאי הישראלי.

רוני גוטמן, נשמע ישראלי, אבל הוא לא. נולד בבריסל, חי כמה

רוני גוטמן, מבריסל לניו יורק והרבה משפחה בישראל. צילום: אירית רותם.

שנים בפריס, עכשיו הוא גר בניו־יורק. בן 35, נשוי 10 שנים לאיימי, אמריקאית "שנראית ישראלית", הוא אומר. גוטמן אוהב מאד את המראה הישראלי. אביו שנולד בפולין, הוא איש עסקים בלגי. אמו, סימון, בת להורים יוצאי רוסיה שנולדה במצרים, היא פסנתרנית. אחיו, מיכאל, כנר. הם מופיעים ביחד. הצמד סימון ומיכאל גוטמן, הוא אומר, מוכרים גם בארץ. למשפחת גוטמן, הרבה קרובי משפחה בישראל. רוני גוטמן, שבילדותו בילה כאן חופשות, מדבר קצת עברית ומרגיש כמעט ישראלי. רק כאן קוראים לו רוני. בארצות אחרות הוא רונאלד. בין היתר, שיחק בסרט "חנה קי", היה "איש הפיל" בפריס ועבר לניו־יורק אחרי שקיבל תפקיד בברודווי. לכבוד תפקיד הטייס העיראקי הוא מגדל שפם. עכשיו גם נדמה לו שהוא מתחיל להראות מאד ישראלי. ■

"לזכר המשתה"

חגיגת פורים קצת אחרת, אצל שולי ונוח הרץ, ב"יסודות", מושב שיתופי־דתי של אגודת ישראל. עד לפני ארבע שנים הם גרו במיכמורת. עוד קודם הם חזרו בתשובה. תהליך ארוך שהתחיל אולי במלחמת יום הכיפורים, כשסגן אלוף נוח הרץ, לשעבר טייס חיל האוויר, נפגע ונפל בידי הסורים. שמונה חודשים בכלא הסורי עם רגל קטועה יכולים לשנות השקפת עולם.

כשבני הזוג הרץ חזרו בתשובה, היו להם ארבעה ילדים. היום הם הורים לשבעה. בחמישי שעבר, הם הזמינו חברים לסעודת מצוה של פורים. "לזכר המשתה", הסביר נח הרץ, שביקש מהאורחים ליטול ידיים לפני שחשמש שוקעת. במטבח הקטן, מסביב לשולחנות הערוכים, הצטופפו בערך 30 מבוגרים וילדים, חברים חדשים שלהם, חוזרים בתשובה כמוהם וחברים ותיקים, חילוניים, כמו למשל, טייס אל־על ירמי קידר.

שולי אפתה חלה ענקית, הכינה שלל מטעמים. אכלו. שתו הרבה יין, "עדלאידע", ככתוב. שרו. שמחו. דיסקסו את מגילת אסתר וגם את מצב המדינה. ובאמצע הסעודה הגיעו השכנים לתרום את חלקם לשמחה. לריקודים הסוערים של חבורת הגברים, שפרצה פתאום פנימה, הצטרפו גם החילוניים שבין האורחים. ■

נוח הרץ (במרכז, בכובע) וחברים בסעודת המצוה. צילום: אירית רותם.

עיטור צרפתי

במסגרת הידוק קשריו עם התפוצות, ערך המנכ"ל החדש של בית התפוצות, **אליעזר שמואלי** (לשעבר מנכ"ל משרד החינוך), קבלת־פנים לשגרירים ולדיפלומטים. באירוע שנערך בבית־התפוצות, בשבוע שעבר, השתתף גם השגריר הצרפתי, **אלן פיירה**, שהודיע לא מכבר לשמואלי שהוא נמנה עם מקבלי עיטור הכבוד שמעניקים הצרפתים לאנשי חינוך ותרבות בעולם.

שגריר פיירה (מימין) ומנכ"ל שמואלי. חתונה אחרת. צילום: שופר קרני.

במיפגש בין השניים באירוע שבבית־התפוצות, אמר פיירה שהוא מחפש הזדמנות להעניק לו את העיטור הזה. "חבל שלא אמרת לי קודם, היינו יכולים לעשות את זה כאן", הצטער שמואלי. השגריר הצרפתי לא התלהב מהרעיון. "זו כבר חתונה לגמרי אחרת", אמר והבטיח קבלת־פנים מיוחדת אצלו בבית. ■

חברים כנבעתים ערכו בסוצ"ש מסיבת כיף לבן עירם, אורי גורדון, שהתמנה לראש מחלקת העליה של הסוכנות היהודית. בין מברכיו – לובה אליאב, מי שעסק ועוסק כל חייו בעליה ובקליטה עליה. צילום: ס.דקל.

[redacted]שיפה

בתו, משפחתה

דבורה שפירא
צילום: שמואל רחמני

כאשר יצא לאור ספרה של יעל דיין, "אבי, בתו", היו מי שנדבו פרשנות רוויית ארס: אם אבא נישל אותה מהירושה, יצרה הבת ירושה כספית לעצמה, מכוח ההיסטוריה שלו, עמוסת הדראמות. "הלוואי והיתה זו אמת", מחייכת קלושות האשה בעלת הפנים המסוגפים, בעיניה הבאילו חומות מרצדים זהרורים ירוקים. "אומנם הספר הצדיק עצמו מבחינה פיננסית, אלא שמס־ההכנסה ירד עלי. את כל המס, בדרגתו הגבוהה ביותר, שילמתי בשנה הראשונה".

מחישוב כלכלי גס, שהיא משרטטת במהירות, עולה, כי כתיבת ספרים בארץ היא לא עסק מי יודע מה. "לכתוב ספר מנקודת ההתחלה עד הסוף, אורך כשנתיים והתמלוגים נשחקים כעבור שנה, שנתיים. או מיטפטפות הכנסות מועטות, לא ניכרות, אפילו תורגם הספר לצרפתית, אנגלית, איטלקית ודנית, כמו זה האחרון. אם רוצים לשמור על רמת הכנסה מסויימת, אני צריכה לכתוב ספר כל חמש שנים".

לא, אין היא מתאוננת על מצבה הכלכלי. מעמד בינוני משופר, מושתת בעבר על המשכורת החודשית של בעלה, דב שיאון, והיום על הפנסיה שהוא מקבל מצה"ל, מגובה בתמלוגי טוטו, מהספרים שלה ומהמאמרים שהיא כותבת לעיתונים שונים. אלא שהיא מתקוממת נגד דימוי ה"ג'ט סט" שדבק בה, אשה הנעה במטוסים הלוך ושוב, ישובה בחדרי אח"מים, נהנית מפינוקים קטנים מכוח הפינוק ההתחלתי הגדול שלה.

במסעדות פאר סעדה, רק כאשר העניין "סובסד" על־ידי אביה. היא לא תוציא עליהן פרוטה. "כן", היא שונה, "הנסיעות האלה מטעם המגבית יוצרות אילוזיה של עושר, אבל אילו היו יודעים הבריות על ההתחבטויות שלי בעניין קניית חצאית..." ושמא אמורים הדברים בסדרי העדיפויות המוכתבים לה מעצם מורשת אופייה?

שירותי חינם

"פראיירית גמורה", מכנה עצמה מי שרצה עתה לכנסת. זה שלושים שנה היא מרצה ברחבי תבל מטעם המגבית, למעט פסקי הזמן שנטלה לעצמה בתקופת הלידות ובכורח המילחמות, והיא אינה מקבלת פרוטה מהם. אנשים ששמעוה מרצה ומתראיינת ברשתות טלוויזיה, מדווחים כי היא מרצה מצויינת, הנוקטת בקו הסברתי שמאלני מעולה, שאף עושה שירותי חינם והדסר למיפלגות הימין, בימי המהומות בשטחים.

"הכל התחיל כהתנדבות ונקבע דפוס שקשה לי לשנותו עכשיו. אני היחידה שאינה מקבלת שכר. יצחק רבין ואבא אבן דרשו כבר בתחילה כסף", היא קובלת. בעיקרון היא מתנגדת לתשלומים בעבור הרצאות הניתנים ל"סלבריטיס" בעלי תלושי משכורת, "אבל אני אדם פרטי, בלי התלוש והמגונן, וההוצאה היא עצמה, למרות שהטיסות, הלינות והאש"ל משולמים לי. כאשר אני עוזבת את הבית לפרק זמן של שבועיים, פעמיים בשנה, משתנים כל סדריו. אז אני מעסיקה עוזרת והילדים אוכלים המבורגרים ועוף גריל מוכן. ומזון מוכן הוא יותר יקר".

למעט שנת עבודה אחת כתקציבאית ב"דוף", מעולם לא נהנתה ממשכורת מסודרת, וגם אז נרתמה לעבודה סדירה, "כי הגיע רגע שהייתי צריכה להרוויח". וישנה העיתונות ממנה ספגה, אולי, מפחי־נפש כספיים ואחרים, בהיותה "פרי לאנס" כרונית. "אני עיתונאית שלושים שנה, כותבת מאמר שבועי ואיני נהנית מן הכבוד להשתייך לאגודת העיתונאים. כך אני כותבת שלושים שנה ספרים ואיני חברה באגודת הסופרים". אם הצטברה בה מרירות־מה מחוסר עיגון רשמי במעמד, הרי זו מוצנעת היטב ומפוצה בחופש יחסי. "אני לא צריכה לבקש גימ"לים מאף אחד. רוצה – נוסעת, רוצה – כותבת לעיתון זה או אחר".

להיות חבר־כנסת זה גם "מיקצוע מהסרטים", קובעים בציניות רבים במדינה. משכורת מכובדת, סיבסוד מקיר אל קיר, טובות, מעמד ופנסיה לא נחמסת. גם זו סיבה, אולי תת־הכרתית, להריץ עצמך אל הבניין ההוא. אלא שהריצה הזו עולה גם כסף ולה תקציב מרוזד. אילו היתה ראש מועצה, ח"כית, הרי שהרצת עצמה לכנסת – היא אומרת – היתה נעשית במסגרת העבודה, כפי שנוהגים כולם.

ללא אשליות

"אני מקבלת מכתבים מאנשים שמציגים את מועמדותם ומבקשים תמיכה. חלק מהמועמדים עובדים עם חברות ליחסי־ציבור ואחרים נתמכים על־ידי גופים בתוך המפלגה. כך הם מארגנים לעצמם סבב בסניפים עם חברי המרכז. זהו סיפור יקר פיננסית. קשה לי לממן מכיסי מכתבים מבויילים ל־1300 חברי המרכז וטלפונים למאות אנשים. סיפור כזה נאמד בערך משכורתו החודשית של דב. איני יודעת אפילו איך נעשים הדברים באין גוף תומך, והאם צריך לשלם בתמורה אחרת. לי אין משכורת ואני צריכה לברר דברים. אני חושבת שאכתוב מכתב קצר ואשכפל אותו לכל חברי המרכז. את הסיבוב הראשון אנסה לתקצב בעצמי".

לא, אין היא שוגה באשליות. היא יודעת שבוזזה זמן יקר וממשיכה לבזבזו בהכרה גם היום, בימי טרום הבחירות, כאשר העבודה בסניפים היא החשובה מכל. "אם יש לי אפשרות להרצות שלוש פעמים בשבוע לקהל שאני מסוגלת להשפיע עליו, אני רואה בכך עדיפות על פני פגישה עם אנשי הסניפים. לא אסרב להרצות בפני תיכוניסטים או במתנ"ס, בשל החשיבות שאני מייחסת לדעות הפוליטיות וההתרחשויות היום בשטחים. אילו הייתי מקדישה את הזמן הזה לפורום המיפלגתי, הייתי מועילה לעצמי ממש. באחרונה הרי הרציתי בעשרים פעמים – אני מסכמת לעצמי – ולא היה בקהל המאזינים אפילו חבר מרכז אחד. לא עושה להם כמעט 'קמפיין', הכל בגלל הצורך האמיתי שלי להרצות על בעיות בוערות".

נכון להיום, היא יודעת בבירור שני דברים על עצמה: א. היא מרצה מצויינת, ממלאה אולמות, שאם לא כך לא היו מעסיקים אותה שנים כה רבות מטעם המגבית; ב. המירוץ שלה לכנסת רצוף סימני שאלה. קשה לה להעריך את סיכוייה. רבים המברכים אותה על החלטתה והיא מודעת לנקודות הפתיחה הטובות שלה, אך אין לה דרך להוכיח, שאכן תהיה חברת־כנסת טובה מן האחרות. "יש לי קהלים חוץ מיפלגתיים ויכולת תיקשורתית טובה, אבל זה לא קבלות. וקבלות צוברים כאשר נמצאים בתפקיד פעיל".

אומנם מערכת הקשרים עם מ"מ ראש הממשלה, שמעון פרס, טובה מאוד והיא נהנית מקשר ישיר אליו (בלי קשר לעובדה הגיאוגרפית שהם מתגוררים זו מול זה), אבל מי יתקע כף לידה שברגע ההתמודדות, באין וועדה מסדרת, יבואו "הסגיפאים" לשאול בעצתו ובזו של מזכ"ל המיפלגה, עוזי ברעם, והם, אכן, יעשו את השתדלנות הכל־כך נחוצה לה?

וקיימת גם מכשלת הגיל. היא, הגורסת קיומה של כנסת צעירה ורעננה ותיפקוד של שתי קדנציות בה, לכל היותר, חשה שהזמן אוזל בגיל 49. "אילו נבחרתי, שמונה השנים האלה משובצות לא טוב", היא אומרת ביושר. בגיל 54 (קדנצייה שניה) אתה סותם מקום למישהו בן 46. לא הוגן. אני סותמת לצעירים ולנו סותמים מלמעלה. בכל מקרה, אם אכשל, לא אתמודד שנית, ואורה נמיר", היא משיבה, "זה מקרה אחר. במשך השנים רכשה מיומנות ומיקצועיות. לא הייתי מוציאה אותה מפאת גילה, אלא משאירה אותה בגלל נסיונה".

יעל דיין, אחותו של אסי: "אמי עברה חיים קשים ואני נקודת המשען שלה" – רמז לכספים המרובים שהוציאה אמה לצורך תהליך גמילתו מסמים. יעל דיין, רעייתו של תא"ל (מיל.) דב שיאון: "איננו ערוכים למערכת חיים של פנסיונר. אני בנויה לעבודה בפרטיות ולבד – ופתאום אדם מסתובב בבית".

מכשלות גילה, פער השנים בינה לבין בעלה, כמו גם עוללות שני אחיה, נותנים אותותיהם, להכעיס, דווקא עתה ואוכפים עליה אחריות רבתי של "אם המישפחה". אומנם, מתן ההרצאות קל עליה משהיה, משום שבעלה עתה פנסיונר צה"ל, "ובתקופה של יישום הסכמי השלום עם מצרים, כאשר נע דב בין קהיר לארץ, השתדלנו לא לנסוע ביחד" – אבל סדרי הבית השתנו. הוא ישנו בבית, גם כאשר היא זקוקה לשעות עבודה שקטות. בכך נקטמת פרטיותה.

והוא בבית ובבית והטלפונים שוב אינם מצלצלים. הסטוץ הגדול שלו נגמר. "כשהם עוזבים את הצבא, אפילו אינם יודעים כיצד לחייג בטלפון. לגביהם, אין טלפון תפוס. המזכירה מחייגת וזהו. הם אינם יודעים מה זו ביורוקרטיה ועל תור בקופת־חולים לא שמעו כלל". שלא כפנסיונרים אחרים, פרש רב מצה"ל בגיל

דיין עם פרס ואבן. האם היא תהיה לצידם בכנסת?

יעל דיין במטבח. היא לא תוציא פרוטה על מסעדת פאר.

הפנסייה ומצא דלתות של מוסדות ממשלתיים, ציבוריים ופרטיים, טרוקות בפניו. "הוא הגיע מתחום אחר. צריך להשקיע באדם כמותו ובדומיו קו הסבה. אולם באיש מבוגר לא כדאי להשקיע", היא מבהירה מפוכחות.

"יש בזה לקח. אבי, בשעתו, עודד פרישה מוקדמת מן הצבא, כדי לאפשר להם פרק ב"ת. אילו היה עוזב לפני 15 שנה, היה טווח זמן לסיבוב שני, מלווה בתנאים אחרים. זו בעייה חמורה לאנשי צה"ל, בפרט אלה שהיו במרכז העניינים. היו לו לילות סוערים, קריאות טלפון בלתי פוסקות ועתה הריקנות קשה.

"אני לא כל כך מסתדרת עם פנסיונר ומקווה שימצא עבודה או עיסוק. כולנו ידענו שיגיע תור הפנסיה, ואף זאת, איננו ערוכים לזה. אני בנויה לעבודה בבית בפרטיות ולבד, ופתאום אדם מסתובב בבית. עתה יתאפשר, אולי, סידור בעבורו לעבודת מחקר בחוץ – הוא מתכוון לכתוב עבודת מחקר ודוקטוראט בנושא יישום הסכמי השלום עם מצרים – מסגרת אוניברסיטאית, תוך שיוקצה לו באיזה מקום, או, לחילופין, אמצא אני פינה בחוץ.

חלל ריק

"אף אחד מאיתנו אינו ערוך לפנסיה", היא ממעכת באמץ משהו מכאיב. "אדם בגילו – ילדיו כבר מחותנים, יש לו נכדים. לו, בגיל 65 יש ילדה בת 16 וילד בן 19. בפנסיה עושים רה־אירגון לדירה ריקה מילדים ומסבים את חדריהם לחדרי עבודה, ואילו בני זרק מחדרו את שולחן הכתיבה שלו וכולם רוצים על שולחן העבודה שלי". עתה מתחדדים הבדלי השנים בינה לבינו. או, היא סבורה, היה לפער השנים מעלות. "היום אני לא מתפקדת על תקן אחות רחמניה, אבל גם לילדים יש יחס אחר לאמא מאשר לאבא, שזקן מאבות החברים שלהם".

אילולא היו הוריה מתגרשים, היו מנותבים מסובכויות אחיה – אליהם. בגירושיהם, הפכה, בהכרה, לחולייה המקשרת בין כולם, אומרת דיין, "והחיים שלי אינם זוהרים וקלים, כפי שהם נתפסים בקרב רבים. יש בי מחוייבות להיות עוגן להמון דברים בו־זמנית – כולם בעיות שהיו בסמכותו של אבי. אחרי מותו נוצר חלל ריק, לא רציתי שהכל יפול על אמי. היא עברה חיים קשים ואני נקודת מישען לה.

"יש לה שפע של נכדים מכל מיני אמהות, היא צריכה לשמור קשר עם כולם והוריה חיים. עד מאה ועשרים. קשה לה לעמוד בכך מבחינה כספית וגם לה מגיעה תמיכה ריגשית. היא נהנית מן הנוחות להתחלק עימי בהחלטות קשות ובדרכי תגובה. יש מערכות, שצריך להתחלק בהן", מנסה יעל להסביר את המערכת הריגשית האוהבת־מגוננת שלה על אמה, ומרמזת, בה בעת, על הכספים הכרוכים בתהליך גמילתו של אסי מסמים – סיפור שאף לא אחד אומר את סופו.

"זהו טיפול לשנים רבות. אני עוזרת לאמי להעניק לו את מלוא התמיכה שהוא כל כך זקוק לה. נוסעים אליו כל יום, מביאים לו אוכל, מזמינים אותו לשבת, לוקחים אותו לבקר את ילדיו. כדי להעריך את מה שאנו עושים למענו, הוא צריך, בראש וראשונה, להודות שיש לו בעיה, והוא עדיין אינו בשל להודות בכך. עכשיו הוא אינו נוטל סמים. תחת זאת, יצר תלות בקוקטייל של כדורים, חלק בהמלצת הרופאים, חלק מעבר לזה, זקוק לתקופת 'ניקוי', לצאת מזה. והמינון מאוד מסוכן.

פעם פעמיים בשבוע הוא עובר בדיקות־דם. אני מניחה שהיום, אחרי סיבוב מקיף בעיר, הוא יודע שבסופו של דבר המשפחה היא שמחזיקה אותו".

בגלל מצבו, אולי בגלל דפוסי אופיו, לא יצר אסי קשר חם של דור עם ילדי המישפחה האחרים, זולת ילדיו שלו. אודי שונה, מעידה יעל. עוזר מאוד. איש חופשי. נוסע ובא, נמצא עם אסי. "הוא מסתובב. עובר קצת. מעצב עבודות אמנותיות מברזל, טורגים בעיקר, מצייר וכותב. יש לו סירה קטנה במרינה וכשיש לו כסף ומזג האויר טוב, הוא מפליג לכמה חודשים. בשאר הזמן, הוא מתגורר אצל אמי.

"את המשק בנהלל מכרו וילדיו גדלו. הבת הבכירה, גלי, לומדת כימיה באוניברסיטת באר־שבע. סער, שהשתחרר מצה"ל ומתגורר אצל אמו אביגיל בראשון־לציון, יתחיל ללמוד משהו בשנה הבאה. הקטנה עדיין בצבא. וכך את מוצאת את עצמך מעוגנת", היא מסבירה באמצעות קורות אחיה, את מצבה.

בשנים ששהתה האם בוושינגטון – נמל בית לגיחותיה לדרום־אמריקה – נחוגו החגים הגדולים אצל יעל. משחזרה, מסבים הכל סביב שולחן האוכל הגדול בביתה, עם סבא וסבתא שווארץ. השתיים אופות ומבשלות ואוספות את אסי ואודי וכל ילדיהם, אם מתאפשר, "שהרי יש להם אמהות וסבים וסבתות אחרים. לוגיסטיקה מסובכת", היא מעירה, "ונוצר גם מצב שאין גיסות לעזרה, רק חברות תורניות".

לא מנודדים

היא באה לבקר את אמה גם בלילות שבת, ועוקבת אחרי התגובות המאופקות־דיסקרטיות של סבה וסבתה למראה אחיה. "די קשה להם עם כל תהפוכות המישפחה. אך הם לא מנודדים לאף אחד, מלאי סקרנות לשמוע מה קורה עם אסי או אודי. וכך, אמי נקרעת בין הוריה לבינינו, ואני – בין אמי, ילדי והוריה. לכולנו יש אחריות לגבי הדור שלפנינו ואחרינו".

ערה ליופייה השורד של האם וגם למצבה הנפשי, דירבנה אותה לדייאטה. "זה עשה לה טוב, וכשהיא חורגת, צריך להזכיר לה. היא אשה אסתטית שאיכפת לה. בגלל מצב־רוח גרוע, לא צריך לאכול עוד פרוסת לחם. חבל שלא נותרה מישכבת נוספת בנפשה לגבר אחר בחייה. היא יכלה להעניק לו הרבה".

זריזה, קלת תנועה, עם סדר יום דחוס. אלו המתכונות המציירים אותה בחזותה הצעירה. עוזרות גם דקוראציות הנוער: ג'ינס, נעלי התעמלות, וגם פנים נטולי איפור ושיער ארוך, נצחי. תקופת־מה התעמלה בשיטת "פלדנקרייז", אולם פרשה מהשיעורים מפאת קוצר זמן.

"בית גדול בלי עזרה. פעמיים בשבוע עושה ספונג'ה לבד. דב עוזר, עושה סידורים כשאני מבקשת, אך אני מעדיפה לעבוד לבד. קמה בשש בבוקר, מסדרת את הבית, הכלים לא מצטברים בכיור והכביסות – בלילות. קצת 'מכאניקער'. פותחת סתימות ביוב, מתקנת דברים בסיסיים ברכב, בחשמל. כל הנהלת החשבונות, הביטוחים והסידורים בבנקים – עלי".

את הילדים פינקה מעבר למה שהתכוונה, "ואולי קלטו הם את הפינוק אחרת ממני, ולקחו הרבה מאוד, מעבר לכוונות שלהם? היא תוהה בקול. עד היום היא מבשלת, מכבסת ומגהצת למענם. כל אחד מבני הבית אוכל משהו אחר, בשעות שונות. וישנה החברה של הבן שחיה בביתם, אליה – היא יודעת – ראוי להתייחס בלי הסמכות של אם. "עוד נפש בבית, עם נפח", היא מציינת בחיוך קטנטן וחכם, תוך תזוזה בין הטלפון, למקפיא ולתנור.

"אז עכשיו כבר ברור: בחיים לא אגיע להיות חברת־כנסת, כי הילדים שלי רוצים שאחמם להם את האוכל", מוסיפה היא בהלקאה עצמית, צינית. "אם לא אהיה חברת־כנסת, אתאכזב, אך אתן את כל זמני למערכת הבחירות, אקדם את מצע המערך. השם שלי עדיין ממלא אולמות והחוכמה היא ללכת לשכונות התקווה ולעיירות 'הליכודיות' ולמלא שם את האולמות. אם בכל זאת יצא משהו מן ההתמודדות הזו, יבינו, אולי, שאר בני הבית שעליהם להיות שותפים ועוזרים", היא מסכמת בינה לבינה, ומוציאה מן המקפיא אומצה לבן הבכור וחזה עוף לשאר בני הבית. ■

לפני שאתה קונה קרמיקה, בדוק!

אמינות ושם טוב לא נרכשים ביום אחד. נגב קרמיקה רכשה אותם במשך 17 שנות קיומה. קונה הקרמיקה, בדוק מה אתה קונה וממי אתה קונה. קנה את הטוב ביותר, קנה נכון!

בדוק האם האריח מיועד לריצוף

על פי היעוד יש להתאים את חוזק האריח. לעתים קרובות מדי רואים אריחים שהונחו זה מקרוב על ריצפת מטבחים למשל, והם סדוקים או שבורים מפני שאינם מסוגלים לשאת משקל של מקרר, או מוצרים כבדים אחרים. אריחי קיר אינם מתאימים לריצפה! חפש על גבי האריזה את יעוד האריחים הארוזים בה.

בדוק את תכונות האריח

רק אריחים העומדים בקריטריונים הבאים מתאימים לריצוף דירות ומשטחי ציבור ומסחר:
★ חוזק מכני בכפיפה: מעל 300 ק"ג לסמ"ר.
★ ספיגות מים מתחת ל־3%.
★ עובי לא פחות מאשר 7 מ"מ בגוף אריח "לבן".
★ עובי לא פחות מאשר 8 מ"מ בגוף אריח "אדום".
★ עמידות בפני חומצות ובסיסים.
★ עמידות גבוהה בשחיקה.

רק אריחים העומדים בקריטריונים הבאים מתאימים לריצוף מרפסות, דירות גג פנים וחוץ, שטחי ציבור ומסחר, וחיפוי חיצוני של מבנים (עמידות בטמפרטורות קיצוניות):
★ עמידות בפני שוק טרמי.
★ עמידות בפני קרינת שמש.
★ עמידות בפני כפור.

עמידות בפני ספיגה מונעת כתמים

בניגוד לחומרים אחרים הסופגים נוזלים (שיש, למשל) אריחי "נגב קרמיקה" אינם סופגים, אלא מותירים את הנוזלים כשכבה חיצונית הניתנת לסילוק וניקוי מיידי. תכונה ייחודית זו מקנה למשטחים המרוצפים "נגב קרמיקה" מראה רענן וחדש לאורך זמן.

התאם את גודל האריח ליעוד המשטח

לחדרים הקטנים מתאימים אריחים קטנים, לשטחים גדולים אריחים גדולים יותר. לריצוף אחיד ומתמשך מהמטבח לפינת האוכל והסלון, בחר מתוך קולקציה רחבה של אריחים יוקרתיים בגודל "30×30", מוצר חדש של "נגב קרמיקה".

בדוק את רמת השחיקה

ברצונך לרצף משטח בקרמיקה, התחשב ביעוד המשטח. למשל: אריחים המיועדים לריצוף חדר השינה, שונים מאריחים המיועדים לריצוף חדרי כניסה וסלון. לכן, להקלת בחירתך - עיין בקטלוג של "נגב קרמיקה" בו מופיעים נתוני השחיקה של הדגמים השונים.

ריצוף על מצע קיים - תוך 48 שעות

אין צורך בעקירת ריצוף קודם, בפיזור חול, אבק ולכלוך, אריחי "נגב קרמיקה" ניתנים להדבקה על גבי הריצוף הקיים. תוך 48 שעות - יש לך משטח מרוצף חדש באריחי "נגב קרמיקה" ללא "מהפכה"!

על כן, לפני שאתה קונה קרמיקה, בדוק באולם התצוגה המרכזי של נגב קרמיקה, תל־אביב, רח' המלך ג'ורג' 24 טלפון 03-201616.

ואצל כל המפיצים המורשים:

תל־אביב - אבני לשם, הלפרין חיים, סבן, שמר.
רמת־גן - פייפשקוביץ.
סכנין - דוחי מוחמד.
חיפה - דקורמיקה, טופלסקי, עמלן, צפון פלסט, רייסנר, שמר.
גבעתיים - כתר נוי.
אשדוד - לביא.
עפולה - מאיר שמואל.
אילת - מרכז הבניה והתעשיה.
בני־ברק - סופר קרמיק, רייסנר.
הרצליה - עוגן.
חדרה - קרמיקה סנטר, צוקר יצחק.
באר־שבע - קמחי.
אשקלון - קרמיקה דרום.
רחובות - טיב קרמיקה, כל בו לבנין.
פתח־תקוה - ש. רפפורט.
טבריה - שיש כנרת.
בת־ים - איסטרין.
עכו - מרמוס.
כרמיאל - אשכנזי.
ירושלים - רייסנר, שמר.

נגב קרמיקה. דור הסלון.

קורים דברים

חופשת לידה לאבא

חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, המעניק לנשים שוויון הזדמנויות אמיתי בתחום העבודה והוא החוק החשוב ביותר בענייני נשים שנתקבל בכנסת – הובא לכנסת על ידי ח"כ **אורה נמיר**, יו"ר ועדת העבודה והרווחה, ויכנס לתוקף (אפשרי) 1988. מקורו של החוק בשלוש הצעות חוק פרטיות של הח"כ **שרה דורון** (הליכוד) של ח"כ אורה נמיר, (מערך) ושל הח"כים **שולמית אלוני ודן כהן** (ר"ץ).

כאשר בירך ח"כ **אליעזר שוסטק** מעל בימת הכנסת את ח"כ אורה נמיר על שהיתה לה הזכות להביא את החוק הזה נערך במליאת הכנסת הרב־שיח הבא:

ח"כ שרה דורון: זה יום הניצחון של הנשים.

ח"כ שבח וייס: מבקש להודות גם בשמי.

ח"כ אליעזר שוסטק: גם לגברים שאיפשרו לקבל את החוק הזה.

ח"כ פנחס גולדשטיין: למה ברגע כזה לעשות הפרדה בין נשים לבין גברים?

ח"כ יצחק פרץ: הזדמנות שווה.

ולגופו של החוק: הוא אוסר אפליה כלשהי בכל תחומי העבודה.

● הוא מעניק זכות לחופשת לידה ולפיצויי פיטורין עקב לידה גם לאב, לא רק לאם – לפי בחירתם.

● החוק מעניק זכות לחופש בשל מחלת הילד גם לאב, לא רק לאם – לפי בחירתם.

● החוק ממשיך לשמור על זכויות היתר שיש לנשים הנובעות מהיותן נשים.

● הפליה בעבודה עקב סירוב עובד להענות להטרדה מינית – תחוייב במלילים. ■

תלמה הדר

אם ובנה: הזמרת המורקית ספן חורי (43) מופיעה במועדון פאמי בבק ביפו, בין השאר בדואט עם בנה ספן עלי (25). כשהיא אומרת "זהו בני", היא נשית בק ריצה של "לא חעבדי עליו"...

הדרך לתהילה רצופת טרמפים

איזי בורנשטיין, זמר אופרה וחבר קיבוץ, הוזמן בעקבות כתבה ב"סגנון" והופיע בתוכנית הטלוויזיה של **מני פאר**, "ממני מני". שישמע כל עם ישראל את מה ששומעים הלימונים והתפוזים שבשדות קיבוץ אידמית שבגליל, שם מרכז איזי בורנשטיין את ענף פרי ההדר.

מהר מאוד גילה איזי שהדרך לתהילה הטלוויזיונית הישראלית רצופה, במקרה שלו, טרמפים. מתוך שש המכוניות של הקיבוץ יצאו שתיים מכלל שימוש דווקא ביום הקלטת התוכנית והארבע האחרות היו דרושות לצרכים דחופים וחשובים יותר מאשר לשיר את פיגארו בטלוויזיה. איזי בורנשטיין, יליד ריאו שבבראזיל הוא בחור אופטימי הלוקח את החיים בחיוך. בלית ברירה נטל את חליפת הערב המהודרת בה הוא מופיע, שהרי האצילות האופראית מחייבת, ויצא לאולפני ההסרטה בהרצליה בכל תחבורה מזדמנת. "נסעתי ברכבת, נסעתי באוטובוס, הלכתי איזה שני קילומטרים ברגל עם החליפה על הגב, עד שהגעתי לשם", הוא מחייך. שם, בתוכניתו של מני פאר, התקבל בחמימות ובהתלהבות על ידי הקהל וצוות האולפן.

"אומנם בהתחלה היו חיילים שקיטרו על מזלם הרע שהביא אותם דווקא לתוכנית עם זמר אופרה, אבל לאחר ששרתי שינו את דעתם, מחאו כפיים ואפילו באו להתחמיא ולומר כמה נהנו מהעניין". ההנאה הזו היתה, ככל הנראה, ה"דלק" שבא כשמן בעצמותיו, שעה עמד על הכביש בלילה, לאחר התוכנית, חליפת הערב המהודרת על גבו, וניסה לעצור טרמפים כדי לחזור הביתה. ■

אריה יאס

כן, כן, זוהי ניקי קורי אווסיס, כפי שקלטה אותה המצלמה בסעודת צדקה של מועדון ליווס בניו־יורק. כך חולפת תהילת העולם. (התצלום התפרסם בציים מגזין ב־21 בפברואר).

סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות מר יצחק נבון בחתונת הנהג שלו, (שמכונה בפיו "המוביל הארצי"), גדעון בקדוד ורעייתו תמר. מר נבון פצח בשירה בערבית־סוראבית (מרוקאית) והומה והיה לסנסר הערב. צילום: רוני נעמן.

רק נעלים ומיד חולצים.

חליצה בהזדמנות

אם אתם לא לחוצים בכסף, תוכלו לרכוש נעל חליצה, שניתפרה במאה ה־18 אי־שם באימפריה האוסטרו־הונגרית. הנעל הזו היא רק פריט אחד מתוך פריטים יוצאי דופן אחרים בתחום היודאיקה, שיוצעו למכירה פומבית ע"י גלריה בן־עמי במלון מגדל דניאל בהרצליה, ב־12,13 ו־20 במרס. דרך אגב, מחיר הנעל רק איזה שלושת־אלפים־ארבעת־אלפים דולר. זה הכל. ■

ליה קרן

גוף חטוב כבקשתך!

קלילות יופי

מכונים לעיצוב הגוף

יוסף לפיד

הטור של טומי

ארוחות בוקר

לא תמצאו אותי אוכל סלט ביצים בעתיד הנראה לעין. אחרי תוכנית "כלבוטק" האחרונה, על הזוהמה בארוחות הבוקר של מלונות הפאר, הכנתי תיק ובו קצת כלור, תמיסה להשמדת חיידקים, פחם נגד שילשולים, תרופה נגד הרעלת קיבה, ספריי להסרת עובש, לוח התורנות של האמבולנסים לטיפול נמרץ וכפפות גומי, כדי שהאוכל לא יוכל לגעת בי. מצויד בכל אלה, אני שוב מוכן לאכול ארוחת בוקר, אפילו במלון המפואר ביותר. בתנאי, כמובן, שהמלצר הראשי יטעם לפני.

אחרי שרעיית הנשיא, הגב' אורה הרצוג, הכריזה על מבצע "ישראל לובשת נקיון", פירסם משרד הבריאות מודעה גדולה המבשרת על "מבצע נקיון במסעדות ובבתי אוכל". במודעה נאמר, כי "כל מסעדה או בית אוכל, אשר יצטרפו למבצע, יקבלו תו השתתפות ואלה שיעמדו בביקורת התברואה והנקיון יזכו בתעודה מיוחדת מטעם משרד הבריאות".

אחרי הממצאים של "כלבוטק" יוכלו לסווג את המסעדות במלונות דה־לוקס לא על פי מזלגות, כפי שנהוג בספרי תיירות, אלא על פי סטאפילוקוקים. "הילטון", "שרתון", "קינג דויד" – סטאפילוקוק אחד; "דיפלומט" שני סטאפילוקוקים. "ראמאדה" לא קיבל אף סטאפילוקוק, כנראה שרשת זו לא מצליחה להסתגל לתנאי ההיגיינה הישראלים.

לפני כעשרים וחמש שנה, כאשר עוד לא היו מדורי מסעדות בכל העתונים, החלטתי לבדוק את טיב האוכל בבתי המלון בתל־אביב. ב"שרתון" הישן יצא מתוך האורז המבושל ברלה קטן וטייל להנאתו לאורך הצלחת שלי. כאשר שאלתי את מנהל המסעדה אם החילזון מסמל מעבר לגסטרונומיה צרפתית, הוא היה המום ונשבע לי, שזה החילזון הראשון המופיע בארוחה כלשהי מאז נפתח המלון. כיום זה לא יכול היה לקרות, כי החילזון היה ודאי מת מהרעלה לפני שהיה יוצא מהאורז.

המסקנה האחת והיחידה, שניתן להסיק מפרשת "כלבוטק", ידועה היטב לצרפתים, המבינים בנושאים קולינריים יותר מאתנו. הצרפתים טוענים, שבכל מסעדה שנבדקת נמצא ליכלוך, אבל עוד לא קרה שנמצא ליכלוך במסעדה שלא נבדקה – ולכן, מי שרוצה להנות מהאוכל, שלא יבדוק. ■

שנת ה־40

כמו שהפורים שחלף לא היה בדיוק הפורים השמח ביותר, כך גם לחגיגות שנת ה־40 מתלווה לאחרונה טעם מר. מה שנראה דבר נכון בעתו, עושה עכשיו רושם קצת פאתטי. המאורעות בשטחים לא רק מעיבים על אוירת החגיגיות, אלא גם מזכירים לנו, כי ב־40 השנים הללו לא הצלחנו להבטיח את בטחוננו. בראשית 1949, כאשר שירתי בכפר הילדים, חששנו לנסוע בלילה בואדי ערה. והנה, אנחנו שוב חוששים. אז מה יש כאן לחגוג?

אני שומע גם, כי כל מיני אמנים ואורחים שהוזמנו לחגיגות, מתחמקים מלבוא. האירועים ביו"ש ובעזה, כפי שהם משתקפים על מירקעי הטלוויזיה, אינם מעודדים הזדהות עם ישראל. הם גם מעוררים פחד. תיירים רבים, שתיכננו לבקר בישראל בשנתה ה־40, דוחים את ביקורם. כמעט כל אורח זר שמגיע אלינו בימים אלה יודע לספר, כי ידידיו וקרוביו הזהירו אותו מפני הסכנות הכרוכות בטיול בישראל.

שמעתי אפילו לחששים, שצריך היה לבטל את

חגיגות הארבעים. כאילו זו לא העת לחינגות. מערכת הבחירות ממילא תשבש כל נסיון להפגין אחדות לאומית.

אני חושב בדיוק את ההפך. אני חושב, שדווקא בשעה קשה זו, של פגיעה בתדמיתנו בעולם ושל ירידת המוראל בארץ, צריך להשתמש בחגיגות הארבעים כמנוף להזדהות עם עצמנו. חגיגות הארבעים באות להזכיר לנו – ולעולם – כי עשינו, בנינו, יצרנו, הגשמנו. שיש לנו, בסך הכל, מדינה נהדרת, חברה מתקדמת, משטר דמוקרטי – על אף הפגמים, למרות הקשיים, ובניגוד לכל התחזיות השחורות. ההתקוממות בשטחים היא תזכורת מרה, שהמלאכה טרם הושלמה. אבל אין בה כדי לשלול מאתנו את הזכות ואת החובה להביט אחורה בסיפוק – וקדימה בתקווה.

אם הדברים הללו חשודים בציונות – אני מוכן להודות באשמה. צריך לכבות את החושך. ■

נגד השיכחה

באוניה "קפאלוס", בה היה לי הכבוד והעונג לעלות ארצה בסוף 1948, הפליג גם נער ניצול אושוויץ, ידיד משפחה, לאצי פרוליך. לימים הוא שינה את שמו ליהודה אלקנה וכיום הוא ראש המכון להיסטוריה של מדעים ורעיונות באוניברסיטת תל־אביב ומנהל מכון ואן ליר בירושלים. בשבוע שעבר הוא פירסם ב"הארץ" מאמר מדהים בשם "בזכות השיכחה", בו הוא טוען, ואני מצטט אותו, כי "בלא החדרת השואה כה עמוק לתודעה הלאומית, גם הקונפליקט בין יהודים ופלשתינאים לא היה מביא כה רבים למעשים 'חריגים', ויתכן אף שהתהליך המדיני לא היה נתקע במבוי סתום".

וכדי להבהיר את עמדתו המקורית, הוא כותב בהמשך, ושוב אני מצטט: "יתכן שחשוב שהעולם הגדול יזכור. גם בזה איני בטוח, אבל בכל מקרה אין זו דאגתנו. כל עם ועם, לרבות הגרמנים, יחליט בדרכו שלו ומתוך שיקוליו, אם רצונו לזכור. עלינו, לעומת זאת, לשכוח. איני רואה היום תפקיד פוליטי וחינוכי חשוב יותר למנהיגי האומה הזאת, מאשר להתיצב לצד החיים, להתמסר לבניית עתידנו, ולא לעסוק, השכם והערב, בסמלים, בטקסים ובלקחי השואה. עליהם לשרש את שליטתו של ה'זכור' ההיסטורי על חיינו".

בא פרופסור מלומד, ולא סתם פרופסור, אלא היסטוריון של מדעים ושל רעיונות, ומציע לעם ישראל לשקוע בשיכחה קולקטיווית, לא לזכור את הטראומה של ששה המיליונים, כי יתכן שזכרון זה הוא הגורם למבוי הסתום בתהליך המדיני. על פי הגיונו, אנחנו צריכים לשכוח רק עוד פרט קטן – את עובדת היותנו יהודים – ואז בכלל לא תהיה כאן שום בעיה.

עם כל כבוד וההערכה לידידי יהודה אלקנה, מעולם לא שמעתי שעם נדרש לעקור מהשורש את זכרונו – אפילו אם לקחיו הפריעו לעמים אחרים. האם יעלה על הדעת, שפרופסור למחשבת צרפת בסורבון יפנה אל העם הצרפתי בדרישה שיוותר על עברו? האם יציע מישהו לרוסים, לשים פס על סטאלינגראד?

ששת המיליונים יכולים להתבייש להם. לא זו בלבד שהם מטרידים את מנוחתנו, הם אשמים גם במצב בשטחים. ובעצם, הגיע הזמן להרוס את "יד ושם" ולהקים במקומו מכון להעמקת התודעה הפלשתינית. כי פרופ' אלקנה לא רמז במאמרו על כך, שאילו הפלשתינים שכחו את עברם, הם לא היו מבקשים להשמיד את מדינת ישראל. אבל לפלשתינים מותר לזכור, רק היהודים צריכים לשכוח, כי היהודים, חיים או מתים, תמיד אשמים בכל.

בעתיד, אם בני ישאל אותי מה קרה לסבא שלו באירופה, אספר לו כי הוא קיבל התקף לב בסאונה של קאנטרי קלאב בשם מאוטהאוזן. זה אולי יקל על פתרון הסכסוך עם הפלשתינים. ■

שחמט

נצחונו של אלון גרינפלד, בן ה־22, בטורניר הבינלאומי לשחמט שנסתיים בשבוע שעבר בבאר־שבע, בו הקדים את סגן האלוף של העולם לשעבר, ויקטור קורצ'נוי, וזכה בתואר רב־אמן, מוכיח שוב, שלא חסרים לנו כשרונות שחמטאים ברמה בינלאומית. אבל הם אינם זוכים לתמיכה הכספית והמוסרית הדרושות, כדי לפתח את יכולתם הטבעית לרמה שתעמיד אותם בשורה הראשונה של שחמטאי העולם.

בין שתי האמנויות בהן יהודים מצטיינים – המישחק בכינור והנגינה בשחמט – יש אצלנו דיספרופורציה משוועת: לא הצמחנו מתוכנו את השחמטאים המקבילים ליצחק פרלמן, פנחס צוקרמן ושלמה מינץ. אחת הסיבות לכך היא, שכשרונות צעירים במוסיקה זוכים לטיפוח, בעוד ששחמטאים צעירים אינם מקבלים תמיכה. השחמט נופל בין הכסאות: מוסדות הספורט אינם מתייחסים ברצינות אל שחמטאים כאל ספורטאים, ומוסדות האמנות לא רואים בהם אמנים. והרי השחמט הוא לא רק משחק, אלא גם ספורט וגם אמנות – אחת התעסוקות היותר אציליות של מוח האדם.

כאשר נודע לי, כי הנרי גרייסון, מי שהיה במשך שנים רבות המנכ"ל האמריקני של קרן התרבות אמריקה־ישראל, יוצא לפנסיה, נזכרתי שהוא לקח אותי פעם למועדון השחמט של ניו־יורק להתמודדות בה, אני חייב להודות, הבסתי אותו בשיעור 3:0. עלה בדעתי, שהקרן תוכל להרים מילגה על שמו של המנכ"ל הפורש, כדי לתמוך בחינוכם של שחמטאים צעירים בישראל. יו"ר הקרן, הכנר אייזק שטרן ואשתו ורה קיבלו את הרעיון בהתלהבות ותרמו מכספם 5000 דולאר למילגה. ידיד אמריקני הוסיף 5000 דולר משלו. מישהו נתן עוד 250 דולאר. השבוע הודיעני אייזיק שטרן חגיגית, כי 10,250 דולאר עומדים לרשות המילגה לחינוכם של שחמטאים צעירים בישראל.

תסכימו אתי, שזו מחווה נהדרת מצד קרן אמריקה ומצד המאסטרו. אני מזמין בזה מוסדות חינוך ומועדוני שחמט שיציעו הצעות נבונות לשמש נכון בכספי המילגה. ■

(מתוך התכנית "השבוע שלי" בקול ישראל")

מין

אסתר אדלשטן
קופנהאגן

לסבית ביקשה זרע

נשים, החיות במסגרת נישואים חד־מיניים בדנמרק, פותרות את בעיית כמיהתן לילד ע"י פנייה לבנק זרע בלתי ליגאלי.

חוק חדש יתיר הפרלמנט הדני בחודשים הבאים נישואי הומוסכסואלים ולסביות שיקבלו אישור, הכרה משפטית ומסמך מעין "כתובה". הזוגות החד־מיניים ישאו במלוא האחריות של מימסד הנישואין לטוב ולרע, כולל חלוקת רכוש והון, מיסוי עזבונות ותשלום דמי מזונות לכשמדובר ב"גירושין".

כשהוקרן בשנת 1975, בשידור טלוויזיה ישיר, טכס נישואין שערך כומר דני לשתי נשים לסביות, קפצו הדנים מעורם. את הטכס הפרובוקטיווי ערך הכומר סובי, הכבשה השחורה של הכנסיה הדנית, שעורר עליו חמת אנשי כמורה עקב דעותיו הפוליטיות ותמיכתו בנדכאים וחריגים שהחברה הוקיעה מקרבה. ברכתו לשתי הנשים, שהיו בגיל מתקדם "הרי אתן מקודשות זו לזו", עוררו תדהמה ושאט אפילו בקרב הציבור הדני המורגל בקשרי מין ומוסר כמעט לכל דבר.

איש מהדנים לא העלה בדעתו, כי 12 שנים לאחר הטכס שהיה בגדר שערוריה, תלך דנמרק ותהפוך למדינה הראשונה בעולם שתעגן בחוק נישואין חד־מיניים. את הצעת החוק העלו לדיון בפרלמנט הדני סיעות השמאל הסוציאליסטי, הרדיקלים ומפלגת העבודה והיא תתקבל בחודשים הבאים ברוב פרלמנטרי ברור.

חלוצות הנישואין הלסביים בדנמרק בשנת 1975 היוצ אינו בת ה־45, שלאחר 18 שנות נישואין הטרוסכסואליים ושני ילדים, היא גילתה את נטיותיה הלסביות, והתאהבה באינגבורג, בת 38, שהיתה נשואה בעבר חמש שנים והביאה לאוויר העולם שלושה ילדים.

מוזר היה שבעידן של השתחררות ממוסכמות חברתיות, חרות מינית ופורנוגראפיה ליגאלית, דווקא בשעה שמימסד הנישואין איבד מחשיבותו החליטו השתים להינשא ולחיות במסגרת דתית מוכרת, שזיעזעה את אושיות המוסר של המדינה. את המניע לצעד הסבירו בשעתו השתים במלים: "קווינו לשמש דוגמה ולפרוץ דרך לזוגות חד־מיניים אחרים המעוניינים לחיות יחד לא במחתרת. חששנו מהיווצרות של בעיות משפטיות ברגע שאחת מאתנו תמות. נישואינו היו למעשה נסיון לאבטח אשה את עתיד רעותה".

זוגות של לסביות והומוסכסואלים שנהגו עד כה לשמור על פרופיל נמוך הרחק ככל האפשר מאור הזרקורים נתמלאו בבטחון עצמי והם נותנים עתה ביטוי לדעתם בנדון ואף מוכנים להחשף להצטלם ולהתראיין לעתונות המקומית. "ברור שגם אנחנו מעוניינות בהכרה רשמית למרות שנאלצנו עד כה להסתפק בטכס נישואין סימלי", מתוודות לוטה בת ה־29 ובת זוגה טינה בת ה־26, החיות יחד במסגרת של נישואין לכל דבר ומגדלות בצוותא את קמילה־מריה, בתה בת ה־4 של טינה מנישואין הטרוסכסואלים קודמים. את הצעת החוק החדש הן מקבלות ברגשות מעורבים. החברה הדנית אינה מוכנה לכך עדיין, לדעתן. חרף הקידום במפלסים חברתיים וחלוציות בהקשרי מין ופורנוגרפיה ליגאלית מתקשים הדנים לדבריהן להפגין בפתיחות בכל הקשור להומוסכסלואלים. מה עוד שאיום האיידס החריף את המצב.

הערגה לגדל ילדים במסגרת נישואין של לסביות נפוצה בדנמרק, שבה פותרות דניות רבות את הבעיה בהפריה עצמית. את הזרע הן רוכשות בבנק זרע בלתי ליגאלי, או פונות בבקשה לידיד הומוסכסואלי המבין ללבן. "חרף העובדה שזוגות חד־מיניים רבים הצליחו עד כה להתגבר על מכשולים חברתיים, נותרה בעית הבטחת עתיד בן הזוג וחלוקת הרכוש המשותף במקרים של פרידה. בעיה בלתי פתורה ומעיקה", מספרים לעתון דני זוג גברים, המאוהבים זה בזה בלב ובנפש, כדבריהם, והחיים מזה שנים רבות כזוג נשוי לכל דבר אך ללא הגנה משפטית. השניים מקווים, כי החוק החדש יתן גושפנקה מלאה למסגרת חייהם ויזכה אותם במסמך תחוקתי, מעין כתובה אזרחית.

הכנסיה הדנית מסתייגת מהחוק החדש והודיעה כי כמרים שיערכו טכסי נישואין לזוגות חד־מיניים, יסתבכו עם הכנסיה ויושעו משורותיה. ■

ד"ר בילר:
"אני מתנגד לתרופות- הנה לפניכם שיטתי כיצד להיות בריא תמיד"

אלפי אנשים ברחבי העולם, כולל ישראלים רבים-וכן אישים מפורסמים, גילו את הדרך המיוחדת של ד"ר בילר וכותבים בהתלהבות על נסיונם.

ד"ר בילר מתנגד לתרופות. הוא הרופא שהציל את גלוריה סוונסון (GLORIA SWANSON) כוכבת הקולנוע המפורסמת של שנות ה־30, ממחלה רצינית ביותר. ד"ר בילר גם היה הרופא של גרטה גרבו (GRETA GARBO), השחקנית הבלתי־נשכחת, אשר כתבה לו: "אני בטוחה שספרך יביא הצלה גדולה לאנשים רבים, במאבקם נגד המחלות שהם סובלים מהן".

שיטתו של ד"ר בילר מבוססת על נסיון רב־שנים. הוא מוכיח כיצד לטהר את העורקים ללא ניתוח או התערבות כירורגית, באותה צורה כפי שהעור דוחה קוץ החודר אליו, יכולים העורקים לדחות שומנים וזהום המתרכזים בהם. כל זאת, באם תפסיקו לאכול מזונות מסויימים היוצרים את השומן.

מאות אנשים כותבים למחבר הספר: "למדתי איך לאכול וכך להימנע מניתוח"; "בעיית הכאבים בחזה שלי נעלמה לגמרי", "הכולסטרול ולחץ־הדם שלי ירדו לרמה הנורמלית", "אני ישן כמו תינוק", "אני בכושר נהדר. חבל שלא הכרתי את שיטתו של ד"ר בילר קודם לכן".

את כל אלה, ויותר מכך, תוכלו ללמוד מקריאת ספרו של ד"ר בילר. בספר מוסבר מדוע חלק מהדיאטות אינן מצליחות להקטין את רמת הכולסטרול ואיך הודות לשיטתו, תוכלו לאכול מזון עשיר וטוב, להנות מהאוכל ולהרחיק את המחלות וההפרעות, מהן הנכם סובלים.

ד"ר בילר מסביר בספרו איזה מזון לאכול וממה להימנע, כדי להילחם בהצלחה - ללא תרופות - בעשרות מחלות, כאבים והפרעות.

שלוש מסקנות עיקריות של ד"ר בילר:

1. לא החיידקים גורמים למחלות, כי אם ההרעלה המנוונת את התאים, פורצת את הדרך להתרבות החיידקים.
2. השימוש בתרופות מזיק כמעט בכל מקרה. התרופות גורמות לתופעות לוואי מסוכנות, ולעתים אפילו למחלות חדשות.
3. המחלה ניתנת לריפוי על־ידי שימוש מתאים בתזונה נכונה. קביעה זאת נדמית אולי משטנית, אולם אני הגעתי להכרה בכך, בעקבות מחקר מעמיק בתחום מורכב ביותר, שהוא - הכימיה הקולואידית של בלוטות ההפרשה הפנימית.

שים לב!

כדי לקבל ללא דיחוי את העותק שלך, שתוכל לקרוא בו 30 יום ללא התחייבות כלשהי וללא תנאים, כל מה שעליך לעשות הוא לגזור ולשלוח את תלוש ההזמנה שלהלן.

להלן כמה קטעים מחוות־דעת לספרו של ד"ר בילר:

"אני רוצה להודות לכם על הוצאת הספר "המזון הוא התרופה" ועל הפצתו בציבור. אני משוכנע שיש בכוחו של הספר הזה לחולל פלאים ולשכלל את בריאותו של כל אדם שילמד בו.. אני ממליץ לקנות את הספר "המזון הוא התרופה", שהוא מהמשובחים שבספרים".

"בעבר הייתי נטל בגלל מצב בריאותי הגרוע, שאילץ אותי לבלות את מרבית זמני במרפאות ובבתי־חולים. היום, הפכתי מנטל לנכס הודות ללימוד סודות הבריאות, כפי שהם מופיעים בספר הנפלא של ד"ר בילר "המזון הוא התרופה", תודה לכם!".

דוד בן־יוסף, מנהל מרפאת קופ"ח קרית ארבע

"בלי ספק, הספר ממריץ אותי לנהוג כמנהגי בקודש ועזור לי להשתכנע, שדרכי נכונה...ספר זה הוא, לדעתי, מסודר ומעמיק, חבל שגישה זו אינה נהוגה ומקובלת על אף אמיתותיה. ולבסוף, תודה על השי, על חוכמת החיים שבו ועל המחקר היסודי".

משה כהן, קרית אתא

*

"אני חושב, שהספר הזה רצוי וחייב להיות אצל כל מי שמחפשים עזרה בבריאות וכן ריפוי ממחלות אשר מוציאים כסף רב ולא מקבלים מזור למחלותיהם. לכן, הנני ממליץ בלב שלם שרצוי לקרוא את הספר "המזון הוא התרופה". הספר הזה משלים לפי דעתי את הידע אשר היה חסר.

משה לינדמן, בני־ברק

*

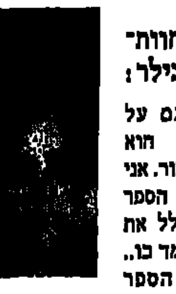

"הודות לד"ר בילר הפסקתי לשתות קפה, אני ממעטת באכילת בשר, אוכלת הרבה ירקות, משתמשת במעט מאד מלח וסוכר ומאז איני סובלת עוד מצרבת ומעצירות. אני גם לא סובלת יותר מנזלת והתקררויות, שמהן סבלתי מאד בעבר".

קריסטילה צקמקי, סלוניקי (יוון)

"הספר הוא ממצה, מצויין ומבטא בצורה ברורה מחלות ובעיות רפואיות בכל השטחים".

דוד דהן, ירושלים

*

דעתו של רוקח צרפתי
"הספר "המזון הוא התרופה" הוא יוצא מן הכלל. נתתי אותו לכל אחד מילדי. הייתי מודאג כבר זמן רב מן הרעילות של התרופות הכימיות".

"בעבר סבלתי מגסטריטיס וכמעט מדי יום פקדו אותו כאבים נוראים. במקרה קניתי את ספרו של ד"ר בילר, אשר הביא לי תועלת מיידית. תוך 3 שבועות נפסקו הכאבים שלי, אחרי הרבה שנות סבל ועשרות ביקורים אצל רופאים שונים ובליעת מאות סוגי תרופות. עכשיו, הפכתי את ספרו של ד"ר בילר ל"תנ"ך" שלי ואני ממליץ עליו לכל ידידי. אני מרגיש בריא לגמרי"

אנטניוס צ'בילס, סלוניקי (יוון)

האם אתה יודע את הסוד
אשר יבטיח לך בכל בוקר התעוררות דינמית. הסוד אשר יעניק לך עיכול "קל" כפי שרצית שיהיה לך תמיד. כיצד לחפחית קילוגרמים ממשקלך ולהגיע למשקלך האידיאלי. כיצד לסייע לפעולתן התקינה של הבלוטות שלך. כיצד יכולות הנשים לעבור את תקופת המעבר בסבל מינימלי וללא תרופות.

ספר גדול בן 18 פרקים
גופך - סדנת תיקונים * העיכול; קו ההגנה הראשון נגד המחלה * הכבד; קו ההגנה השני נגד המחלה * בלוטות ההפרשה הפנימית; קו ההגנה השלישי נגד המחלה * הכולסטרול ובעיות הלב * החלבונים עלולים להרוס את הגוף * ירקות: כדי לשמור על בריאותך * חלב ושמרים, מזונות ותרופות * כיצד להמנע מנזלת * כיצד להמנע או לטפל בקצרת, בטרשת העורקים, בקדחת השחת, בכיבים, בסוכרת, בחצבת, באנגינה, בשיתוק הילדים, בשיגרון, בוורידים בולטים, בכולסטרול ובבעיות הלב, במחלות הכליות, בהשמנה, במחלות הנשים, בפצעי הבגרות, בחוסר דם, בשלשול, במחלות הכבד, במיגרנות, וכו'...

הנה הסיפור המזעזע על סיבלו של מר ג. (בן 70), תושב בסאן (נסת גאר בצרפת) וכיצד הבריא בחודשים ספורים... כתוצאה מקריאת ספר.

"עד שנת 1973 לא סבלתי משום בעיה. עבדתי כבנין ונמצאתי באתרי הבנייה בקיץ ובחורף. האסון קרה באופן פתאומי באמצע הלילה: התעוררתי בבהלה כשאני נחנק פשוטו כמשמעו. לא יכולתי לנשום יותר.

"הרופא הגיע מיד וקבע שזהו התקף קצרת חריף. התאוששתי קצת לאחר זריקה. אולם, סבלי התחדש עד מהרה. מצבי הלך והתדרדר מיום ליום.

"מומחה למחלות דרכי הנשימה אישפז אותי. תשע פעמים נשלחתי לבית חולים ב־6 חודשים. בשעת עירוי דם, עברו התקפי החנק, אולם חזרו מיד אחרי לאחר מכן.

"שלחו אותי לבריאנסון כדי להחלים באוויר גבהים, שהיתי שם מאוקטובר 1967 עד פברואר 1968. במקום שישתפר מצבי עוד הורע.

"חזרתי לביתי והביטוח הלאומי העניק לי גימלת נכות. לא הבחנתי בשום שינוי בבריאותי פרט להקלה זמנית בשל הזריקה היומית של קורטיזון.

"בעקבות הטיפול הזה, התחלתי להשמין ועליתי במשקל ביותר מ־16 קילו. כרסי היתה ענקית. סבלתי מרעד עצבני. ישנתי רע, בדרך כלל בישיבה. הייתי מסומם על־ידי סמי הרגעה, הרגשתי מטושטש מן הבוקר ועד הלילה.

"הנס" קרה בחודש אפריל 1982

"דפדפתי בירחון שיצא לאור לפני 3 שנים. לפתע נפל מבטי על מאמר, שבו סופר שמחלות רבות ניתנות לריפוי ללא תרופות, רק על־ידי אכילת מזונות מסויימים.

"בתחילה חשבתי שהדבר לא יאמן. אמנם, רופא הוא שאישר זאת, אך זהו רופא אשר התיימר לצאת נגד התרופות. סבלתי כל כך שהחלטתי לנסות זאת. קניתי את הספר "המזון כתרופה" של ד"ר בילר.

"מבלי להשלות את עצמי, התחלתי לחיות לפי העצות הניתנות בספר, ולהשתמש במאכלים המומלצים, להימנע מן האסורים, ולהפחית תוך כדי כך את מינון התרופות, כל זאת תחת השגחה רפואית.

"כבר לאחר 15 יום, התחלתי לנשום ביתר קלות. לאחר מכן השתפר מצבי מיום ליום ולאחר 6 חודשים כמעט חזר למצב הנורמלי. לא הרגשתי כל כך טוב מזה 10 שנים. קמתי לתחיה".

"במשך השנה שחלפה לאחר מכן לא סבלתי אפילו מהתקף קל, לא לקחתי שום תרופה, והפחתתי את 16 הקילו שהוספתי קודם לכן. יום יום אני הולך 5 עד 6 ק"מ בשדה, ללא מקל הליכה. אני עולה במדרגות מבלי להתנשף. בגיל 70 - מעולם לא הרגשתי צעיר יותר!".

כיום החיים יפים, עבור אשתי ועבורי.

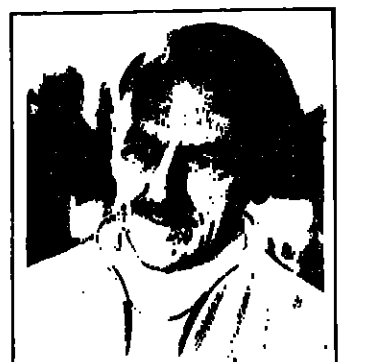

ד"ר בילר מכהן כפרופסור בקתדרה על־שם טילדן־יוגר־בילר לרפואה דיאטטית, בחסות האוניברסיטה של קולומביה של ארה"ב. וכך הוא מכריז:
"אני מאמין באמונה שלמה שהטבע, אם ניתנת לו ההזדמנות, יהיה תמיד המרפא הגדול ביותר. לעתים קרובות, נמצאתי במחלוקת עם רופאים אחרים המפטמים את החולה בתרופות, מתישים אותו בסמים חזקים ולבסוף נאלצים "לרפא את נזקי התרופה"."

כמה עדויות

* *קיבלתי את הספר שעניין אותי מאוד מאוד. אני אחות רחמניה ותמיד התקוממתי נגד המרשמים הגדושים אנטיביוטיקה ונגד תרופות שונות הניתנות לשעת פשוטה. אני עצמי לעולם איני לוקחת תרופות.*
* *הוקסמתי מן הספר אשר העניק לי הרבה תשובות על מחלות מסויימות שאני סובלת מהן מאז צעירותי, כתוצאה מסיבוכים של חזרת.*
* *אני סובלת מקצרת והודות לעצותיו הטובות של ד"ר בילר, השתפר מצבי בכבידה רבה.*
* *חבל שלא הכרתי את הספר קודם לכן. כי אז הייתי מצליחה למנוע בעיות בריאות שיקרו לי.*
* *קראתי בתוך הספר לפני ידידה, ועכשיו גם היא רוצה שתשלחו לה עותק.*

אחריות
ספרים שיוחזרו תוך 30 יום, בצרוף החשבונית/קבלה - יוחזר מחירם (וללא דמי טיפול ומשלוח) - תוך 10 ימים, מתאריך קבלתם במשרדנו.

שי חינם
שלח/י המגזר תוך 5 ימים ותקבל/י שי חינם את החוברת של ד"ר ז'אן מארק־ויולה - "מה עושה רופא כדי לשמור על בריאותו" - אותה תוכל/י לשמור גם אם תחליט/י להחזיר את הספר.

הספר מתאים לנשים ולגברים
ניתן לרכוש את הספר גם ב"פרוזה" - דיזנגוף סנטר, ת"א ובחנות הספרים של עלינה - ככר המדינה, ת"א או בדואר באמצעות התלוש.

קיראו את ספרו של ד"ר הנרי בילר-ללא כל התחייבות
(בתוקף ל-21 יום).
תלוש הזמנה זה יש לגזור ולשלוח לפי הכתובת:
הספרים השימושיים בהוצאת "גימל"
ת.ד. 16187, תל־אביב 61161 - טלפון 236293

כן, ברצוני לקבל ללא התחייבות את הספר "המזון הוא התרופה" מאת ד"ר בילר. אם ארצה לשמור את הספר ברשותי, אעשה כך. אם לא - אחזיר אותו לכם, בצירוף החשבונית/קבלה, תוך 30 יום ואתם תחזירו לי תוך 10 ימים, את הסכום ששילמתי (פחות דמי טיפול ומשלוח) - זאת ללא הצגת כל שאלה כסני.

אני מצרף בזה סך 35.40 ש"ח (32.90 ש"ח מחיר הספר + 2.50 ש"ח דמי טיפול ומשלוח) בהמחאת דואר / בצ'ק לפקודת "גימל".

שם פרטי ______ שם משפחה ______
רחוב ______ מספר ______
ישוב ______ מיקוד ______ טל' ______
ת.ז. ______ חתימה ______

* עקב עיכובים בדואר יש לקחת בחשבון שהספר יגיע תוך כ-24 יום מתאריך משלוחו. הפקים יופקדו על־ידנו רק עם משלוח הספר.

(מודעה)

קצת אמת

אמיר גילת
צילום: רני נוצל

כשהסתתרה מפני הנאצים ביערות הייתה מתבוננת שעות בעצים. כעת היא שואבת השראה מן התקופה הקשה ההיא. בנתה לה כאן בית מעץ, בית חלומות עגול.

סקרנים רבים מגיעים לרחוב יעקב כהן שבקרית-בנימין בכדי לצפות בבית החריג הניצב נו. רק מעטים יודעים שאת הבית העגול והמיוחד בנ-תה במו ידיה מעצבת-הפנים רשלי וקסברג, המתגוררת נו עם בנה וכלתה. מה שהחל לפני מספר שנים כאתגר ורצון לחסוך כסף, הפך לגלריה רב-גונית שבה מציגה רשלי את עבודותיה.

"זה הכל ענין של אופי. אני לא אוהבת 'מרובעים' ותמיד חיפשתי את יוצא הדופן" – מספרת בעלת

חלום של בית

רשלי וקסברג בביתה, פרי יצירתה.
"תמיד חיפשתי את 'יוצא הדופן'".

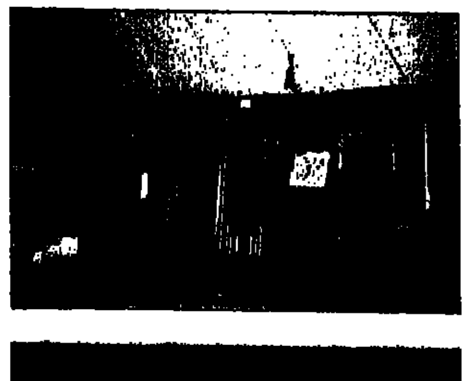

הבית, ילידת צרפת וניצולת שואה, שסיפורה האישי מסמר השיער אינו מניח לה. "אני בטוחה שאילו גדלתי כמו כל אחד אחר זה לא היה קורה לי ולא הייתי בעלת אופי שכזה".

כשהיתה בת 10 נלקחו הוריה לאושוויץ ומאז לא ראתה אותם עוד. כאשר הגיעו הנאצים לכפר בו גדלה, לקחה אותה המטפלת והסתירה אותה במשך חצי שנה בבקתה קטנה ביער סבוך. "חייתי שם לבד במשך ששה חודשים, כשהאשה הזו היתה מגיעה מדי יום או יומיים, תלוי במצב, ומביאה לי מזון. הייתי בודדה, אבל ניצל-תי את הזמן לקריאה ולהרבה עבודות-יד" – היא נזכ-רת. "הייתי מסתכלת זמן רב על העצים שהקיפו אותי ובכל אחד מהם ראיתי דמות של אדם. כל עץ הוא עולם בפני עצמו". עד היום מרבה רשלי, בהשפעת היער שהציל את חייה, לצייר עצים "בעלי אופי" המבי-עים תכונות אנוש.

כשגברה הסכנה והחלו הנאצים לערוך חיפושים קד-חתניים ביער, היא נמלטה והסתתרה חודשיים תמימים לנרה במרתף חשוך, מלא עכברים. מקום המסתור הבא היה אף גרוע יותר: "הסתתרתי בבור ששימש כצינוק במנזר ישן שנבנה במאה ה-15. היה חושך מוחלט, לא ניתן היה לעשות שם כלום, רק לחשוב. בדמיוני כבר תארתי לעצמי כיצד יראה הבית שאבנה לאחר שיגמר הסיוט" – היא נזכרת, ומדגישה שוב: "דבר כזה לא שוכחים לעולם".

גם לאחר המלחמה לא תמו צרותיה: היא נישאה בפריס, אך כעבור שנים נפטר בעלה מסרטן הכבד. לאחר מותו היא "גילתה" בארץ קרוב משפחה והגיעה לטיול קצר בישראל, טיול שנמשך עד היום. "אין כמו בארץ. פה לעולם לא יגידו לך שאת יהודיה", אומרת רשלי, "כאן אני מרגישה בבית". וכשמעצבת-הפנים אומרת "בבית" היא יודעת בדיוק למה היא מתכוונת.

עבודות-יד לא היו אצלה ענין חדש והראש שלה, היא מעידה, לעולם לא מפסיק לפעול. "תמיד חסרות לי שעות ביום, תמיד אין לי זמן". רשלי מלטפת את שני כלבי הבוקסר שלה, לוקחת אותנו לסיור בבית העגול והמיוחד שבנתה כמו ידיה.

הסלון גדול, רחב ידיים וחמים. הבידוד בקירות יוצר חום ("אני לעולם לא מחממת, אפילו לא בחורף"). אין רהיטים. ה"ספה" בסלון היא בסך הכל גוש בטון מוצק ופינת האוכל מורכבת על... צינור ביוב. "בשביל מה צריך רהיטים?" היא שואלת, ובעצמה גם עונה: "זה תופס מקום וזהי גם הוצאה מיותרת".

קודם כל חסכון

שם המשחק היה כבר מן ההתחלה: חסכון. "קניתי אדמה ולא היה לי הרבה להשקיע. לכן חשבתי על משהו עגול, בית שבנייתו לוקחת רק זמן קצר", היא מסבירה. את הבית, שקירותיו עשוים עץ וקלקר, סיימה לבנות תוך שלושה חודשים. על שטח של 130 מ"ר היא בנתה לא רק את דירתה (סלון, מטבח, חדר אמבטיה פינת אוכל וחדר קריאה), אלא גם דירה לבנה (חדר שינה, אמבטיה וסלון). אכן, ניצול מלא של השטח.

לאחר שבנתה את הבית שתכננה הגיע גם תור ההז-מנות. אפילו אנשי גוש-אמונים, היא מספרת, הזמינו אצלה בתים מסוג זה עבור אחד מישוביהם. רשלי סר-בה: "איני סבורה שאוכל להיות אחראית לגבי בנין שאבנה. איני שולטת מספיק בעברית, בכדי להטיל משימה שכזו על כתפיי".

אחריות מלאה הסכימה רשלי לקבל על עבודותיה-שלה והבית שנבנה למגורים בלבד, הפך לגלריה של אמנית אחת. זרם המבקרים אינו פוסק ו"הבית העגול" הוא כבר עובדה בשטח. רשלי אינה מתכוונת לבנות בידיה בית נוסף, אחד הספיק לה ובתור "ביזנס" זה לא מעניין אותה. "העיקר בחיים זה לעבוד. אצלי לעולם אין שגרה, כל פעם אני עושה משהו חדש ומשתדלת שלמרות הגיל, האופי תמיד ישאר צעיר". ■

למי נחוץ פסח תוצרת חוץ?
קחו סנו®.

או-טו-טו הפסח בפתח וצריך להתחיל בסדר שלפני הסדר. פעם בשנה צריך לעשות נקיון יסודי; צריך! מוצרים לניקוי צריך! צריך! או - אז זה הזמן לעשות חשבון ולקנות בהגיון. לסנו יש תכשירי כחול-לבן באיכות יוצאת מן הכלל ובמחירים "תוצרת-הארץ" למשל:

סנו מסיר שומנים מהיר - מוצר חדש, מאוד מוצלח, לניקוי והברקת כל המטבח.

סנו תנורים - תרסיס לניקוי התנור, התבניות והכיריים.

סנו רהיט - לחידוש ורענון רהיטי העץ שלך.

סנו שמפו לשטיחים - לרענון, ניקוי וחידוש השטיחים.

סנו קליר - תרסיס רב-תכליתי עם מרזז לניקוי והברקת זכוכיות, פורמיקה וכל משטח.

סנו W.C. - עם הזרבובית לניקוי וחיטוי האסלה גם במקומות הנסתרים.

סנו סופר פוליש - הבריקו בעצמכם את הרצפה ללא שיפשוף - פלא אמיתי.

ריחנית סנופרש - לטיהור האוירה ולבישום הארונות, וכל חדרי הבית.

סנו K-300 - הקדימו תרופה למקקים כבר עכשיו, כמו מדביר מקצועי - אבל בעצמכם.

ועוד המון מוצרים נהדרים אותם תוכלו למצוא על המדפים בחנות ובמבצעים לקראת הפסח.

אז מה הבעיה? קחו סנו ושיהיה לכם - פסח קל, נקי ושמח!

תיקי דיין.

צריכים ייעוץ נוסף?
קחו את מדריך סנו לנקיון ואחזקה 1988 המצורף תינם לשבועונים ולירחונים ואם עדיין יש לכם שאלות, טלפנו לסנו 03-454186 או לפינת היעוץ **"מה הבעיה? סנו עונה"** בכל יום ב' ברשת ב' מ-09:00-10:00 בבוקר בתכנית "ביקור ביתי" והיועצת של סנו תפתור לכם כל בעיה בנקיון ובאחזקה.

מה הבעיה? קחו סנו. עכשיו במבצע.

רות קינן
צילום: שמואל רחמני

קרובל מקסיקני

לא צריך הרבה סיבות כדי למקד את ההתעניינות במקסיקו. בעיקר לא כשמדובר במאכלים מארץ זו, שמטבחה הוא אחד המרתקים בעולם. יש בו מן שילוב מופלא של אקזוטי ומערבי, חריף ומתקתק, עדין וכפרי.

קשה להאמין כמה מסוגי המזון מקורם במקסיקו ולא היו מוכרים לעולם המערבי לפני גילוי אמריקה ולפני שהספרדים כבשו את הארץ מידי האצטקים. התירס, הפלפלים, פולי הקקאו העגבניות, תפוחי האדמה ועל כולם, האבוקדו — הם גידולים מקסיקניים, שהיו ידועים לאינדיאנים עוד לפני אלפי שנים. הספרדים, מצידם, תרמו למטבח המקסיקני המסורתי את האורז, החיטה, השקדים, הזיתים וגם עופות, בקר וצאן למאכל. כך נוצרה במשך השנים תערובת ססגונית עשירה בטעם וניחוחות.

כשמדברים במטבח המקסיקני עולה מיד האסוציאציה של מאכלים חריפים במיוחד. ואכן, החיך המקסיקני אוהב חריף. תורמים לכך פלפלוני הצ'ילי, שעשרות זנים ממנו, הנבדלים אלה מאלה במידת החריפות, בגודל ובצורה, שולטים במאכלים. ואולם לצידם אפשר למצוא את השעועית — במבחר עשיר של מאכלים, המספקים מענה משכך חריפות לפלפלונים. גם התירס ומאפי קמח התירס משמשים תשובה ממתנת לבעיות הצ'ילי. הטורטייה המקסיקנית, שהיא מעין חביתית, בדרגות שונות של פריכות (מאלסטית ועד לפריכה מאוד), משמשת מעטפת למבחר של מאכלים: הטאקו — שהוא טורטייה פריכה המכילה כל טוב בתוכה והאנצ'ילאדה — אותה הטורטייה שעוברת תהליך של טיגון וריכוך וממולאה באותן המליות ושרויה ברוטב.

את הטורטייה מכינים המקסיקנים מקמח מיוחד, הנקרא מסה הרינה, אבל תוצאות משביעות רצון מתקבלות גם אם עוקבים בדייקנות אחר המתכון המופיע להלן והעושה שימוש בתערובת של קמח תירס וקמח חיטה. ואחרון אבל כמעט ראשון — הגואמקול, מיטבל האבוקדו. מהפרי הזה שהפך אצלנו לבן בית מכינים המקסיקנים את המאכל הפשוט ביותר ואולי גם הטעים ביותר שאפשר להעלות על הדעת במסגרת של אירוח או כמנה ראשונה.

אם יש לכם בבית בקבוק טאקילה — כדאי להוסיף גם אותו לתפריט, במתינות כמובן. ■

גואקמול
מיטבל אבוקדו

אחד המתכונים המפורסמים ביותר במטבח המקסיקני. מגישים אותו כפתיחה לארוחה או סתם כמיטבל או מתאבן, המצטרף למשקה הלאומי — טאקילה. המסורת מחייבת להגישו עם טוסטאדיטס — משולשי טורטיות ופריכים מאוד. אפשר להשיג טוסטאדידס מוכנים, בשקיות (יבוא — במעדניות). אפשר להכין לבד, (להלן) או להגיש עם חטיפי־תירס ("אפרופו"), שהם התשובה הישראלית הקרובה ביותר לטוסטאדיטס המקוריים.

החומרים
2־3 אבוקדו בינוניים, בשלים
2 כוסות מיץ לימון
2 בצלים ירוקים, קצוצים דק
כפית עלי גד (כוסברה) קצוצים
מספר טיפות רוטב טבסקו
מלח, לפי הטעם

ההכנה:
קולפים את האבוקדו ומועכים את הציפה במזלג, ביחד עם מיץ הלימון. מוסיפים את הבצל הקצוץ, עלי הגד, הטבסקו והמלח. אפשר להוסיף עוד טבסקו ואף צ'ילי טחון או קצוץ — אם אוהבים חריף.

טוסטאדיטס

החומרים:
2־3 טורטיות (ראו לעיל)
שמן לטיגון עמוק
אבקת צ'ילה (לא הכרחי)
מלח

ההכנה:
חותכים כל טורטייה ל־6־8 משולשים. מחממים היטב שמן לטיגון עמוק ומטגנים בו את משולשי הטורטיות. מטגנים עד שמתקבלים טוגנים פריכים וזהובים. מוציאים ומספיגים על מגבות נייר. בוזקים מעט אבקת צ'ילי, אם רוצים ומלח.

פיקאדילו: תבשיל בשר, זיתים וצימוקים

את הפיקאדילו מגישים כתבשיל בפני עצמו, בתוספת אורז לבן ושעועית מטוגנת (להלן), אך אפשר גם להשתמש בו כמלית לטאקו או לאנצ'ילדס. שילוב הטעמים המפתיע (חמצמץ־מתוק־חריף) והמירקמים המעניינים הופכים אותו מנה שקשה לעמוד בפניה.

טורטייה — מחבתית קמח תירס

שלא כמו הטורטייה הספרדית, שהיא מאכל ביצים משביע, הטורטייה המקסיקנית משמשת כמו הפיתה במזרח התיכון. זהו לחם דקיק, עשוי קמח תירס. במקור מכינים אותו מתערובת מיוחדת של קמח תירס. להכנת הטורטייה משתמשים במכבש, שבעזרתו משטחים אותה למחבתית דקיקה. אפשר לעשות את אותה הפעולה גם עם מערוך.

החומרים (לכ־20 טורטיות):
200 ג' קמח תירס
כוס קמח
½ כפית מלח
כ־¾ כוס מים חמים
מעט חמאה, שמן או מרגרינה

ההכנה:
מערבבים את קמח התירס עם הקמח והמלח. מוסיפים את המים החמים בהדרגה, עד שנוצרת תערובת סמיכה מאוד. משהים לכ־20 דקות.

צרים מהתערובת כדורים בגודל אגוז גדול ומשטחים מעט בין כפות הידיים. מניחים כל כדור בין שתי פיסות נייר פרגמנט או נייר אפייה ומרדדים לעיגול דקיק בקוטר 12 ס"מ בערך.

מחממים היטב מחבת, רצוי מחבת הפוכה (המיועדת לטיגון חביתיות). משמנים במעט מאוד חמאה, שמן או מרגרינה.

מסירים את פיסת הנייר העליונה מעלה הבצק, מרימים בעזרת הפיסה השניה ומניחים על המחבת החמה. מסירים את הנייר וממשיכים לטגן עד שהטורטיה יבשה. הופכים לצד השני וממשיכים לטגן עד שמזהיב קלות.

גואקמול. הדרך המקורית להגיש אבוקדו.

מאפיונר
עכשיו את חייבת "מאפיונר" אישי במטבח.

מאפיונר - מוצר איכות נוסף מבית טוב - בית זק"ש ע.ו.ז.ר.ם בע"מ
שפירא 11 רמת־גן, 03-721212/3 בן־יהודה 72 תל־אביב, 03-225501

החומרים:
3 כפות שמן
בצל גדול, קצוץ
שן שום גדולה, קצוצה
1 ק"ג בשר בקר טחון
⅓ כוס יין אדום יבש
2 כפות מיץ לימון
4 עגבניות בינוניות, קלופות ומעוכות
פלפלון ירוק חריף קטן
100 ג' זיתים מגולענים, פרוסים
100 ג' צימוקים
3 כפות צלפים
2 כפיות מלח
כפית קינמון
½ כפית ציפורן טחון
כף סוכר
100 גרם שקדים מולבנים, קלויים

ההכנה:
מחממים את השמן בסיר שטוח או במחבת גדולה (בעלת מיכסה). מטגנים בו את הבצל עד שנעשה שקוף. מוסיפים את השום ואת הבשר הטחון וממשיכים לטגן, תוך בחישה, עד שהבשר מאבד את צבעו האדום.
יוצקים למחבת את היין ומיץ הלימון, מנמיכים את הלהבה ומבשלים כ־5 דקות. מוסיפים את העגבניות, המלפפון, הזיתים, הצימוקים, הצלפים, התבלינים והסוכר. מכסים ומבשלים על להבה נמוכה כחצי שעה. טועמים ומשפרים את הטעם. אם התבשיל דליל מדי, מגבירים את הלהבה, מסירים את המיכסה ומבשלים מספר דקות עד שחלק מהנוזלים מתאדה.
מפזרים את השקדים על פני התבשיל ומגישים על מצע של אורז לבן.

פרחולס רפריטו
שעועית מטוגנת

פירוש השם הוא "שעועית מטוגנת" והכוונה היא לכך שתחילה מבשלים את השעועית ולאחר מכן מבשלים שוב בשומן.

זוהי מחית של שעועית המוגשת בדרך כלל ליד מנות בשר או כחלק ממלית של טאקו ואנצ'ילדס. אפשר להכין ממנה גם מיטבל טעים. השעועית אמורה, בין היתר, להפיג את חריפותם של תבשילי הצ'ילי.

התומרים
500 ג' שעועית בהירה מנוקדת (פינטו)
מלח
שן שום, כתושה
100 גרם חמאה או מרגרינה
בצל בינוני (לא הכרחי)

ההכנה:
שורים את השעועית במים למשך הלילה (או מרתיחים 4 כוסות מים, יוצקים על השעועית ושורים שעתיים). מכסים את השעועית במים ומבשלים עד שהיא מתרכבת. הדבר עשוי להימשך עד 4 שעות (תלוי במידת הטריות של השעועית). יש להקפיד על כך שהשעועית תהיה מכוסה כל הזמן במים. כשהמים מתאדים – מוסיפים עוד מים רותחים.
כשהשעועית רכה, מועכים אותה בעזרת מועך תפוחי אדמה או מעבד מזון, (במספר לחיצות על הכפתור של הפעלה קצרה), ע̇ד שמתקבלת מחית – אבל לא חלקה מדי. מחזירים את המחית לסיר. אם היא דלילה מדי, (המחית צריכה להיות בסמיכות של מחית תפוחי אדמה בערך), ממשיכים לבשל על להבה גבוהה, כדי שחלק מהנוזלים יתאדה. מוסיפים למחית מלח ואת שן השום. מערבבים ומוסיפים את החמאה או המרגרינה. מבשלים תוך בחישה, עד שהמחית מסמיכה ואחידה. מתקנים את הטעם ומעבירים לכלי הגשה.
פורסים את הבצל ומפזרים את הטבעות על פני השעועית.

סלט סלק ופירות. חגיגה של צבעים.

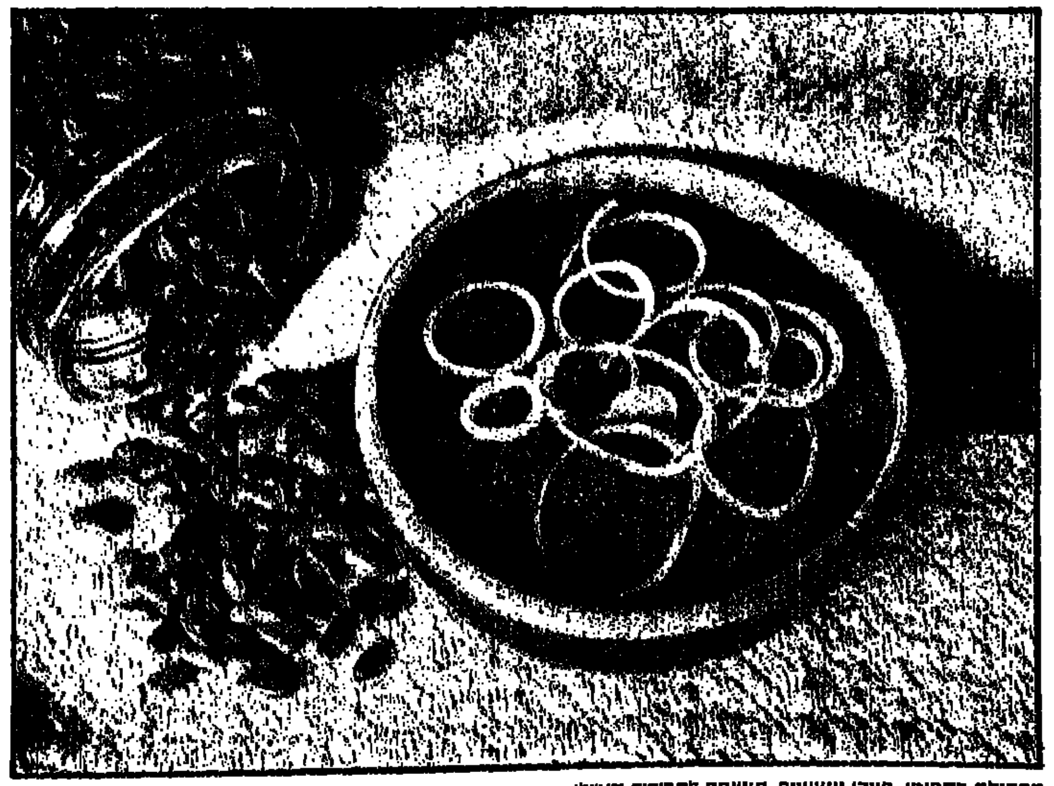
פרחולס רפריטו. מעדן שעועית. תשובה לחריפות הצ'ילי.

רעיון עולמי
טלוויזיה במטבח?

למה לא? למה שתפסידי את דיינסטי בגלל מרק העוף? למה להחמיץ "סיבה למסיבה" אפילו אם הסיבה היא המסיבה שעומדת לפרוץ בסלון שלך בעוד עשרים דקות? ובכן באמריקה כבר מוכרים אותן בהמונים. טלוויזיות מיני, עם מסך 5½ אינץ', המסתובב לכל כיוון ומאפשר צפייה נוחה מכל מקום במטבח. היופי הזה גם ממוקם מתחת לארונות המטבח העליונים, כך שאינו תופס מקום יקר על השיש התפוס כבר בכל מיני מכשורים מודרניים אחרים.

וזה עוד לא הכל. כשאין דיינסטי או בבוקר, בשעת שיעורי האנגלית של הטלוויזיה החינוכית, למשל, משמש המכשיר כרדיו בתדרים של FM/AM. ולאחר שמתמכרים לחלוטין, המכשיר הזה נשלף בקלי קלות החוצה ואפשר לחברו למכונית.
באמריקה זה עולה 279 דולר. ותגידו שזו לא מציאה!

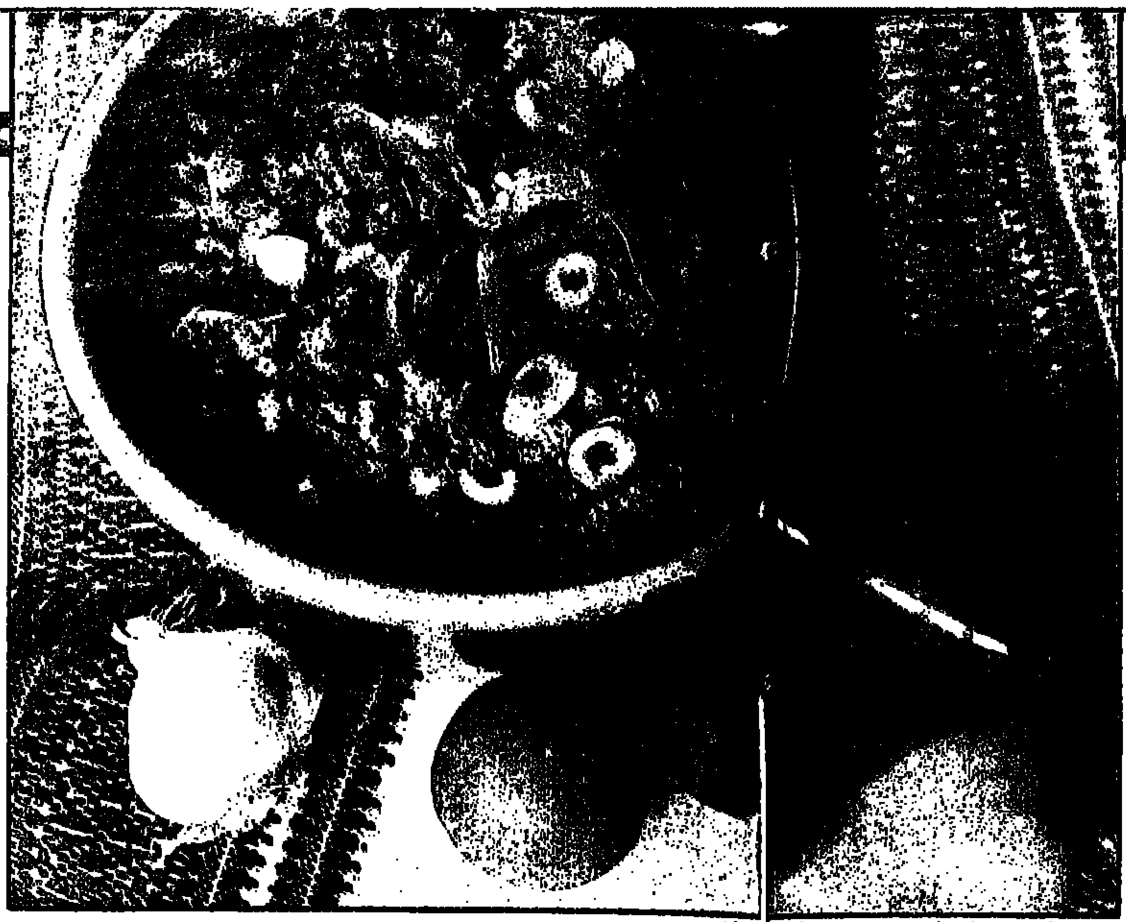
פיקאדילו. תבשיל בשר, משמש גם כמלית [illegible]צילה.

סלט סלק ופירות

סלט מיוחד בטעמו ומרהיב בצבעוניותו המוגש, על פי המסורת המקסיקנית, בערב חג המולד.

החומרים:
סלק בינוני, מבושל במים
2 תפוזים
תפוח גדול
בננה גדולה
מיץ מלימון שלם
3 טבעות אננס
חסה אמריקנית גדולה
מעט מלח
⅓ כוס שמן תירס או חמניות
50 גרם בוטנים, אגוזים או שקדים קצוצים
גרגירי רימון (לא הכרחי)

ההכנה:
חותכים את הסלק לרבעים. שניים מהם חותכים לפרוסות (מתקבלים מעין משולשים). מניחים בצד. את הרבעים הנותרים חותכים לרצועות דקות. קולפים את התפוזים עד הציפה ומוציאים מהם פלחים, ללא הקרום הלבן. מניחים בצד. מוציאים את ליבת התפוח ופורסים לפרודות דקיקות. פורסים גם את הבננה לפרוסות ושורים אותן ואת פרוסות התפוח במיץ הלימון. קוצצים את האננס.
חותכים את החסה לרצועות דקות.
מניחים ¾ מכמות רצועות החסה בצלחת הגשה רחבה. מסדרים עליה את משולשי הסלק וסביבם – את פלחי התפוז. את יתר רצועות החסה ופלחי התפוז מוסיפים לרצועות הסלק ומערבבים עם הבננה, התפוח והאננס. מוסיפים את השמן והמלח ומערימים את הסלט במרכז הצלחת על מצע רצועות החסה. מפזרים מעליו את הבוטנים וגרעיני הרימון (אם יש).

סלט שעועית חומה, תירס ופלפלות

בסלט הזה מככבים כמעט כל מרכיביו העיקריים של המטבח המקסיקני בחגיגה צבעונית אחת.

החומרים
250 ג' שעועית חומה, מושרית ללילה ומבושלת.
קופסה קטנה (כ־250 ג' לאחר סינון) גרעיני תירס (או כמות שווה לתירס קפוא, מבושל).
פלפלת אדומה, חתוכה לריבועים קטנים
פלפלת ירוקה, חתוכה לריבועים קטנים
בצל גדול, פרוס לפרוסות דקיקות ומופרד לטבעות
שן שום כתושה
2 כפות חומץ בן יין
6 כפות שמן זית
מלח, פלפל

ההכנה:
מערבבים את השעועית המבושלת עם התירס, הפלפלות, טבעות הבצל והשום. יוצקים את החומץ והיין ומערבבים. מתבלים לפי הטעם. כדאי להשהות לחצי שעה לפני ההגשה, לספיגת הטעמים.

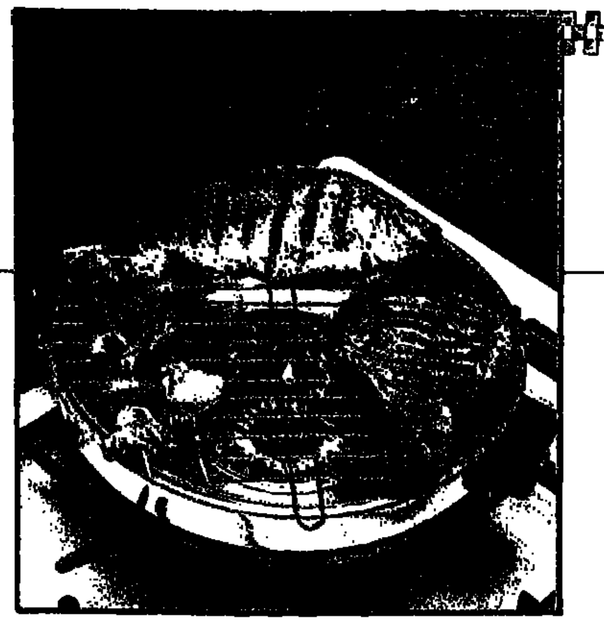

פטנט עולמי
פיקניק סביב הכיריים

במקסיקו יש הרבה בשר והמקסיקנים אוהבים אותו "על האש". אין תימה איפוא, שהפטנט הזה הגיע אלינו ישר משם. קוראים לו "טורבו גריל" והוא אמור להעתיק את מיתקן הברביקיו ישר אל הכיריים במטבח. הפטנט מורכב מסיר שטוח עם חור במרכזו ודיסקית המורכבת עליו ומסתובבת בהשפעת להבת הגז. על הסיר מונחת רשת ועליה ניצלים הבשר, הדגים, או כל מה שתחליטו. הטעם – טעם "על האש", למעט ניחוח הפחמים. הרווח הנקי: אין כמעט לכלוך על הכיריים.
עוד הפתעה: מחירו של ה"גריל על הגז", הזה, המיובא על ידי רשת יבואני הבשר "פלקון" ונמכר בחנויות הרשת, 25 ש"ח בלבד. ותוסכים את את הנסיעה לפיקניק ביער בן שמן.

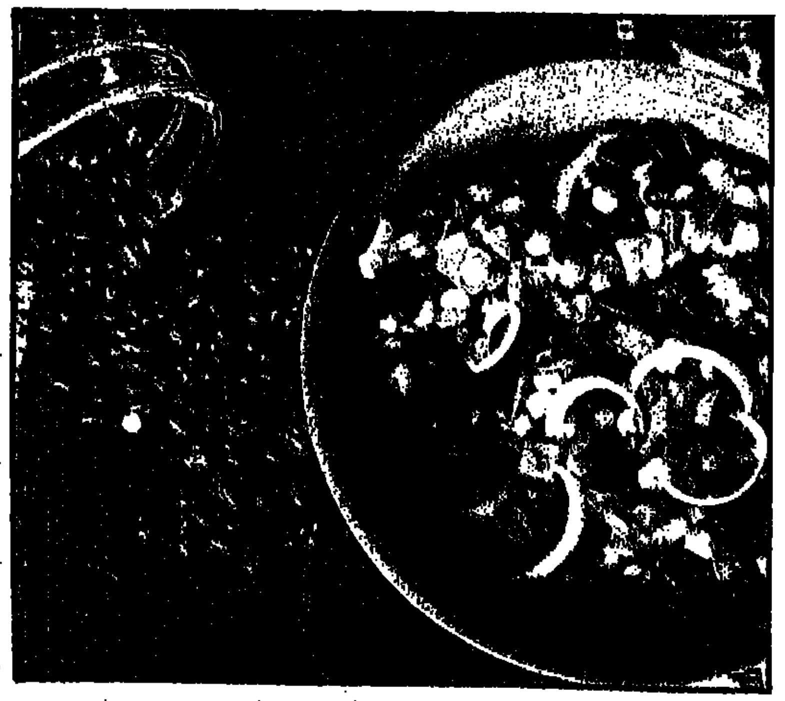
כל מרכיבי המטבח המקסיקני בסלט אחד.

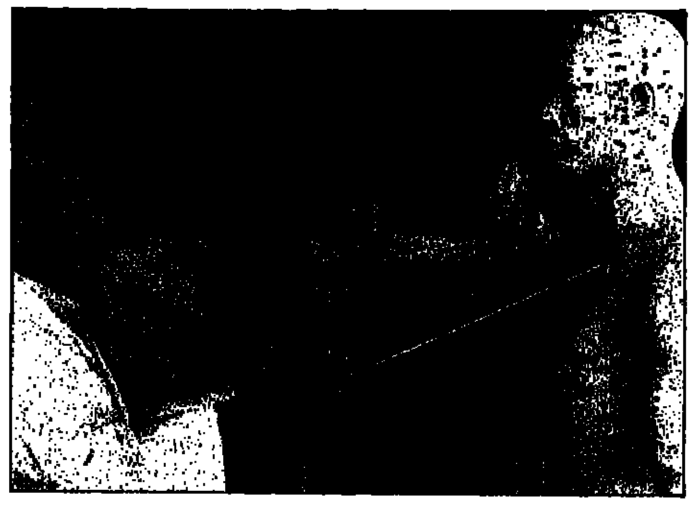

אם לא בסין, היכן ילמדו באוניברסיטה שיטת דיקור סינית? אך לא רק שיטת הדיקור מקובלת ברפואה הקונוונציונלית בסין, גם דרכי ריפוי מסורתיות אחרות נמצאות עדיין בשימוש באופן רשמי וזוכות לגיבוי השלטונות. לדוגמה, באחת התמונות אתם רואים ...מפעל לייצור תרופות. בשדה הפתוח, אוספים עשבי מרפא ומכינים מהם תרופות. ה"מפעל" מצוי בחווה לגידול ג'ינסנג, המכניס לסין גם הרבה מטבע זר. בתמונה השניה, מלמדים באוניברסיטת פקינג את "מפת הדיקור". מלבד אלה, משתמשים לריפוי מחלות בהתעמלות של דרכי הנשימה, באיגרוף בשיטת טאי-צ'י ובתרגילי קי-גונג, האמורים להאט את התפשטות הסרטן. עם זאת, הסינים אינם בוחלים ברפואה המערבית המודרנית, הנלמדת והמיושמת יחד עם השיטות העתיקות. **שירות "גאמא"**

מעינה שנהר

נשים

בריאות

לראשונה אצל הגינקולוג

ב המשך למכתבה הכואב של אחת הקוראות, בדקנו כיצד צריך לנהוג רופא נשים במי שבאה בפעם הראשונה להיבדק והיא נבוכה ומפוחדת.

כשאני חושבת על נערות שמגייסות את כל אומץ ליבן כדי לגשת בפעם הראשונה לבדיקה אצל גינקולוג ונתקלות ברופא כמו זה שאני נתקלתי – קשה לי למחול ולשכוח. מילים אלה כתבה לנו קוראת שביקשה לשמור על עילום שמה, בעקבות התנסות קשה, בעת בדיקה שגרתית שעברה אצל רופא הנשים שלה באחת מקופות החולים.

היא כותבת עוד: "היו לי חששות והרופא לא ניסה להפיג את המתח. התנהגותו היתה בלתי סימפטית. החדרת מכשיר ההסתכלות נעשתה בברוטליות. בתום הבדיקה הפטיר בקיצור את הדיאגנוזה. ביקשתי הסברים נוספים. התשובות היו כלאחר יד, מתוך חוסר רצון בולט... הסיטואציה גרמה לטראומה. ואילו היתה זו הבדיקה הגינקולוגית הראשונה בחיי, היתה משאירה עקבות עמוקים בנפשי".

אכן, הבדיקה הגינקולוגית הראשונה בעייתית לנערה והיא כרוכה גם במאמץ נפשי לא קטן, במבוכה ובשאלות המתעוררות בקשר אליה: מתי צריך להיבדק לראשונה, האם אפשר לקחת גלולות מניעה גם ללא בדיקה קלינית, כיצד להתכונן? מה זוכרות נשים מהבדיקה הגינקולוגית הראשונה? רוב הנשים ששאלתי אמרו שההתנסות לא היתה בהכרח טראומטית, אך בהחלט לא-נעימה. העליה על כיסא הבדיקה המיוחד, פשיקת הרגליים, גילוי האברים האינטימיים, חדירת האצבעות או מכשיר המתכת הקרה (ספקולום), כל זה לא מרנין. האם זה הכרחי?

בדרום-אפריקה, למשל, בודקים על ספה רגילה. הרופא עומד מהצד, לא בין רגלי הנבדקת. אולי פחות נוח לרופא, אך הרבה יותר נעים לאשה. במדינות המערב מכסים את פלג גופה התחתון של האשה בסדין. אמנם הרופא מרים את הסדין בעת הבדיקה, אך יש תחושה של שמירת הצניעות. "כדי להפיג את חששות הנערה, אני מסביר מה אני הולך לעשות ומה בדיוק אני מחפש", אומר ד"ר אלכס אשל, רופא בכיר במכון לאנדוקרינולוגיה של הפריון, במרכז הרפואי "איכילוב" בתל-אביב. במסגרת המכון פועלת מרפאה לגיל ההתבגרות, ובתוקף תפקידו פוגש ד"ר אשל את הנערות המגיעות לבדיקה בפעם הראשונה. "אם יוצרים קשר טוב בשיחה מקדימה, אם נותנים תחושה של בטחון, אם מתייחסים בעדינות ובהתחשבות, יורד שיעור החששות. זה עוד לא קרה לי, אך אם נערה לא תהיה מוכנה לעבור את הבדיקה בפעם הראשונה, אסכים שתיבדק גופנית רק בביקור השני".

"בכל בדיקה גינקולוגית, אך בעיקר בבדיקה הראשונה, המפתח הוא יחס האמון שרוחשת הנבדקת לרופא", אומרת רות שרייבר, פסיכולוגית קלינית במחלקה לאנדרו-פיריון באיכילוב. "ההיבט השני החשוב הוא היכולת לשאול שאלות, מתוך תחושה שהרופא פתוח ולא לחוץ בזמן. אך בחוץ מחכות עוד 30 חולות ואת עצמך לחוצה על ששאלותיך מעכבות אותן. שמעתי מחולות – לא אצלנו – על רופאים שצעקו עליהן משום שהיו מפוחדות ואז הן נלחצו עוד יותר, התכווצו והבדיקה היתה עוד יותר קשה. מרופאים שמעתי על חולות היסטריות, אחת כמעט שברה לרופא את האצבע, כי הסירה את ידו בכוח כדי שלא יבדוק אותה".

בגלל חשיבות הבדיקה הראשונה וההשלכותיה בעתיד, מציעה שרייבר: בין אם מדובר ברופא באחת מקופות החולים או ברופא פרטי, יש להתעניין מראש על אישיותו, ורק אם מתברר שהוא אכן סובלני ומתחשב, לגשת אליו.

מתי אמורה הנערה להיבדק לראשונה? ד"ר אשל: "נערה שאין לה שום בעיות, קיבלה את הוסת בזמן והוא סדיר, אין צורך שתיבדק. הבדיקה דרושה אם יש הפרעה כלשהי במחזור או בהתפתחות, או אם היא רוצה אמצעי מניעה ואז צריך לקבוע אם אברי המין במצב תקין. עקרונית, אם מחליטים לקיים יחסים עם קונדום, אין צורך בבדיקה הגופנית. אלא שמידת המניעה של

(המשך בעמוד 29)

טורבו·גל
אין מה להשוות!

טורבו·גל המיקרוגל המשולב: משחים כמו גריל, צולה כמו טורבו ואופה כמו חלום...

התמונות מלמדות הכל. טורבו-גל השחים ואפה את העוף בשלמותו בתוך 25 דקות. הציפוי השחום והפריך והטעם הנפלא -- זהו הבישול במיטבו. השילוב הבו-זמני של אנרגיית מיקרוגל ושל טורבו מקנה לטורבו-גל יתרונות בלעדיים. אפשר לבשל ולאפות בו כל מאכל בו חפצת, החל מאפיית לחם וכלה בעוגה ותפיחה (סופלה), גם בכלי מתכת ואלומיניום. טורבו-גל מאפשר צליית כל סוגי הבשר לרמת השחמה ופריכות מקסימליים. כל זאת בנוסף לאפשרות הטורבו-גל לפעול גם כמיקרוגל רגיל, להפשרה-חימום-בישול ירקות, רטבים ומרק. טורבו-גל מבטיח עד 80% חסכון בזמן ההכנה, והנאה מכל פעולה. הוא קומפקטי מבחוץ וגדול מבפנים. הוא בדיוק מה שאת צריכה.

חינם! יעוץ אישי והדרכה בכל עת במרכז ההדרכה של BROTHER.
ספר מתכונים מהודר הכולל תרגום עברי.

עלה על הגל עם brother טורבו-גל

brother

מיבצע לפסח!
בתשלומים נוחים!
או 1895 ש"ח במזומן
תוצרת ברדר יפן

נציגים בלעדיים: אמפיטל ישראל בע"מ אפעל 3 קרית אריה, פ"ת, 03-9225921
מרכזי הדרכה תל-אביב: אלנבי 98 טל: 03-612994 ירושלים: המלך ג'ורג' 6 טל: 02-249773 חיפה: רח' הרצל 31, טל: 04-642235, באר-שבע: פסג' אוניקו רח' ההסתדרות, טל: 057-36633.

ניתן להשיג גם בחנויות מוצרי החשמל המובחרות.

ד"ר ג'יי סייוואק
שירות "וושינגטון פוסט"
מיוחד ל"מעריב"

המחשב ועייפות העיניים

דוקטור, באחרונה עברתי לתפקיד חדש, המחייב אותי להשתמש במסוף של מחשב משך מספר שעות. ההתבוננות בצג מעייפת מאד את עיני. כתוצאה מכך פוקדת אותי עייפות כללית. מה לעשות?

תשובה: רבים העובדים לפני מסופי מחשבים מתאוננים על בעיות ראייה. אחדות מהבעיות נובעות מהמסוף עצמו, בעוד בעיות אחרות נובעות מצורת הישיבה והעומס הכרוך בעבודה על מסוף. הרגשת ה"עייפות הכללית" הפוקדת אותך נובעת מעייפות שרירים. זו תוצאה מן ההכרח לשנות את צורת הישיבה שלך בעבודה לפני המסוף. ואולי גם הלחצים של תפקיד חדש משפיעים.

למרבה המזל, יכול שינוי בצורת עבודתך להביא לשיפור. התלונות השכיחות ביותר בקרב העובדים עם מסופים כוללות עייפות עיניים, כאבי ראש, ראייה מטושטשת וגירוי, או הרגשת צריבה בעיניים. תופעות אלו אופייניות גם לעיסוקים אחרים הדורשים ריכוז מירבי. אנשים בגיל של 40 ומעלה עשויים להיתקל בבעיות אלו, במיוחד אם הם לוקים בכושר ראייתם.

לדוגמה, אדם עלול לאמץ את עיניו יתר על המידה כאשר הוא נימנע מלמצמץ בשעת ההתבוננות בצג המחשב. דבר זה קורה במיוחד כאשר מגוללים, דף אחר דף, מסמכים גדולי־מימדים וכאשר נימנעים ממימצמוץ, כדי שלא להחסיר דבר. צריך לדעת כי המיצמוץ גורם ל"סיכה" של השיכבה הרגישה של העין ומונע בכך גירוי, צריבה ותחושות רעות אחרות.

תגובה חריגה, העלולה להופיע לאחר עבודה על מסוף בעל אותיות ירוקות על פני רקע כהה, היא "תיסמונת מק'אולוך". כשלעצמה אין בה נזק, אך היא עלולה להימשך ימים. התיסמונת גורמת לכך שאותיות ייראו ורודות במקצת. גם גליון נייר לבן חלק, שיוחזק לפני קיר לבן, ייראה כאילו יש לו מיסגרת ורדרדה.

בעיית ראייה אחרת הנובעת מעבודה על מסוף נוגעת לאנשים המרכיבים משקפיים כפולי־מוקד. במשקפיים כאלה ניתן לראות עצמים בצורה הטובה ביותר, כאשר הם בגובה החזה או מתחתיו, ובמרחק 45-30 ס"מ. לרוע המזל, המסך נמצא בדרך־כלל בגובה הפנים או מעליהם, ובמרחקים גדולים יותר. כך נאלץ העובד לרכון בצורה בלתי נוחה, או להחזיק את הראש בזווית בלתי־טבעית. תנוחת ישיבה מאולצת זו עלולה לגרום לכאבים – ראש, צוואר, או כתפיים. כדי לשפר את המצב, כדאי לנסות את המירשם הבא:

■ לשבת בתנוחה נוחה, עדיף על כיסא שניתן לכיוון.

■ המיקום האידאלי של המסך הוא כ־20 מעלות מתחת לקוו האופק (בגובה החזה לערך) ובמרחק של 50-35 ס"מ מעיניך.

■ עליך למקם את החומר הכתוב סמוך למסך ובערך באותו מרחק ממך, כדי להימנע מהצורך להסיט את הראש לעתים קרובות מדי ולהימנע משינויי המיקוד.

■ עליך להקפיד על התאורה, שתהיה מספקת, מבלי לגרום לסינוור. ייתכן שיש צורך להתקין מיכסה קטן על המסך, או להשתמש בווילונות או במנורות־שולחן מתכוונות, לצימצום הסינוור. כדאי גם להימנע מללבוש בגדים בהירים, אם הם גורמים להשתקפות מטרידה על פני המסך.

■ אין לשכוח למצמץ, כשעה שמתבוננים במסך.

■ אם העדשות כפולות המוקד גורמות לך להטות את צווארך בזווית בלתי־טבעית, עליך לנסות לעבור לעדשות בעלות מוקדים משתנים, שיאפשרו לך להתמקד בכל מרחק שהוא.

■ עליך לעבור מפעם לפעם לעבוד על מטלות אחרות, כפי שהמליץ המכון האמריקני הלאומי לבטיחות ולגיהות בעבודה. יש לעשות זאת משך 15 דקות בכל שעתיים של עבודה מרוכזת מול הצג (התבוננות במסך משך 60 אחוז מהזמן), או לאחר כל שעה של עבודה מאומצת־במיוחד, או כאשר מדובר בחומר החוזר על עצמו.

אם בעקבות הפעולות הנ"ל בעיות הראייה שלך אינן מסתדרות, עליך לפנות לרופא העיניים שלך. ■

(המשך מעמוד 27)

אמצעי זה נופלת מזו של הגלולות. הבדיקה הקלינית דרושה במיוחד לפני ההחלטה לקחת גלולות. מאם נאורה ופתוחה מצפים שתדבר עם הבת על הבדיקה הראשונה, כמו שהיא מדברת איתה על הווסת, על יחסי מין ועל אמצעי מניעה".

כאשר האם מכינה את הבת ומרגיעה אותה, אין הכרח שתתלווה אליה לבדיקה הראשונה. יש בנות המעדיפות לבוא עם החבר, כדי שגם הוא יקבל את המידע. זה קורה גם כדי שיתחלק איתה באחריות וכאשר האם אינה יודעת שבתה מתכוונת לקיים יחסי מין, או שכבר מקיימת אותם. לפי הנסיון, אומר הרופא, רוב הנערות באות עם החבר, ולא עם האם.

"הכנת הנערה לקראת הבדיקה הגינקולוגית הראשונה מעידה על טיב יחסיה עם האם", אומרת שרייבר. "האם צריכה להסביר את מהות הבדיקה, כי אין לסמוך על הרופא שיעשה זאת. רצוי מאד שהאם תלווה את הבת, אם כי בהרבה מקרים, הבת אינה פונה אל אמה כאשר היא רוצה גלולות. אך כשיש בעיה פיזית כלשהי – איחור בווסת, התפתחות בלתי תקינה, שד אחד גדול מהאחר – הנערות באות תמיד עם אמא".

נערות רבות אינן יכולות לשתף את האם בנושא של קיום יחסי מין ואמצעי מניעה. הפסיכולוגית אומרת כי על האם למנוע סיטואציה כזאת, לתת לבת את ההרגשה שיכולה לדבר על הנושאים המטרידים אותה. לפעמים לאם עצמה יש קושי לשוחח, היא נבוכה בחברת הבת המתבגרת. לגיטימי שהאם תיזום, כשהיא מודה: "אני במבוכה". מצד שני, הרופא אומר כי יש גם נערות שבאות לבד, אם כי מוטב שיימצא מישהו תומך על־ידן. לדבריו, להקלת המבוכה, רצוי שתמיד תהיה נוכחת גם אחות, והיא האומרת לנערה להתפשט, מראה לה כיצד לשכב, כיצד לסדר את הרגליים.

ואל הבדיקה עצמה. אם הנערה בתולה, מחדיר הרופא אצבע דרך החלחולת (הרקטום), מניח את היד השניה על בטנה וממשש בין האצבע ליד את הרחם והשחלות. הבדיקה דומה כאשר הנערה אינה בתולה, אלא שאז הרופא מחדיר את האצבע לנרתיק. בנוסף, הוא מחדיר את ה"ספקולום", להסתכלות על צוואר הרחם. אצל בתולות, אין אפשרות להסתכל על צוואר הרחם. כך או אחרת, הבדיקה כולה קצרה למדי. מבחינה אובייקטיווית הבדיקה אינה מכאיבה, אך התגובה הסובייקטיווית תלויה באישיות הנבדקת. והרי גם זריקה ולקיחת דם לבדיקה מכאיבות... בנוסף לבדיקה הגינקולוגית, דרוש גם מישוש השדיים, לגילוי גושים אפשריים. הבדיקה הזאת הפכה לשיגרה, גם אצל נערות מתבגרות, ובצדק.

כאשר הנערה באה לבדיקה בגלל בעיות, דרושות בדיקות נוספות. כאשר מדובר בגלולות, עליה לבוא שוב מקץ שלושה חודשים, לבירור של התאמת הגלולות, תופעות לוואי ועוד. הרופא אומר כי בדיקה שגרתית אחת לשנה דרושה לכל מי שמקיימת יחסי מין, גם אם אין הפרעות מיוחדות. הפסיכולוגית מוסיפה, כי הצורך בבדיקה השנתית השיגרתית היא חלק מהחינוך שהאם מעבירה לבת, כמו הצורך בביקור תקופתי אצל רופא שיניים.

ואם אין "כימיה" עם הרופא? על הפציאנטית לעזוב את החדר ולחפש, עד שתמצא רופא יותר מתחשב. ■

אצלי או אצלך?

להשיג ברשת רהיטי השקם ובסניפים הבאים:
נהריה - רהיטי בדריאן, הרצל 65.
חיפה - עולם התינוק, שמריהו לוין 3.
כפר סבא - רהיטי תל־חי, ויצמן 141.
רחובות - חיפר רהיט, אזור התעשיה, דרך יבנה.
ירושלים - כל בו סגל, רח' אגריפס 8.
בקרוב, כל בו סגל בתלפיות.

עונג - לגדול עם מודעות לרהוט

תצוגה ומכירה - חנות המפעל, החשמונאים 3 בני־ברק ע"י מ.מ.מ. טלפון: 03/784105 פתוח במוצ"ש.

סוכריה ומשקה מרעננים

סקר בקרב מאה בעלי בתי מרקחת בארץ מצא כי מרביתם המליצו על סוכריית הצמחים השוויצית ריקולה כטובה להקלה על שיעול וגירוי הגרון. 87 אחוז מהרוקחים סברו כי סוכריות אלו אמנם מקלות על השיעול וגירוי הגרון. גם 40 אחוז מרופאי אף־אוזן־גרון שהשתתפו בסקר סברו כי סוכריות אלו מקלות על כאבי גרון. ריקולה היא סוכרית צמחים, המכילה שמן מנטה וסוגים רבים של תמציות צמחים ביניהן: מרווה רפואית, טוסילגו פרפרה, בכור האביב רפואי ועוד. היא משווקת בארץ זה 15 שנה ועתה הזמין היצרן השוויצי את הסקר, כדי לעמוד על דעתם של רוקחים ורופאים על המוצר. באחרונה מייבאים גם חליטת צמחים נמסה, בהרכב דומה לזה של הסוכריות, תוצרת אותה חברה. משקה הצמחים נועד לשתיה מרעננת בכלל, ובפרט בשעת הצטננות. ■

דליה מזורי

תרופות עם פעולה מושהית

בין היתרונות של תרופות בעלות פעולה מושהית, מציינת ד"ר תמר ברגר, רופאת המפעל של כ.צ.ט. תעשיות כימיות: הן שומרות על רמת החומר הפעיל בדם, בלי חריגות, למשך פרקי זמן רצויים. כמו־כן, יש נוחות רבה בנטילת התרופה לעתים רחוקות יותר. יתרון נוסף – בתרופות מסויימות, העלולות לפגוע במערכת הגוף באחד משלבי העיכול, משתחרר החומר הפעיל רק בשלב שאינו מזיק. הדבר מתאפשר על ידי ציפוי התרופה בשכבות מעטה שונות, הנמסות רק בשלב מסויים במערכת העיכול. במפעל החברה בקרית־מלאכי החלו לייצר את החומרים הדרושים להכנת תרופות שונות בעלות פעולה מושהית, לדוגמה נגד אסטמה, מחלות פרקים, מחלות לב ועוד. ■

רימונה שיף

מה יאכל ילד חולה

כשהילד חוטף התקררות או מקבל חום, הוא מאבד בדרך־כלל את התיאבון שלו, אבל עדיין זקוק למזון. הנה מספר קווים מנחים במה להאכיל אותו: שתיית נוזלים (מים, תה, מיצי פירות, מרק, מיקפא, או משקאות קלים למיניהם) הכרחית, בעיקר כאשר יש חום ו/או שילשולים, הגורמים לאיבוד נוזלים. אם הילד מקיא, יש בפרקי זמן קצרים במנות קטנות של משקה וכדאי להמתין חצי־יום בערך, לפני שמתחילים לתת לו מזון מוצק. אם הילד משלשל, יש להאכיל אותו דייסות קלות, אורז, בננות מעוכות, מיץ ורסק תפוחי־עץ, קרייקרים, מחית תפוחי־אדמה ועוד. גם אם המחלה מפתחת עצירות, צריך להוסיף הרבה נוזלים ואז טובים מיצי הדרים ומיוחד מיים שבהם בושלו שזיפים מיובשים. או פירות מרוסקים ודייסות מחיטה מלאה. ■

בשל חוסר איזון של הסוכר בדם, חולי סוכרת נאלצים להזריק לעצמם אינסולין. לכל הפחות פעם ביום. לא נעים, אבל מחוייב המציאות. באחרונה נמכר בארץ מזרק נטול־מחט המקל מאד על החדרת התרופה לגוף. ההחדרה נעשית בלחץ, על־ידי שחרור קפיץ שניתן לכוון על־פי איזור ההזרקה וגיל החולה. גם כמות החומר ניתנת להכוונה, הוא חודר דרך נקבוביות העור. אין צורך בעיקור המכשיר. נמכר בערכה, רק במירשם רפואי. את המכשיר, תוצרת מפעל אמריקני, מייבאת חברת כ.צ.ט. תעשיות כימיות בע"מ.

(רימונה שיף)

בראשית היתה האקזמה

לא תמיד החורף פותר את בעיית האקזמה והפיטריות באצבעות הרגליים. מה שנעשה בתוך הגרביים שערורייתי לא־פחות. האקזמות בין האצבעות והפיטריות בתוך הצפרניים הן צרה צרורה. מעט מאד אנשים מצליחים להיפטר ממנה כליל. צרה בפני עצמה היא השפשפת הידועה לשימצה בקרב חיילים – פטריה במפשעה. זו עלולה לשבש כל טירונות ואימונים.

ומה חדש בנדון? קם חקלאי פיקח והחליט לנסות לפתור את הבעיה. רזי רונן, יושב במושב פראן שבערבה ומגדל צמחי מרפא. הוא הוציא עתה לשוק תכשיר המתקיף את כל הפיטריות והשפשפות באלימות כזאת, שתוך 3–4 ימים הן נעלמות. רונן אינו מוכן לגלות ממה עשויה התרכובת, רק שמדובר בתערובת צמחים מדבריים ושמנים צמחיים מיוחדים, המיועדים להחדיר לעור ביותר קלות את החומר הפעיל.

הוא אומר כי הפטנט שלו טוב גם להבהרות שמש ולפיטריות העור בכל הגוף (בעור החיצוני בלבד. לא לקרב לעיניים, לפה, לנרתיק). שם התכשיר אֶקְזֶמָנָה, תוצרת בראשית, הוא נמכר ב־13 ש"ח בחנויות טבע ובבתי מרקחת. אם לא תצליחו להשיגו, פרטים בנטע־טבע רמן גן, טל. 779017) ■

דליה מזורי

בקצרה

■ אולה התרופה הבולמת את נגיף האיידס – עד שימצא תרופה נגד המחלה. בישיבת חירום של העמותה למניעה ולחקר האיידס בישראל, מסר יו"ר העמותה פרופ' זאב הנדזל, כי אין עוד תקציב לפרופ' מאיר שיניצקי, המייצר את התרופה AL 721. לשם חידוש הייצור דרושים סכומי כסף נכבדים. חשבון העמותה – בנק דיסקונט, סניף בוגרשוב ת"א, מספר חשבון 331422.

■ דרך מקורית למשוך כוח־אדם סיעודי מצאה חברת "אדם לשירות אדם" לטיפול סיעודי: אחיות וחובשים יקבלו בתום שנת עבודה קבועה כרטיס טיסה חינם לאירופה – וחזרה. הלוואי על שירותי הבריאות הציבוריים... אגב, מתברר שהציבור מבקש יותר ויותר סיעוד על־ידי עובדים פיליפינים.

■ הפגיעה בצפיפות של ריקמת העצם (אוסטיאופורוזיס) מתרחשת בגיל המעבר יותר אצל נשים רזות, מעשנות וכאלה שעברו ניתוח מעיים. כך אמר ד"ר רוני טפר, מהמרפאה לגיל המעבר בבי"ח בילינסון, בכנס רופאים שאירחה חברת פסקלוביין לתרופות וכימיקלים, באולם נאות־אפקה.

■ מוצרי בריאות טבעיים שונים מייצר רזי רונן במשק שלו, בחבל לכיש. למוצרים יש שם כולל, בראשית, ובין השאר מצויים בשוק דבש עם מזון מלכות בשם דבשיאון, תה שרביטון להקלת הנשימה, אבקת צמחים מדבריים בשם אַטְרִיפְּלֶקְס להורדת רמת הסוכר בדם, מלחים דיאטטיים דלי נתרן ועוד.

■ במסגרת הרצאות בבריאות האשה המאורגנות על־ידי קו בריאות, המתקיימות בבית הרופא בת"א (תמיד ב־20:30): 29 במרס, גב' ב. ברגר על אמצעי מניעה; 25 באפריל, ד"ר מ. פיינגולד על הביקור אצל רופא הנשים; 31 במאי, גב' א. סולומון על טכנולוגיות רביה. ■

אנשים המבקשים למדוד לחץ דם בעצמם, בין אם בגלל הנחיה רפואית או מתח־היפוכונדריה, יכולים לרכוש מכשיר ביתי ב־150 ש"ח ולבלות אתו בכל עת שירצו. חברת אניס מייבאת מד־לחץ־דם מתוצרת נ"שונל היפנית, עם צג אלקטרוני־דיגיטלי לקריאה מדוייקת של לחץ הדם.

אל תתאמץ יותר מדי

האם לפעילות גופנית השפעה על פוריות הגבר? לפעמים המראה המשובב־לב של "נפש בריאה בגוף בריא" אינו עובר את מבחן הכושר המיני... חוסר יצר מיני עלול להופיע אצל הרצים 300 ק"מ בשבוע

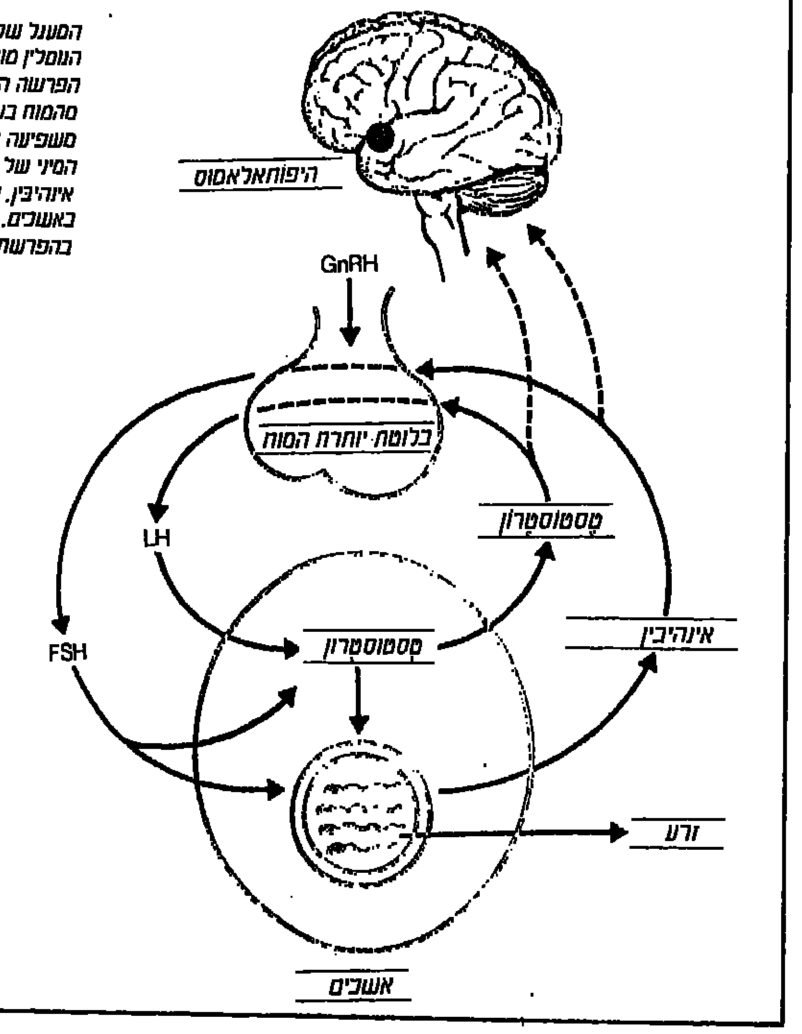

המעגל של השפעת הגומלין מוח־מין. הפרשה הורמונלית מהמוח בשעת מאמץ משפיעה על הכושר המיני של הגבר. אינהיבין, חומר המיוצר באשכים, עוזר למוח בהפרשת הורמונים.

הם גומאים עשרות ק"מ בשבוע בין שבילים, גבעות וכבישים, או בחופי הים הארוכים בשעת בוקר מוקדמת. הם עוברים על פניך, כשגופם מביע עוצמה וחיוניות, וברגליהם הקלילות, מטביעים את עקבותיהם בעפר הדרך המתפתלת. עייפים וסחוטים, נואבים ומתנשפים, מזיעים ואדמומיים. הם "מסמנים" עוד 20 ק"מ על קו הגמר כשהמגבת וחליפת הטרנינג עוטפים את גופם, הממלא את מחסני האנרגיה המדוללים. החברה מפרגנת לטעם החסון והבריא. אולם אותו מראה חיצוני, מרשים של "נפש בריאה בגוף בריא", הרומס נטוש כל מכשול הנקרה בדרכו, עמוק פנימה, אינו עובר אפילו את מבחן הכושר המיני...

אם תתעמק, לא תבחין במשותף שבין שתיהן. בין שתי התורות, זו של הפעילות המינית וזו של הפעילות הגופנית, יש מעין הרמוניה ואינטרסים משותפים. בשתיהן אתה תמיד צריך להיות בכושר. אבל גם בהרמוניה של זוג מדי פעם יש מריבות וחיכוכים, עד כדי אי־התאמה וגירושין...

המחקר של השפעה על מערכות הגוף ובעיקר על התיפקוד ההורמונלי בזמן ובעקבות מאמץ קשה וממושך, אינו חדש. אצל נשים התחקו אחרי השינויים המטבוליים־הורמונליים כמו, אל־וסת, רמת אסטרוגן ואנדורפינים, המושפעים מאופי המאמץ, משכו וסביבתו. פחות נחקר התחום של כושר הפוריות בהקשרו למאמץ גופני אצל הגבר. לשיעור נמוך ושולי, של גברים ונשים, מגיעה בתיפקודה של מערכת הרביה המינית, נקשרת לאורח חיים פעיל במיוחד, המלווה במגוון מתח והרדה יוצאות דופן.

חוקרים מעריכים שאצל ספורטאים המתמכרים למקצועות רב־ספורטיביים, הדורשים סבולת לבריאה והנמשכים לאורך זמן, 4–6 שעות, כמו תריאתלון (שחיה + רכיבה על אופניים + ריצה), קיים סיכוי לשינוי ברמת הטסטוסטרון, הורמון המין הגברי. אם אתה ספורטאי בקטגוריה הרגילה של המילה, הסר דאגה מליבך (או מ ...מאשכיך). מי שצריך להיות מוטרד, אלה הם הספורטאים אשר עבורם, הריצה זה סם מרץ, והם מחליפים עשרה זוגות נעליים בשנה. חוסר יצר מיני (ליבידו) יכול להופיע אצל אנשים הרצים יותר מ־300 ק"מ בשבוע.

באחד המחקרים שעסק בקשר שבין פעילות גופנית ורמת טסטוסטרון נמצא שבפעילות גופנית מתונה יחסית (שעתיים רצופות בעוצמה בינונית) קיימת עליה ברמת הטסטוסטרון ללא עליה בהורמונים (LH), (FSH). לעומתו, מאמץ ארוך טווח וקשה ביותר (150–180 ק"מ בשבוע לאורך תקופה של 5 שנים) גרם לירידה בריכוז ההורמונים (GnRH), (LH) ללא שינוי ברמת הטסטוסטרון.

חוקרים, מסבירים את התופעה, בירידת קצב הסרת חילוף החומרים של הטסטוסטרון. רמת הטסטוסטרון עולה מאחר ואותם הורמונים המופרשים לנחל הדם לא הוסרו על ידי הכבד. כאשר אתה רץ, יש עליה ברמת הפעילות ההורמונלית בהורמוני גדילה, קורטיסול, פרולאקטין. אותם הורמונים מופרשים בזמן העוררות לקראת המאמץ, ומשפיעים על מערכת העצבים המרכזית, ובדרך לא ברורה, על האשכים. תוצאות אלה הביאו את החוקרים למסקנה שמאמץ ארוך טווח וקשה ביותר יכול לפגוע במערכת הרביה הזכרית. הסיבה מוסברת בעיכובה של תגובת המוח המקבל, הדרך משובי אינפורמציה על רמות הטסטוסטרון. אם רמת הטסטוסטרון עולה ועולה יום יום בעקבות ריצה, הגוף מסוגל לשתק את המכניזם העדין של ציר המוח – בלוטת יותרת המוח ובעצירת הפרשת ההורמון LH. אצל רצי מרתון לדוגמה, נמצאה ירידה ברמת הפרשת ההורמון GnRH.

אצל אלה שרצו עד 80 ק"מ בשבוע, לא אובחנה כל בעיה. משום מה, בזמן מאמץ ממושך במיוחד, אותם אותות המגיעים לבלוטות יותרת המוח על מנת לגרום להפרשת הורמונים, אינם בוששים מלהגיע, או מתעכבים בהפוגות בלתי סדירות. זו גם הסיבה, שנוטים להסביר את החלשות מערכת הרביה הזכרית, אצל גברים פעילים במיוחד במות.

האם קיימים הבדלים בין גברים לנשים בתגובתם ההורמונלית לפעילות גופנית? תיאורטית ההשפעה היא זהה, אולם האשה רגישה הרבה יותר, והתיאום בין המערכות ההורמונליות צריך להיות מדויק. לגבר, המערכת היא הרבה יותר יציבה. בלוטת המין של גבר אינה תלויה במחזור, או בתהליך ביוץ כמו אצל האשה. בעוד שגברים ונשים מושפעים מפעילות גופנית קשה באותו אופן, הסימפטומים שונים. משך הזמן הלוקח להתהוות שינויים הורמונליים אצל גברים, ממושך יותר מאשר אצל נשים. גברים יחושו בסימפטומים מאוחר – לעומת נשים. אצל נשים, שינוי ברמת ההורמונים יביא לחוסר יציבות במחזור הווסת, אך רמת האסטרוגן (הורמון המין הנשי) לא תשפיע על הליבידו. ואילו אצל גבר, אם רמת הטסטוסטרון יורדת מתחת לרמה מסוימת בתקופה ארוכה, עלול הגבר להפוך לאימפוטנט, יאבד את הדחף המיני, הערך הזרעי יירד באופן משמעותי, עד כדי העדר פוריות. ואולם, למרות האמור לעיל, אין בשום פנים ואופן להסיק מכך, שלפעילות גופנית בכללותה יש השפעה שלילית על הכושר המיני. ■

מתנה מקורית לחג הפסח

רימונים

על פי ציורו של נחום גוטמן

תכשיט יחודי בכמות מוגבלת!
עם מדליה ממלכתית צבעונית בשילוב ליטוגרפיה מקורית ב־25 צבעים

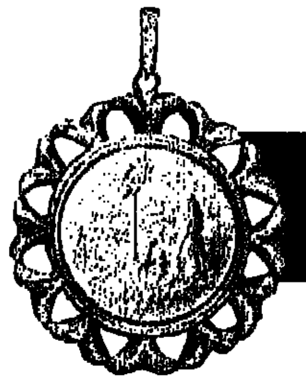

	מחיר מזומן	ב-3 תשלומים* (בש"ח כולל מע"מ)
עדיליון זהב 24 מ"מ "חרוזים" עם מחרוזת שוהם (ONYX)	860.-	3 X 292.-
עדיליון זהב 24 מ"מ "כותרות"	750.-	3 X 255.-
עדיליון זהב 24 מ"מ "גליה"	670.-	3 X 228.-
עדיליון כסף 26 מ"מ "חרוזים" עם מחרוזת המטיט	190.-	3 X 64.50
עדיליון כסף 26 מ"מ "גליה"	145.-	3 X 49.-

* לבעלי כרטיס אשראי, המחיר כולל רבית שנתית 26.8% (2% לחודש)

מבחר גדול של עדיליונים שונים בזהב החל ב-112 ש"ח ובכסף החל ב־42 ש"ח.
להשיג בחנויות החברה: ירושלים - רח' אחד העם 5, טל: 02-668105, תל-אביב - רח' מנדלי 3, טל: 03-227428
ואצל הסוחרים המורשים.

החברה הממשלתית למדליות ולמטבעות
ירושלים, רחוב אחד העם 5 טלפון: 02-668105, תל-אביב, רח' מנדלי 3, טלפון: 03-227428

רבקה קרדון*

ילדים

בריאות

כשילדך לוקה בלמידה ובתיפקוד

הורים מרבים לבלות עם ילדכם, כדי לטפל בו וכדי ליהנות מחברתו. כל מצב כזה הוא הזדמנות מצויינת לצפייה בהתנהגותו ובתגובותיו. יש לשים לב למכלול התופעות וההתנהגויות של הילד, ללמוד להכיר את יכולותיו ואת חולשותיו. חשוב להבחין בין משאלותינו לגבי ילדנו, לבין יכולתו להגיע להישגים שציפינו כי ישיגם. והעיקר: בבואנו להשוות את הילד עם ילדים אחרים, עלינו לזכור היטב כי קצב ההתפתחות של ילדים איננו אחיד וכי לכל ילד הקצב שלו בהשגת דברים שונים. בגילים שונים יש לשים לב לתופעות שונות. כדי להקל עליכם את הצפייה הנה, בקווים כלליים מאוד, נושאים שמן הראוי לתת עליהם את הדעת. רבים מהדברים הינכם עושים באופן אינטואיטיווי ויש דברים שלמדתם מניסיונכם, או בדרך אחרת. עם זאת, שמא תגלו להלן משהו שלא חשבתם עליו לפני כן.

התנהגות כללית: האם הילד רגוע, בדרך כלל, או שהוא מרבה לבכות ללא סיבה הנראית לעין? האם הוא פעיל במידה סבירה, או שהוא פעיל מדי ותנועותיו לא מאורגנות. או, להיפך, האם הוא שקט מדי ונראה אדיש למתרחש סביבו ואינו נענה בקלות לפניות אליו?

אכילה ושתייה: האם הוא אוכל "בסדר", או שיש לו התנגדות לאכילה, למאכלים מסויימים? או, להיפך, אוכל יותר מדיי?

שינה: האם הוא ישן במנוחה? מתקשה להירדם? קם משנתו כשהוא רגוע ורענן?

השליטה בצרכים: מתי למד הילד לשלוט על צרכיו? היה צורך בפעולות מיוחדות כדי להביאו לשליטה על צרכיו?

ההתפתחות המוטורית: האם התחיל לשבת וללכת "בזמן"? מסוגל לעצור את ריצתו? תנועתו מסורבלת, או רגילה? הוא מרבה ליפול? מכוון את הליכתו (או ריצתו) למטרה, או מחמיץ אותה, לעיתים קרובות? מצליח לזרוק כדור, ומאוחר יותר גם לתפוס כדור? מסוגל לבעוט בכדור? לקפוץ בשתי רגליים? לעמוד על רגל אחת? וכו'.

וגם: האם הצליח להושיט ידו ולהגיע לדבר שמשך את תשומת ליבו (למשל לצעצוע התלוי מעל לעריסתו)? הוא מסוגל לקחת באצבעותיו חפצים קטנטנים, ובאיזה גיל הגיע לכך? וכשגדל יותר, הוא מצליח להתלבש בעצמו, לרכוס כפתורים, לשרוך נעליים, לקשור שרוכים וכיוצא באלה? מתי הצליח הילד לאכול בעצמו? לכוון את הבקבוק לפיו? לכוון את הכף לפיו? להכניס בעצמו את המוצץ לתוך פיו? ובגיל גבוה יותר, הוא מצליח לבצע בידיו דברים שבני גילו מבצעים, או ש"יש לו שתי ידיים שמאליות"? האם הוא מחזיק נכון את העיפרון? מצליח לשרבט ואחר כך לצייר, כהתאם לגילו? להעתיק צורות? מתי הצליח לגזור במספריים?

התפתחות השפה: האם הוא מבין מה שאומרים לו? מגלה עניין בדברים הנאמרים לו? רכש אוצר מילים ברמה לבני גילו? הוא לומר בקלות, יחסית, שמות של חפצים? של בני אדם? מבחינת מיבנה המשפט, האם הוא מדבר, פחות או יותר, כמו ילדים אחרים בני גילו? נהנה מהאזנה לסיפורים?

ההתפתחות החברתית: מה טיב יחסיו עם יתר בני המשפחה? איך הוא מסתדר בחברת אנשים מחוץ למסגרת המשפחתית? מגלה עניין בילדים אחרים? יודע לשחק עם ילדים? עם מי הוא מתיידד: עם בני גילו? עם קטנים ממנו? עם גדולים ממנו? איך הוא מתנהג בחברת מבוגרים?

> השבוע מקיימת אגודת "ניצן" התרמה, למימון פעולות למען ילדים, נוער ובוגרים, הסובלים מליקויי למידה, הסתגלות ותיפקוד. ביצד לגלות ליקויים אלה אצל ילד שרמתו השכלית תקינה וכך גם הופעתו החיצונית.

ריכוז: האם הוא מסוגל לעסוק בפעילות רצופה, כמו ילדים אחרים בגילו? כמה זמן הוא מסוגל לגלות עניין בפעילות שהתחיל בה לפי בחירתו? האם הוא משנה את הפעילות תוך זמן קצר? לעתים קרובות, או רק כשהפעילות שהתחיל התגלתה כבלתי מעניינת עבורו?

פעילויות בנייר ובעיפרון: האם הוא מוכן לצייר ולצבוע? מה טיב ציוריו, בהשוואה למצופה מבני גילו?

התעניינות וסקרנות: האם הוא מתעניין בסובב אותו? רוצה לדעת ולהבין? שואל על דברים שמעניינים אותו? מה סוג הדברים המעניינים אותו?

תגובות למצבים לא נעימים: איך הוא מגיב על אכזבות וכישלונות? על אי־מילוי בקשותיו, או דרישותיו? האם הוא מפחד לעיתים קרובות? איך הוא מגיב לבעלי חיים בסביבתו? מוכן להתנסות בדברים חדשים?

ההשתלבות במסגרת חינוכית. הצלחת הילד בבית הספר תלויה לא רק בכישוריו, אלא גם בתחושתו לגביו, האם הוא נהנה משהותו במסגרת החינוכית. יש דרכים נעימות ועדינות לברר זאת. בית הספר עלולות להתגלות בעיות שלא יכלו להופיע בטרם החל הילד את לימודיו הפורמליים (קריאה, כתיבה ויסודות החשבון). מכאן החשיבות של תשומת הלב למתרחש שם.

בגן הילדים: כיצד הוא משתלב בגן מבחינת היחס לגננת ולילדים? האם הוא מתאים את עצמו לסדר היום בגן ולקצב הפעילות בו? משתתף ב"ריכוז" כמו יתר הילדים? זוכר את הסיפורים ששמע בגן? יודע לספור ולמנות כבני גילו? משתתף במישחקים ובעבודות היצירה? מה טיב הציורים שלו ביחס לבני גילו? הוא מצליח ללמוד את הצבעים ושמותיהם? האם הוא הולך לגן בשמחה? איך הוא חוזר מהגן? יודע לספר מה היה בגן?

בכיתה א': כיצד הסתגל למסגרת החדשה? מה יחסו לבית הספר? כיצד הוא מצליח לרכוש קריאה וכתיבה? כיצד הוא מצליח בפעילות במספרים? מגיע לבית הספר כשמילקוטו כל הדרוש לו? מקפיד לקיים את הסדרים הנהוגים בכיתתו? מחברותיו וספריו שמורים היטב? מכין שיעורי בית בלי לחץ? רכש חברים חדשים במסגרת החדשה? מה קורה בהפסקה? איך הוא משתלב במשחקים?

בכיתות יותר גבוהות: מה יחס הילד לבית הספר? הולך אליו ברצון? כיצד הוא משתלב בחברת הילדים? מה טיב יחסיו עם המחנכת ועם יתר המורים בכיתתו? כמה הוא מצליח בבית הספר ומה קשה לו שם? מה מהלימודים אהוב עליו ומה שנוא? האם הצליח לרכוש את הקריאה ואת הכתיבה? משתלב בחשבון? איך הוא מצליח בשיעורי ההתעמלות והמלאכה?

---

* מתוך חוברת הסברה להורים בהוצאת המחקר לחינוך מיוחד במשרד החינוך והתרבות ו"ניצן", אגודה לקידום לקויי־למידה, הסתגלות ותיפקוד. בחוברת פרטים נוספים על גילוי ליקויים, דרכים לאיבחון מקצועי וטיפול. ל"ניצן" סניפים ב־12 ישובים בארץ. המרכז בתל־אביב, טלפון 08־5101165.

נתנו סיכוי לחניכיים - וזכו

ואלה הזוכים במבצע: ארונל "קח סיכוי לטוס לשוויץ"

טיסות לשוויץ עם *לידנהליז*

1. דרורה בלטר-פרגיון, סמדר 4, סביון.
2. שרה אינדורסקי, רח' המעפילים 5, רעננה.
3. סלח מזרחי, הרב עוזיאל 123, ירושלים.

במכשירי WATER JET לטיפול בחניכיים Trisa

יונגרמן גרשון, ת"א. עצמון קומפרוט, הרצליה. מזרחי ישראלה, ראשל"צ. תדהר שירלי, חיפה. חוה בן איסר, הרצליה. אסתר משה, גבעתיים. דמסקי יפה, ת"א. גלוברמן יוסף, הרצליה. וולף גולדה, עכו. סגל איריס, רחובות.

מברשות שיניים חשמליות Trisa

גוטמן תמר, ראשל"צ. מרדכי ורטהימר, ירושלים. דור חיה, פ"ת. ענת יעקב, ת"א. שפרינגר אלכס, חולון. לימור בצלאל, חיפה. ריינשטיין אילנה, חולון. בלו מורן, רמה"ש. מיכל ליפשיץ, ר"ג. נינה עבאדי, ק. ים ב'. לילי שטריקס, ר"ג. לובסקי ציפי, רמת אליהו. ברטפלד אסתר, גבעתיים. ישראל גרנות, פ"ת. מירי לוין, פ"ת. נצחיה מלאכי, כפ"ס. טל גלבוע, מ. גיתות. אסיאס אורלי, ר"ג. משה איכילוב, רמה"ש. עוזרי רונית, ירושלים.

חבילות שי - טבע

חוה גרמן, ר"ג. גילי איזלר, בני ברק. עוזריאל אביב, ראשל"צ. נורית פרז, ק. אונו. נרדאר ברכה, חיפה. שינקאי דינו, פ"ת. פרחיה חוניגסברג, פ"ת. עטרת סלנון, ירושלים. שולמית וניסים דרויש, הוד השרון, רמתיים. שטיינברג סוניה, חיפה. אוזיוני לוסי, ת"א. כהן נלית, חולון. צברלינו יעקב, חיפה. לוי מאור, בת ים. רות פז, חיפה. מירית קוזיין, ירושלים. נרוסמן ליאורה, ת"א. רותי מצרי, ת"א. כהן מרדכי, טבריה. שפרה לייקוב, פ"ת. שושי אינציגר, ראשל"צ. רחל רון, ירושלים. נויה מויא, ת"א. פלורה סנגן, ר"ג. צביאלי לאה, ת"א. נלי גיב, פ"ת. אשכנזי עורית, חולון. בן שיטרית אורלי, ירושלים. אילן עבאדי, ק. ים ב. שמשוביץ אורלי, חולון. לנגליב שלומית, נס ציונה. חוה מיכאלי, ת"א. יפה בודמן, ת"א. משפחת קמינצקי, ב"ש. בר זיו, הרצליה. משה אליהו, מגדל העמק. ימימה רבין, ירושלים. גולדשטיין נושה, חדרה. יעל אלוני, כפר סבא. גלמן ישרי, חדרה. מור יוסף מירה, קיבוץ צרעה. ברורית וולס, קבוץ שלוחות. עברון רות, כפר יונה. רינגולד בר חיים, קבוץ נחשולים. נושה עורית, רמה"ש. חי שטרסמייסטר, בת ים. חיה גרינבסקי, פ"ת. מזל רחמים, מעלה אדומים. ארונוביץ יוסף, ת"א. שמואל לוי, יפו ג. אברהמסון יוסף, ת"א. טביב רחל, חולון. אסתר חן, ר"ג. בתיה פיינה, ראשל"צ. אבי פאר, רעננה. יאיר לוי, ראשל"צ. יניב נורדכי, גבעתיים. אלי קיקוז, אשדוד. אשר אלקסלסי, ב"ש. איריס גל, ת"א. נגדל טובה, בני ברק. רייש נתן, פ"ת. אנבל צבי, ירושלים. איתן אופניחים, חיפה. רמי בצה, שכון דן, ת"א. נורים אופיר, ת"א. אסתר כהן, חולון. מ. בית נחמיה. אלנולם חיים, ר"ג. יהודה ויזן, ת"א. רט יאיר, נתניה. לאה ויצחק וייץ, הרצליה. יגב עופר, פ"ת. יוסף קליינר, ת"א. שמחה שורץ, פ"ת. שרגל ברכה, פ"ת. עמית אטקין, סביניה. כהן תקוה, פ"ת. סול נגול, אשדוד. צוקרנון פנינה, בת ים. דבוש אסתר, אשקלון. אליאס סמדר, ראשל"צ. יהודה עציוני, רעננה. טולדנו יהודה, ק. מוצקין. תור שושי, ק. מוצקין. אוחיון דנית, נ. עין תמר. פודוור אלישבע, כפ"ס. עדה חנן, בית שמש. דליה שפירא, ת"א. פסחוב ארלה, ת"א. רחל בראונשטיין, ק. ביאליק. מורן תבור, ת"א. דוידוב אליהו, ת"א. חן חנה, אשקלון. בדור אסתר, אור יהודה. פנינה פיקרד, הרצליה. ליטון חיים, ר"ג. נאוה דגני, ת"א. אליעזר אור, פ"ת. חייבי נורדכי וחנה, פ"ת.

מברשות שיניים ארונל

פינקלשטיין אסתר, מ. אליעד. חנה נחמיאס, חולון. אסתר מילר, ת"א. מלכה לוי, כפ"ס. שולה טולוט, ק. אתא. ביטון מרים, טבריה. אסתר כהן, פ"ת. יהושע שביט, ר"ג. צחי טל, נתניה. יהודית גראמה, נס ציונה. ראובן סגל, רחובות. חי רבקה, טח עמל. ציפי אברהם, ראש העין. ירדני אורה, ר"ג. צייגר אבינה, ירושלים. סער חס, נהריה. שושנה צפת, ת"א. בתיה ברכפלד, רעננה. רימון רן, בית יצחק. ערוה דר (דייק), ר"ג. זעידא עדינה, קצרין. נבו חנה, חיפה. שושנה מכורש, חולון. גרשטיין אריאל, נס ציונה. ולבר חנה, ק. אתא. נורית חרשקוביץ, ירושלים. מזון אליה, טירת כרמל. רויטל קורן, פ"ת. רחל תבור, ת"א. ינוביץ מישה, ת"א. אוריה בן כוכב, ר"ג. שלמה רינקר, חיפה. אורי יצחק, גבעתיים. בוטבול מאיר, פרדס חנה. שטמרמן יונה, נתניה. אפשטיין אביבה, חיפה. דורית רונל, רעננה. רונן נגל, ב"ש. כהן נורדכי, ירושלים. שרה עמר, ירושלים. בן שמעון אנטיל, ב"ש. והבית בר לוי, רעננה. יפעת תבור, ת"א. אורן שאול, חיפה. מנור עזרא, ת"א. צביה גולדברג, ת"א. יתה שרה, ק. מוצקין. אורית אלזר, ת"א. אפרים יוני, ירושלים. עודד בר זיו, הרצליה. פלדמן עירית, גבעתיים. טל אסתי, אשדוד. סעד לאה, ת"א. מבשוף ישמואל, ת"א. לוי מרדכי, כפר החורש. זבני יחזקאל, ירושלים. טובה שוסטרמן, ר"ג. שביט סיטה, חולון. לאה רותם, ר"ג. שלום פרץ, ב"ש. אמנון בר, פ"ת. שטיינמץ חדסה, ר"ג. סמרי רחל, ת"א. עדנה אוזיפרק, חולון. אורי בג, עין יהב. דורונה בן צבי, גני תקוה. חני חיינוביץ, בת ים. עמן רפאל, רמלה. מיארה איריס, ת"א. רמי גראור, כפר סבא. חנה כהן, אשדוד. נגשה ברכה, אילת. חנה סביר, בת ים. בימבליק אורית, ת"א. יעל נוטולה, ת"א. שרול ברכה, פ"ת. ענית אסקין, סביניה. כהן תקוה, פ"ת. סול מזל, אשדוד. צוקרנון פנינה, בת ים. דבוש אסתר, אשקלון. אליאס סנדר, ראשל"צ. יהודה עציוני, רעננה. טולדנו יהודה, ק. מוצקין. תור שושי, ק. מוצקין. אוחיון דנית, נ. עין תמר. פודוור אלישבע, כפר סבא. עדה חנן, בית שמש. דליה שפירא, ת"א. פסחוב ארלה, ת"א. רחל ברואנשטיין, ק. ביאליק. מורן תבור, ת"א. דוידוב אליהו, ת"א. חן חנה, אשקלון. בדור אסתר, אור יהודה. פנינה פיקרד, הרצליה. לימון חיים, ר"ג. נאוה דגני, ת"א. אליעזר אור, פ"ת. חייבי נורדכי וחנה, פ"ת. יעל יפה, רעננה. דבורה נרמה, ענק לוד. קלען רחל, חולון. ויקטראוב סטפניה, אשדוד. רינה אנגל, חולון. אילנה פישר, כפר יחזקאל. יונתן קינברג, חולון. מרים עלומה, ת"א. אורן מזרחי, חדרה. אלישע גינזבורג, כפר סבא. ורדי נאוה, ת"א. לאה וודובוז, פ"ת. אפרית עמית, כפר פינס. עירית ליפא, פ"ת. שלגה אורי, חדרה. רחל אלון, ת"א. סיגל הללי, ת"א. שמואל לוי, יפו ג. שפרינגר חיה, חולון. גל יעקב, ת"א. רן חי, ת"א. תור שושי, ק. מוצקין. נהרי שרה, חולון. רות נוצרי, ת"א. איזנברג, חיפה. אביבה דורון, ת"א. רות זמית, ק. טבעון. פינדר שושנה, חולון. אורן זאב, ק. ביאליק. אבי שוורץ, ר"ג. נדי תבור, ת"א. וינר תאיר, רחובות. רון שינוולד, חיפה. סלומון זאב, חיפה. יעל בן קיקי, חיפה. אירית מנחם, גבעתיים. עליזה רת, הוד השרון. רונן צדקה, גבעתיים. נוכן גאולה, רעננה. איריס שמחוני, רמת אפעל. רחל רון, ירושלים. נגן יוסף, ת"א. דני גרינברג, נצרת עלית. דניאל אוסנת, פ"ת. חייבי אנט, הרצליה. שמיר אלון, ת"א. שוהט יעקב, נוה אטיב. רוחם פיקרד, הרצליה. גולדשמיד דיצה, ירושלים. דורית הנגבי, ת"א. אילנית ירחי, חיפה. וילי לאה, הרצליה. איזנברג ישי, ק. מוצקין. בן שמעון ניצה, ראשל"צ. ערן חרותה ברויר, עפולה. נגן מיכאל, רמה"ש. וולגרין צבי, רמה"ש. אנגין יניב, נתניה. ציפי רמר, ת"א. אספיס מרים, מגדל העמק. זוהר ליזה, ת"א. דליה בן מאיר, כפר הנוער ניצנים. שוורץ חית, רחובות. יפה אייל, ר"ג. נורום מריס, נוה מונוסון. פרידמן דוד, ב"ש. יששכר מזל, ת"א. ורד זיני, ירושלים. יעל יפה, רעננה. חנון עירית, ת"א. ארז חיבה, פ"ת. פינקלשטיין אסתר, בני ברק. ד"ר כהן יצחק, ת"א. אסתר תניר, פ"ת. נורדכי חלן, ת"א. סני שושי, קיראון. רוזה קולגי, ת"א. קורנציק אשרה, ק. ביאליק. חלמן אליעזר, חיפה. מור שרה, הרצליה. לב נעמי, יהוד. עובר איריס, פ"ת. אורית בן ארצי, חיפה. יקרול נורוביץ, נס ציונה. אנגלהרד טובה ויהודה, רחובות. מגדל ציפורה, חולון. שלוה ארד, ת"א. סיוג שמעון, חיפה. אלביליה יעקב, נהריה. זערור אילנה, חיפה. בתיה ליאון, ראשל"צ. לוי איריס, ב"ש. חלפון חנה, אשקלון. בן צחר שושנה, ת"א. אידרק מלכה, ירושלים. יעל בן קיקי, חיפה. אסנת גלית וסמדר שפר, מצפה. טל אל. ענת ליברמן, בני ברק. לוי זיוה, ירושלים. ורדה לב אות, ירושלים. דוקפלד חוי, ת"א. ניכאל ומלית, טבריה. ערן נאגר, ת"א. דנן הניה, עכו. עליזה לירון, בת ים. לבוא דנה, רעננה. רחלי נאזירי, ת"א. רויטל חיטן, קצרין. אריאל חיטן, קצרין. רחל נבאי, נ. חירוש. ורדה טריואקס, ת"א. משפחת איל, כפר סבא. נויאל עמרם, אשדוד. גד סלין, בני ברק. רודון ברנס, פ"ת. רחל נבאי, נ. חירוש. אופק שרנא, ר"ג. חוה נרמבסקי, ירושלים. כהן אסתר, ר"ג. רחל פילוסוף, פ"ת. דליה אזולאי, אשקלון. האן יוסף, ק. אונו. נוייק שפר, רמה"ש. חמר אלון, נתניה. וויאן ברזל, ירושלים

ההגרלה התקיימה במשרדי טבע בתאריך 18.2.88 הפרסים ישלחו לזוכים בדואר.

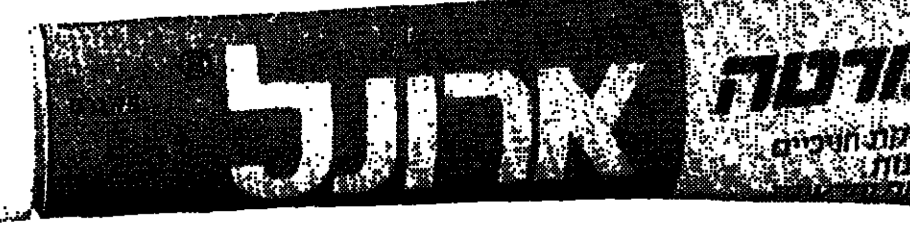

תן סיכוי לחניכיים ארונל®

טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

כל מיני

חגיגה

דונאלד דאק ביער מודיעין

יום הולדת, חגיגה נחמדת, **דונאלד דאק בן חמישים וזו סיבה למסיבה. בעצם, גם חבריו – דייזי, מיקי, גופי, פלוטו, פינוקיו, שלגיה ושבעת הגמדים, חיילי הבדיל ועוד רבים – כבר הגיעו לגיל זה, וכולם יבואו להיכל הספורט ביד־אליהו להצגת הראווה "יום הולדת שמח דונאלד".**

קנת פלד, האיש מאחורי מבצע זה, יצר מימד חדש לקסמו של דיסני, שדמויותיו, סיפוריו והמוסיקה מסרטיו, הפכו לנכסי צאן ברזל של הבידור לכל המשפחה. למטרה זו הוקמו ארבע להקות המציגות בו־זמנית ברחבי תבל.

70 מחליקים ישתתפו במופע המגיע לארץ בחופשת הפסח. דונאלד דאק ומיקי מאוס יתקבלו בקבלת פנים חגיגית בשדה התעופה, כאשר התחפושות תופשות מקום כבוד בשני מושבים מיוחדים (אסור לקפל אותם). במהלך שהותם בארץ ינטעו דונאלד ומיקי עצים ביער מודיעין של הקק"ל, כהוקרה של חברת וולט דיסני למדינת ישראל. כן יבקרו במחלקת הילדים של אחד מבתי החולים בארץ. וכמחווה נגדית יערכו אנשי ההפקה עבור כל המשתתפים ליל סדר כהלכתו – מאחורי הקלעים של היכל הספורט.

האמנם יצליח גאון סרטי האנימציה, וולט דיסני, לעורר מתרדמתם את זכרונות בני החמישים פלוס, או שהללו יגיעו למקום רק בתור מלווים פאסיביים לנכדיהם?

בתיה אבישי

רעיון

מי? מוּ? מהו

שירות ממוחשב להיכרויות ושידוכים כבר מזמן אינו חידוש. אבל כשמדובר בפרות ופרים, זה בכל זאת יכול לסחוט איזה "מוּ" קטן של תמיהה.

"זכרוּת" שעות ממשפחת "נדרי" המיוחסת ממתינות לקבל מידע על פר חלומותיהן.

אהבה ממוחשבת ברפת? לא בדיחה. זהו אחד מהשרותים שמספקת למנוייה הרוצים בכך חברת התקשורת הבריטית "טלקום", בשיתוף משרד החקלאות האנגלי והוועדה לשיווק מוצרי חלב. השרות הבהמי הזה, שנוסד בקיץ 86', נותן למגדלי הבקר מידע ממוחשב על מיקום השוורים בעלי הפוטנציאל המתאים להזרעה מלאכותית של פרותיהם. למשל: בבעלות מי נמצא כל שור כזה, מה שמו, גילו, משקלו, כוחו, "ביצועיו" ושאר נתונים סטאטיסטיים חיוניים.

השרות גם נקשר בין החקלאים והחוואים לבין עצמם, וביום לבין רופאים וטרינרים ומרכזי מידע בנושאים אחרים הקשורים לעבודתם. ■

חיים

זהב בשלג

צילומי אחותה הבכורה מתנוססים בימים אלה על שערי שבועונים וירחונים באירופה, מציגים אמא צעירה ויפהפיה שבזרועותיה ילדה השלישי, בדיוק באותה תנוחה בה צולמה לאותם שערים אימן המפורסמת, גרייס המנוחה ממונאקו, כשבזרועותיה אותה אחות בכורה עצמה, הלא היא הנסיכה קרולין.

לעומת קרולין, שנדמה שנתבייתה קצת בתקופה האחרונה, ממשיכה אחותה הצעירה סטפאני לעשות גלים ורוח, ורכלני־צמרת וכותבי טורי־חברה ממשיכים לדווח על כל צעד מצעדיה הנסיכיים.

הפירור הלוהט האחרון שנפל מהשולחן הנסיכותי אומר כך: סטפאני והחבר הבלונדי שלה, מאריו אוליבר, לא ברוגז. ההפך הוא הנכון. השמועה אמנם סיפרה שהם נפרדו, אבל הנה הם לפניכם, שוב ביחד, בבגדי סקי יפהפיים מתוצרת "סילביו טריקו", מבלים חופשת חורף קסומה במלון־ארמון Sonneault (מלון שרק מליונרים אמיתיים יכולים לשלם את מחיריו המטורפים) אשר באתר הסקי וייל, קולורדו, מקום מיפגש חביב במיוחד על הפוליטיקאים החשובים של ארה"ב.

אין עדות טובה ממראה עיניים. הצילומים שלפניכם מציגים זוג מחייך, מתנשק, מתחבק ליד אח מבוערת, לוגם מיץ מרענן בארוחת בוקר ומטייל טיול רומנטי לאור הירח הכסוף בלילה. מאוהבים על אמת, מה יש לדבר.

אבל מתברר שהם לא סתם בליינים־בטלנים. חופשת החורף הזו מגיעים להם בזכות, היות שרוב ימות השנה המסכנים עובדים נורא קשה. הנה, סטפאני בקושי הספיקה להראות למריו כמה יפה היא מחליקה על השלג (הוא עצמו לא כל־כך מיומן בספורט הזה), והשניים נאלצו לחזור איש־איש לעיסוקיו. סטפאני טסה למונאקו, להשתתף בחגיגות הפתיחה של פסטיוואל הקרקסים הגדול שנערך שם מדי שנה וזוכה לחסות המשפחה הנסיכותית, והוא המריא ללוס־אנג'לס, לחנוך תוספת חדשה לרשת המסעדות־מועדונים המפוארת שלו.

קוראים מודאגים – הירגעו. הפרידה לא תארך. "מקורבים" למיניהם מבשרים שזוג היונים המאוהב ישוב להיפגש בקרוב. המשך יבוא... ■

(צילומים: "גאמא")

אופנה

יהודית חנוך

הוקרה לקרבן האיידס

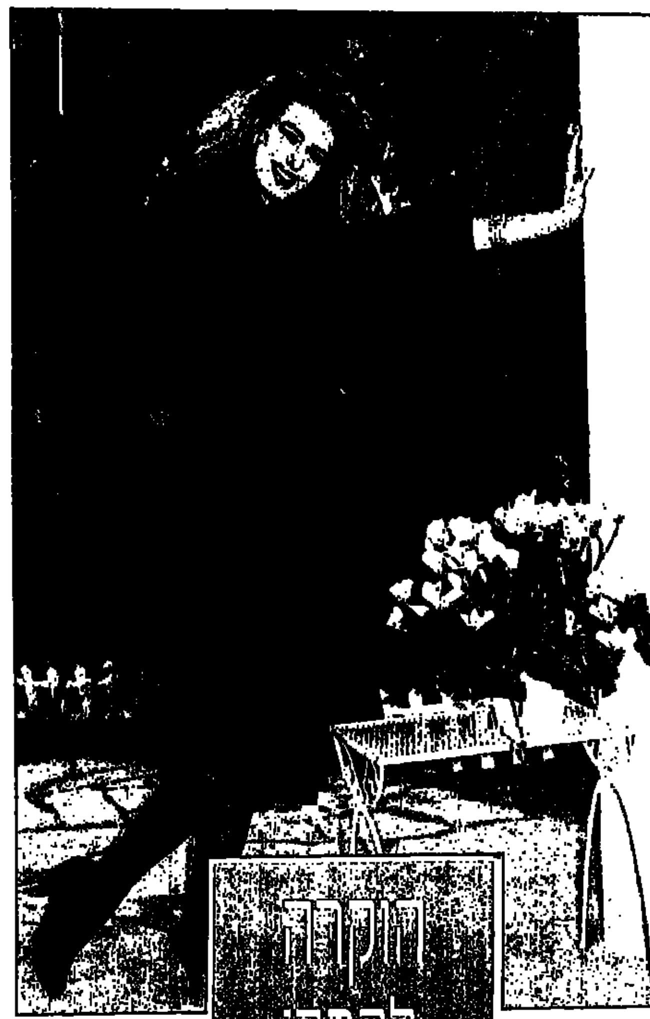

טובי דרור, בשמלה של דייויד פידלנדר, שתימכר במכירה הפומבית. צילום: נאור רהב.

דייויד פרידלנדר היה אחד מהדור החדש של מעצבי־אופנה אמריקאים. אחד מאלה, שבתחילת שנות השמונים ירדו אל הסוהו בדרום מנהטן, לבניינים שהיו עד אז מפעלים מוזנחים ונטושים, שיפצו אותם ויצרו בהם אופנה מסוג אחר. לא הבגדים המרובעים של המצליחנים הניו־יורקים. דייויד, כמו עמיתיו, עיצב בגדים על גבול האמנות, שמלות כותנה וצמר בגזרות מעניינות שנראות קצת אחרות.

בכתבה ב"ניוזוויק" כינו את הקבוצה "המחתרת האופנתית". דייויד, בחור גבוה ויפה, מצולם בה עם שתי דוגמניות, שלובשות בגדי־גשם צבעוניים ועליזים. "בשש השנים האחרונות", סיפר בראיון, "היו לי עשרים ושש משרות. סוף סוף אני יכול ליצור ולהתקיים מיצירותי". הבגדים שלו נמכרו ב"בלומינגדיילס" והדרך להצלחה הגדולה נראתה קצרה ופתוחה.

לפני שנה מת דייויד בניו־יורק, מאיידס. עוד קרבן של המחלה מקבוצת מעצבי־האופנה, ביניהם, פרי אליס ואחרים. עתונאית, ידידת־ילדות שלו, כתבה בהספד איך גילתה, כשהיו בני־עשרה, שדייויד הוא הומוסקסואל. היא ביכתה את מותו מהמחלה האיומה הזו, שהטילה אימה בחוגי־האופנה שרבים מהעוסקים בה הם הומוסקסואלים.

בגדים מהאוסף האחרון שעיצב דייויד פרידלנדר יוצגו ב־13 במרץ למכירה פומבית, בארוחת־ערב חגיגית שעורכת העמותה לחקר האיידס ולמניעתו, במלון "דן" בתל־אביב. מחיר כרטיס לזוג – שלש מאות ש"ח. (כרטיסים אצל דליה גצלטר, טל. 03־495934), את הבגדים העבירה אמו לאחותה לאה הריס, המתגוררת בארץ והיא מסרה אותם לעמותה. יהיה זה האירוע הראשון של עמותה זו, מאז הוקמה לפני שנה ביזמת מעצבת האופנה דורין פרנקפורטר, שמחלקת את זמנה, בין הבוטיק שלה בלונדון והמפעל בתל־אביב. דורין, מזועזעת מהאדישות והבורות לסכנת האיידס, בישראל, אירגנה מופע־אופנה גדול ב"סינרמה" ודחפה להקמת עמותה בראשות פרופסור הנדזל מבי"ח קפלן, העוסק בבדיקות מחלת האיידס, ולאחרונה, גם במחקר ב"מכון פסטר" בפאריס.

"יש בארץ טאבו על הנושא", אומרת סוזי, קרובת־משפחה של דייויד פרידלנדר, שמותו דירבן אותה להצטרף לפעילות בעמותה. "במקומות אחרים בעולם התגייסו מעצבי־אופנה לסייע באיסוף כספים למלחמה במחלה זו ואצלנו נרתעים".

בלונדון ייערך בסתיו הבא מופע ענק, כמו זה שנערך לעזרת הרעבים באפריקה, שבו ישתתפו כל המי ומי באופנה הבריטית ושהכנסותיו יוקדשו לפעילות למניעת המחלה. האנגלים כבר התחילו לעבוד על זה ויש תחרות בין המעצבים האנגלים מי יכנס לאירוע ומי יתרום יותר. המופע ייערך בחסות אחת מנשות בית־המלוכה, קרוב לוודאי הנסיכה דיאנה. בעמותה הישראלית היו רוצים לראות גם את המעצבים המקומיים מתגייסים למופע דומה. האם יימצא מי שירים את הכפפה? ■

השראה מן הים

אילנה כרמלי, מעצבת האופנה של "ראש אינדיאני", לא הלכה רחוק כדי לתפוש השראה. היא נעצרה על חוף הים בתל־אביב. עיצבה מכנסי־בלון קצרים ותפוחים, בגדי־כותנה עם הדפסים קטנים שנראים כמו צדפים בחול, מכנסי־ברמודה צמודים לגוף, בגדי־גוף וגופיות שדומים לבגדי־ים וחוף.

משם עברה לתחום האינטימי של לבנים וקבוצה גדולה של בגדים מעוצבת עם סממנים של אופנה תחתונה. גופיות עם שרוכים בחזית, סרטי סאטן ופסי רקמה ותחרה, שמקשטים חולצות בסגנון רפוי של פיג'אמות "בייבי דול", או חולצוניות מתחרה סינתטית שלובשים מעל לשמלה קצרה עם שרוולים תפוחים ותצאית פעמונית.

חלק גדול מהבגדים בסגנון צעיר ותוסס שנערות ונערים אוהבים, אבל לא רק. יש להם גם קבוצת בגדי־אביב עליזים, שמיועדת לנשים וגברים שאוהבים ללבוש בלייזר ומכנסיים נוחים ורחבים, גם עם מכנסי־הפיג'אמה החדשים, שמלות קצרות עם חצאיות בקפלים מגוהצים ושמלות רכות ארוכות, עם או בלי סלסולים סמוך למכפלת. אלה, בצבעים עליזים, שבבת־אחת מוציאים אותנו מחורף אפור ומכניסים למצב־רוח אביבי.

מחירים: חולצות 49־99 ש"ח. מכנסיים 49־119 ש"ח. שמלות, מ־110 ש"ח. מקטורנים 89־150 ש"ח. ■

בגדים בצבעים עליזים. שש... בבת־אחת אביב. (עיצוב: אילנה כר... "ראש אינ...

תלמידות הדסה ויצ"ו קודה בחגיגת הסיום.

לובשים עבודת גמר

גם בחיפה עושים דברים יפים, השתיים שבתצלום, הן לא דוגמניות. הן תלמידות במכללה של הדסה־ויצו קנדה, בית ספר תיכון לאמנות ולעיצוב. הן התנדבו להופיע בבגדים שעיצבו ותפרו תלמידי המגמה לעיצוב־אופנה. בחגיגה לסיום הסמסטר שנערכה במקום.

היתה גם תצוגת־אופנה של תלמידים, לבושים בבגדים שהכינו כעבודת־גמר. בכניסה הציגו מערכת־ווידיאו שהקרינה תהליכי־יצירה וראיונות עם תלמידים ובמפלס המרכזי הוצגה תערוכה של עבודות תלמידים מתחומי עיצוב שונים, צילום, ארכיטקטורה וציור. כל זה עם מוסיקת־רקע ואילתורים של נגנים תלמידי המגמה למוסיקה.

בשנה הבאה תתווסף להם גם מגמה לתיאטרון ולאמנות פלסטית. זה נשמע שהחברה האלה ממש עושים כיף, בכלל לא דומה לתיכון המצוי והאפור. מתי הם מספיקים ללמוד היסטוריה ומתימטיקה? ■

שיפוץ אביב לפנים

תכשיר חדש של "קלאריוס" למלחמה בעור עייף.

תעשיית היופי ממשיכה להוריד עלינו תכשירי טיפוח, בכל שבוע נוספים על המדפים כמה תכשירים חדשים. לא יודעת מאיפה לוקחים כסף כדי לקנות את כל היופי הזה. חידושים אחרונים:

★ ירחון האופנה הצרפתי "מארי קלאר" בחר אותו כמוצר המעניין היותר של השנה. "מארי פראנס" העניק לו את "שפופרת הזהב". לבקבוק שזכה בפרסים קוראים "אה דימיזנט", יש לו ניחוח רענן ולימוני, אבל זה אינו בושם, כי הוא מתנדף אחרי זמן קצר. מושחים אותו על הגוף, אבל זה אינו תחליב לחות. "קלארינס", שהמציאו אותו, היו רוצים שתשימו את הבקבוק בחדר האמבטיה, כדי שמי שרוצה להתרענן אחרי מקלחת או אחרי גילות, יוכל לעשות זאת. אם יש לכם 70 ש"ח מיותרים תוכל כל המשפחה ליהנות ממנו.

★ "דאבל סרום" הוא תכשיר חדש של "קלארינס" למלחמה בעור עייף או מזדקן, המיועד לטיפול תקופתי. כמו תכשירים אחרים מסוג זה, משתמשים בו תקופה מסויימת על ידי משיחת כמה טיפות על עור הפנים, בערב לפני שהולכים לישון. כיוון שאינו שמנוני כמו קרם, אין בעיות אסתטיות וגם לא יהיו תלונות של בן הזוג. מריון ביאל, יועצת היופי של החברה, בלונדית יפה, דקה ומטופחת, הולנדית שגרה בפאריס כבר חמש־עשרה שנים ועדיין רווקה, שכשרק מסתכלים עליה כבר בא לרוץ הביתה ולהשתפץ בתכשיר החדש, הסבירה איך מערבבים את הטיפות משני הבקבוקונים, שהרבה מחשבה השקיעו בעיצובם. מריון לא אומרת שהסרום יעצור את תהליך החזדקנות של העור, אבל מבטיחה התחדשות ועור רענן יותר. מחיר התכשיר 139 ש"ח.

★ "לאנקום" הגיעה רשמית לישראל. מי שהביא אותם לכאן זו חברת "פי.סי. פרסטיג' קוסמטיקס", שהקים אברהם נוסן, מנכ"ל "הלנה רובינשטיין". היא תייבא גם מוצרים של קאשארל ושל גי לארוש, בינתיים כבר הכשירו קבוצה ראשונה של יועצות־יופי ובקרוב יסתערו עלינו במסע מכירות.

★ מי שיש לה עור יבש, מרגישה לפעמים שהמייק אפ מייבש את עור הפנים. תכשיר חדש, שיש בו גם נוזל־לחות, הוא "פרוקולגן". מייק אפ מסדרת "אולטימה", יש בו גם מסנן־שמש. אבל מי שיש לה עור רגיש ויבש, תצטרך בכל זאת למרוח תחילה קרם, או נוזל לחות. מחירו 33 ש"ח. ■

איך לטשטש קמטים?

כסין הוא השם העברי של מה שקוראים באנגלית "קונסילר", תכשיר קוסמטי שעוזר להעלים כתמי־עור ועיגולים שחורים מתחת לעיניים. זהו שמו של מוצר חדש של "קטי", מפעל חיפני המייצר תכשירי קוסמטיקה על בסיס טבעי, מוכר בארץ וגם מייצא אותם לחול. החידוש בכסין, שהוא מוצע כעפרון דק, שמאפשר לצייר קווים עדינים, אפשר לנסות ולכסות בו לא רק נקודות חן, אלא גם קמטים וחריצים מעל לשורש האף ועל המצח. נכון שזה לא לגמרי מעלים אבל מטשטש קצת. היצרן מבטיח כי אין זה מייבש את העור, כי הוא עשוי על בסיס של שמן חוחובה. נמכר בבתי־טבע ובתי־מרקחת במחיר 8.50 שקלים. ■

[redacted] יאי שם

כתב וצילם: יריב מנדל

והילד הזה הוא עני

טיול להודו, נפאל, בורמה ותאילנד. 129 ימים של מראות חדשים, של עולם שונה מזה שאנו רגילים אליו. נסיעות ברכבת דחוסה, הרגשה של פליטים ברפסודה מתנדנדת על פני הגלים; לטעום קצת מן הריקשה, ולחילופין – מן האוטובוס נוסח המזרח־הרחוק. גם על אופניים רכבתי שם אך הרגשה של בית היתה לי כאשר רכבתי על גמל. נגעתי אלפי קילומטרים, ראיתי אנשים והרבה ילדים יפים. ספגתי תרבויות ומנהגים שונים.

עדשת המצלמה שלי עבדה כמעט נון־סטופ ומסוגלת היתה לקלוט הכל. אך מה שאינה מסוגלת לעשות – זה לחדור ללבם של האנשים. עניים ועשירים, שמחים ובוכים, צוחקים ועצובים. והכל בא לידי ביטוי בפניהם.

כל אחד מושפע מסביבתו. הוא גם מתלבש בהתאם. נופים שרואים – אולי אפשר לשכוח. אבל אנשים – אותם לא אשכח. בעיקר לא את הילדים. ■

השמש בפגאן, בורמה, לא כל כך חזקה. אבל שמשיה כמו זו שיש לילד הנזיר המקומי – חובה לקנות. בחנות הסמוכה יש אופניים למכירה. הוא מתעלם. הילד נמצא בדרכו למקדש, שם יסתגר, כך אמר לי, למשך שלושה חדשים. ילמד שוב ושוב את בודהה. בדרך כלל ראיתי נזירים כאלה הולכים עם קערה ביד ותושבים מעניקים להם מזון. הנזיר־הילד הזה כנראה כבר שבע.

מה אתם חושבים שיש לילד הזה, אותו צילמתי על הראש בצפון תאילנד? – לא תנחשו. בעברית קוראים לזה מקלע. בלשון עממית יותר – רונאטקה. לילד הזה היה גם חוש הומור. אני גבוה והוא נמוך. כדי שזה לא ייראה כך בצילום – טיפס ועלה על גזע עץ, להשוות את הגובה.

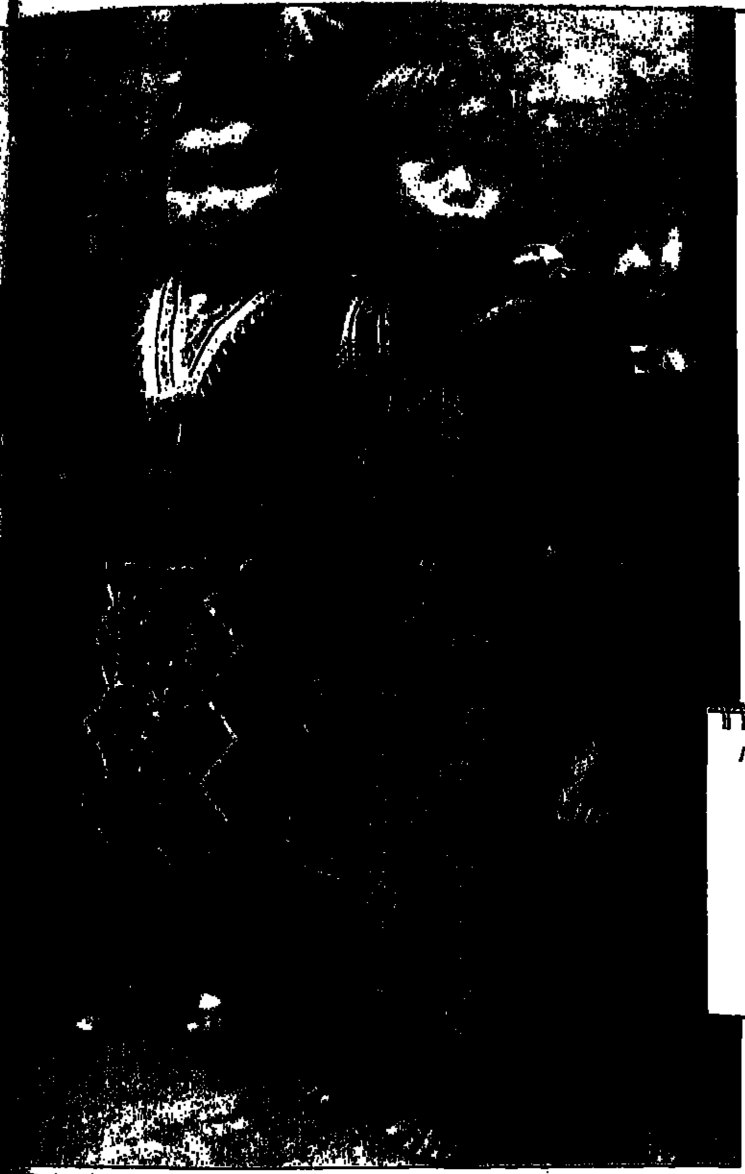

שתי הילדות החמודות שבתצלום יודעות כבר היום שיש להן מה להציע לתיירים הנוסעים לצפון תאילנד, לאיזור צ'אנג מאי. התלבושת המסורתית של תושבי המקום. האיזור רוחש תיירים רבים ותמורת כל תצלום בחברתן – מקבלות הילדות כמה סנטים. כך הן עומדות שעות על גבי שעות, עד שמחשיך ואז הן חוזרות הביתה ומוסרות את הכסף לאבא ולאמא. ילדות עובדות.

כל רכושם על ראשן. כך נראים אנשי ההרים בקאשמיר, מצפון לפקִלָם. בדרך כלל לא עוזרות הנערות בידיהן לייצוב המשא. נערה זאת היתה שונה. היה עליה ללכת מרחק של כ־30 דקות ומשום כך בחרה לתמוך במשא שעל ראשה ביד אחת. הלבוש וזה והבד שעל הראש – מסייע לאיזון הגוף.

וזה אני, יריב מנדל, סטודנט שנה ראשונה ב"בצלאל" בירושלים, ואלה הרגליים והסנדלים שעשו את כל הדרך הארוכה במזרח הרחוק.

על סיפונה של ספינת־נהרות בדרך מנדלי לפגאן, בורמה. נשמי המוסונים מילאו את הנהר. מקומיים קופצים על "ספינת התיירים" ומנסים למכור מכל הבא ליד, שמיכות, בדים, ירקות. מקבלים כל דבר בתמורה. אפילו חולצות שעליהן מודפס "ישראכרט ידידי". האיפור שעל פני הילד טוב לשלושה דברים: ליופי, למזל ולספינת הזיעה. התיירים נמצאים בסיפון העליון; הבורמזים – בתחתון.

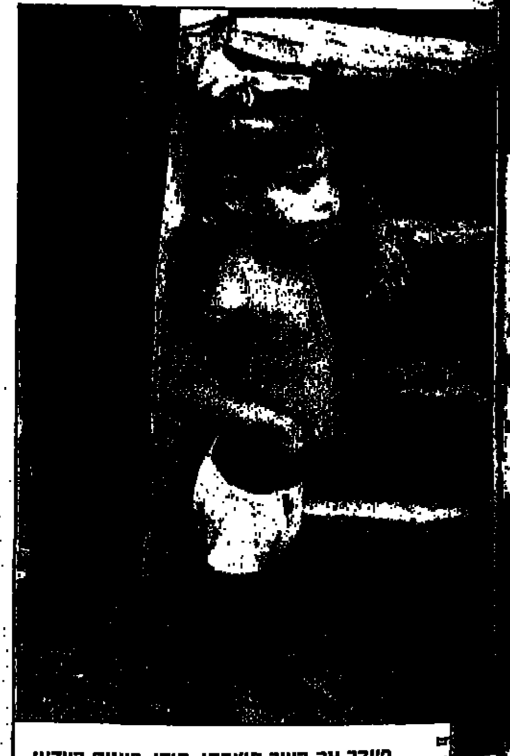

מעבר צר בעיר קג'ורהו, הודו. ריצוף בודאי שאין שם, אולי מפני שקופת העיר ריקה ובמקום ההוא לא שמעו על השיטות של צ'יץ. אחיה הגדול של הילדה הקטנה אסר עליה בתחילה להצטלם, עד שלא אשלם "דמי צילום". לבסוף סוכמה העיסקה: נתתי לה סיבוב על האופניים שלי ותמורת זה הסכים אחיה שתצטלם.

אותו ראיתי בככר הדרבר־סקוור, בקטמנדו, נפאל. הרבה מקדשים סביב, סוחרים תמהוניים וילדים שמעיפים עפיפונים. הם מומחים בספורט עירוני זה. ביקשתי ממנו שיעמוד לרגע. ניהל אתי מו"מ ולבסוף נכנע. אם כי מראה פניו גילה שאינו מרוצה מכל העסק. עמד רגע או שניים ואחר־כך ברח, להעיף עפיפון.

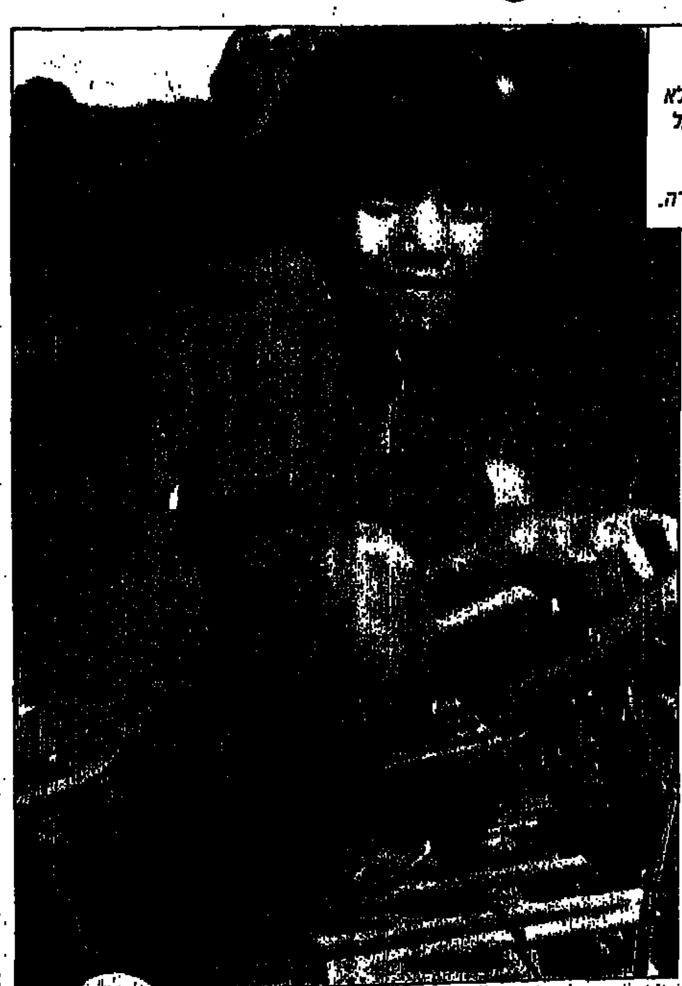

יושבת לה בצפון־תאילנד ומנסה להעלות דגים בחכתה. ראיתי אותה יושבת כמה שעות טובות, אבל דגים לא ראיתי. מכל מקום – זה לא השפיע על מצב הרוח שלה, שהיה טוב. ואם תצליח לדוג, מה תעשה בכסף? – תקנה לעצמה חולצה חדשה. כך אמרה.

הנזות שעל שפת האגם בסרינגר, בירת חבל קאשמיר בהודו, הומה אנשים. יש שם דייגים, רוכלים, משכירי־סירות, תיירים, תמהונים והרבה הרבה ילדים. נער הודי טיפוסי זה, שוחח אתי באנגלית, הגם שלא למד בבית־ספר, לדבריו. הוא הציע לי לשכור מונית, סירה על האגם, ואפילו חדר לישון בו. אף שלא קניתי שום דבר אצלו – הודה לנו בחיוך ובברכת שלום.

רפי יעקובי
פסיכולוג

אלף בית בקומוניקציה

כל שאחה שולט בשפות הידברות רבות יותר – אתה מסוגל ליצור קשר נכון עם אנשים רבים יותר. זה קשה אבל זה כדאי.

רוני מ. לציפי ש. ולזוג ברעם, "שהגיעו למסקנה" כי עליהם להפרד, אני אומר כי הם לא הגיעו לשום מסקנה. כי הם לא יצאו כלל מן המונולוגים הפרטיים והבלתי משתנים שלהם. ומתוכם המסקנות נובעות בהכרח. הם לא טרחו לבנות גשר קומוניקטיבי ביניהם.

"הוא לא אינטליגנטי". "אני עובד קשה כל היום והיא לא מסדרת את הבית. היא אפילו לא מכינה לי אוכל". "הוא רוצה רק מין".

אתה שומע אותם מתווכחים בגרון ניחר, בפנים לוהטות. מיוסרים זה מדבריו של זה, כאילו גלי הקול המסוערים במלים שלהם שורטים את קרום התוף.

הנושא לא חשוב. זה יכול להיות כל דבר. רתיים וחילוניים, בשבת משעממת בצבא – אודות יש אלוהים או אין. חסידי "התחיה" במפגש של "שלום עכשיו" – בהפסקת צהריים במקום העבודה. וכמובן בעל ואשה – על כל דבר שבעולם, בכל מקום שבעולם, במעגלים סגורים, כשכל אחד משמיע את המונולוגים שלו שוב ושוב, מבלי להאזין לדברי הזולת.

וכך יבשתי לא יעבור במים מבלי שיבצעו שינוי במנוע שלו – שינוי שירחיב רפרטואר התנועה שלו. האדם הוא בעל יכולת תנועה רב־גונית. הליכה, ריצה, קפיצה, שחיה, רכיבה על סוס, על אופניים, נהיגה במכונית, סקי, שייט בסירה, ריחוף בכדור פורח, טיסה במטוס. כלומר, אדם המשקיע בלימור יכול לעשות הכל. את השינוי צריך לעשות במות. אם לא – "זה מה יש".

אם מישהו דובר שפה אחת בלבד, אתה יכול רק לדבר עימו בשפתו, אם אתה יודע אותה. אין שום טעם לדבר עימו ובוודאי שלא להתווכח עימו בשפה אחרת. אם אתה יודע רק הונגרית ואתה מנסה לדבר עם אדם היודע רק פולנית – שניכם לא תוכלו להבדיל בין קללות לבין הצהרות אהבה. או איך אומר זאת הקלברי פיו: "תגיד תום, הצרפתים בני אדם? או למה אין הם מדברים בלשון בני אדם?"

מי שלמד והורגל לחשוב שיש השגחה אלוהית איננו מסוגל אף להעלות ברעתו מחשבה שיש בה אפשרות של מציאות אחרת. פסוק שנכתב לפני הרבה שנים מהווה לגביו ראיה שמשקלה כבד בהרבה מעדותם של מאה עדים. כל מי שחושב אחרת נתפס בעיניו כלוקה במוסר, כמי שאינו מדבר בלשון בני־אדם.

כשהונגרי מדבר עם פולני

קומוניקציה, דיאלוג, שיחה ידידותית, נבנים בהדרגה. המולקולה הראשונה בהתהוות הזו נוצרת כשאנשים יודעים ומביאים בחשבון קיומן של שפות הידברות אחרות, אמונות אחרות. יש כאלה שלא יודעים את השפות, אך מודעים לעצם קיומן. זה אמנם לא מאפשר הידברות, אך לפחות מונע מצבי ויכוח ללא תוחלת עם הדובר רק הונגרית או רק פולנית. ואם מצליחים לא להרחיק את הידיעה הזו ומתמידים בידיעה הזו, יודעים גם לא לעשות דיאגנוזה מוטעית. הם יודעים, שאין ברשותם כלים מספיקים אפילו לזהות זה את זה כהלכה.

כאשר מישהו טורח לדעת שתי שפות, נוצרת הזדמנות לתיווך מסויים. איזו אפשרות לתרגום משפה לשפה. כידוע, קשה מאוד לשנות הרגלי חשיבה והתבטאות. על כן, מרבית ההתקלויות מסתיימות או בלא כלום, או בהצטרפות זה אל שפתו של זה. לעיתים בנקודת המפגש מתהווה יצירה חדשה. שפת הידברות ידידותית, הטומנת בחובה את נקודות המוצא של השניים, יחד עם פיתוח נוסף, משותף.

קשה להעריך מה יותר טוב או יותר נכון, פולנית או הונגרית. מחוץ להקשרים אין שום מובן לשיפוט. כאשר אנו מתחילים להתייחס לנוף המכיל גם הקשרים, נתקרב לניצני הערכה ושיפוט מן הסוג, שכדאי לדעת פולנית בפולין והונגרית בהונגריה. ושוב, כאשר אנו מתייחסים לנוף מורכב עוד יותר משתי שפות ושתי הארצות, נחשפים לבעיה מסובכת יותר.

על רופאים ועל רופאי אליל

שפה אחת היא לרווק, או למי ששרוי לבדו. שפה אחרת היא לזוג. כלומר, אם הוא ממשיך לדבר ולחשוב בשפת הלבד, כאשר הוא לא לבד, הוא דל ומחמיץ את בן הזוג. שניים הדוברים בשפת זוג, כאשר הם נמצאים בחברת אנשים אחרים – נשמעים רע מאוד, בין אם הם רבים בנוכחותם ובין אם הם מתמזמזים. כלומר, נוכחות של עוד אנשים תובעת שפה נוספת, המביאה בחשבון פרטי מידע נוספים. וכשילדכם נמצא לידכם אתם אמורים לדבר על מבחר אחר של נושאים ובשפה אחרת מאשר זו המשמשת אתכם כזוג.

ניתן יהיה לומר בזהירות, כי רק מי שמבחין בכמה נתונים בשטח ושולט ביותר מאשר שפת הידברות אחת, יכול אולי לזהות ולשפוט במידת מה את השפה המועדפת. אך כאן נחוץ להדגיש, כי גם כאשר הוא מבחין בה, יתכן כי חברו לא יקבל את הבחנתו. כי הוא אמנם רואה את חברו, אך חברו לא רואה אותו.

אפשרות אחרת היא התמצאות בתהליכים לאורך זמן. מעין זווית ראיה היסטורית. למשל, השפה העברית שמלפני כמה עשרות שנים איננה משמשת את דוברי העברית כיום. רפואה מודרנית טובה יותר מרפואת אליל. עצם הכינוי רופא אליל מעיד על דעה ושיפוט ברורים. אולי בצדק. וזאת בתנאי שהרופא המודרני טרח להתמצא בעשבי המרפא והוסיף על פניהם דברים רבים שלא מצויים בתיק הרפואה הישן.

רופא האליל היה רופא לכל דבר. במקום ובזמן שלא היה משהו טוב יותר. כך נראה הנוף מן הזווית שלנו העכשווית. ועדיין יהיו מקומות בעולם שרופא מודרני יציע את שרותיו, ויסלקוהו בחרי־אף לטובת שרותי הרופא המקומי. הם אינם יכולים לראות את יתרונות הרופא המודרני, ואין להם שום מושג על ההחמצה.

ניתן לומר, כי מי שלא טורח להוסיף על שפת האם שלו שפות נוספות וכלי ביטוי נוספים, ניגזר עליו להסתובב במעגלים סגורים גם בנסיבות השונות אילו מאילו. בעת מפגש עם משהו שהוא לא ערוך לקראתו – הוא יהדוף אותו באופן מגושם. זה יכול להיות כל מפגש. חרד – עם תמונת עירום; גבר רווק – מול נוכחות מסיבית של אשה אוהבת; אשה שחיה לבדה עד כה – בנסיבות של נוכחות של גבר במבצרה. ועוד.

רוב בני האדם שונאים ומבקרים ושופטים בעת פעולת ההדיפה: כלומר, לא אני אינני יכול, אלא הוא מתועב. לא אני לא יודע איך ועל כן לא משקיע בהתגנסות הדרגתית, אלא היא לא שווה, לא טובה, לא מתאימה וכו'. מעטים בלבד מודעים לדלות נסיונם ויכולתם. אבל מאחר שהם מודעים לבעיה – הם כבר בחצי הדרך לפתרונה. ■

ניקוי מיידי של השטיחים והריפוד במגע הקסם של "טובה"

תכשיר הפלא "טובה" המיובא ע"י חברת "נשר מברשות" הוא הפתרון המיידי לניקוי שטיחים, ריפוד וריפוד המכונית, וכן לריענונם ולחידושם.
שלוש הצורות של התכשיר הינן בעלות יעילות מפתיעה ומיידית.

"טובה" ספריי – קצף יבש, שואבים את האבק ואח"כ מספינים את הריפוד בספריי, לאחר שעתיים מחליקים במטלית רכה – והתוצאות לפניכם!

"טובה" אבקת – מפזרים את האבקה של השטיח או הריפוד, ולאחר עשרים דקות בלבד – לנקות בעזרת מברשת, האריג לא רק נקי ורענן אלא גם מדיף ריח נעים.

"טובה" נוזלי – הנוזל הופך לקצף ע"י הוספת מים וסחיטת ספוג הטבול בנוזל.
מפזרים את הקצף על השטיח או הריפוד ולאחר שעתיים מנקים ע"י שואב אבק או מברשת.
תכשירי "טובה" הם הפתרון המושלם לעקרת הבית הרוצה להנות מרמת נקיון גבוהה של חוץ לארץ.

הרצפה תבריק חצי שנה בעזרת "גלנצר"

ששה חודשים לאחר השימוש ב"גלנצר" תשמור הרצפה על הברק. ה"גלנצר", המיובא מחו"ל באריזות בגודל שונה, הינו חומר שהוכיח את יעילותו הן בארץ והן בחו"ל. חומר זה לא רק מבריק את הרצפה אלא גם מגן עליה והינו חסכוני במיוחד, יותר מכל מוצר דומה.

בגמר שטיפת הרצפה יש למרוח את ה"גלנצר" בעזרת מטלית, ומייד יופיע הברק, שיישמר חצי שנה, המרצפות ייראו כחדשות.

ה"גלנצר" – בשירות עקרת הבית לחסכון בעבודה ולשמירת המראה הנקי והמבריק של הרצפה.
התכשיר מיובא לארץ ע"י "נשר מברשות".

שלובים – רהיטים הקולעים לכל מטרה

לאחורנה יצאה חברת שלובים בע"מ עם מערכת ריהוט חדשה שעוצבה ע"י צבי גל.
הריהוט בשילוב חומרים: עץ אורן גושני בגוון טבעי עם רשתות וחלקי מתכת צבעוניים, יוצר חגיגה לעיניים.

חרשתות משוות למוצר מראה קליל ואוורירי ומקנות לו טווח רחב של שימושים.

המוצרים מיועדים לחלקים שונים של הבית, מפתרון מעניין לפינת הטלפון דרך הרהיטים לסלון, חדרי משפחה ועד ריהוט לחדרי ילדים.
אין ספק שהמערכת שהוצגה בתערוכה "עיצוב 88" וזכתה בתחרות "אות המוצר המעוצב" היא משב רוח מרענן בנוף הרהיטים.

האיפור שלא נגמר

אם את מאלה המתאפרות מול המראה במכונית, בדרך לעבודה, או במעלית העולה למשרד, כי פשוט אין לך זמן בבית, השיטה הזאת בשבילך: איפור תמידי. אחת לשלוש שנים.

האיפור היומיומי שאת נדרשת לו כדי להיראות יפה ומטופחת תמיד, הוא תובעת נטל וטירחה רבה. לידיה לאופר קוסמטיקאית מדופלמת), הביאה ארצה לפני כשנתיים, שיטה להשתלת איפור, המשחררת אותך כמעט לחלוטין מנטל האיפור היומי, אך אינה מתחייבת אותך לכל החיים על סוג איפור אחד. אחרי שלוש שנים יטשטש ללא היכר והוות מניך תשוב לקדמותה. השיטה העושה שנה שלישית של הצלחה בארה"ב היא סינית במקורה. היא נולדה על רקע להיטותן של נשים מלוכסנות עיניים להראות כמו אחיותיהן "הלבנות" במערב. ביסודה: חלוקת הפנים באמצעות איפור תת־עורי.
הרצון לשוות את המראה של המצח הגבוה, העיניים והגבות ה"דחוסות" במרכז הפנים, קרוב (מדיו) לאף ולפה הוליד את מריטת הגבות וציור גבוה יותר על המצח. מכאן המשיכו הסינים היסודיים ופיתחו את שיטת האיפור הפרמננטי. בשיטה, הפיגמנטים מן הטבע, אדום המופק מסלק, שחור שמקורו מתערובות של פחם ופטרוסליון ועוד.

למי זה טוב

לנשות־קריירה שזמנן יקר, וחשוב להן להיראות טוב בכל רגע. לספורטאיות המוצאות בכך פתרון כנגד נזילות איפור בעת העיסוק הספורטיבי. מניעים אחרים להשתלת איפור הם קשיים אובייקטיביים: עדשות מגע, עפעף צר שקשה לאפר, או יד רועדת, אבל, בעצם, האיפור תחת עורי מיועד לכל אשה שרוצה להיראות טוב 24 שעות ביממה.

מה משך החיים של האיפור התת־עורי?

קיימות שתי שיטות. האחת לכל החיים, ושנייה ל־3 שנים. לידיה לאופר ממליצה על האיפור התלת־שנתי, "משום שאינו כובל את האשה לסוג איפור אחד לכל חייה".

כיצד מתבצעת ההשתלה?

לאחר ציור הדוגמא בעיפרון עיניים, מרדימים את שטח ההשתלה במשחה (או בהרדמה מקומית המתבצעת ע"י רופא מרדים). הדיבוקר מתבצע בעזרת מקל בסבוק, שאליו מחוברת מתט מניורוסטה. חדירת המחט שטחית ביותר, שטחית אפילו מן הדיקור לצורך אפילציה (הסרת שיער). המחט חודרת רק לאקטודרמיס, ולפיכך אין כל דימום.

לציור או תיקון גבות משתמשים ב־3 מחטים ואיילור – במחט אחת דקיקה. חומרי הצבע כולם טבעיים, ועברו בדיקות תקן מחמירות בלונדון. התוצאה ניכרת מיד עם החדרת הפיגמנט לעור.

לידיה לאופר
יבוא ויעוץ ציוד רפואי וקוסמטי
מכון היופי ובריאות הגוף
רח' הנטע 1, נתניה, טל. 616748, 053-343638.
רח' אחוזה 110, רעננה, טל. 052-442468.

הגני על פעוטך נגד מחלות מסוכנות

האם ידוע לך שחיידקים בבקבוק עשויים לגרום למחלות ממושכות ומסוכנות
הרתחת הבקבוקים אינה קוטלת את החיידקים המסוכנים ביותר.

עיקור קר ב"טהרטף" בטוח ויעיל
להשיג בכל בתי המרקחת.
קונצפט בע"מ טל. 03-491656

ימי של שבוע בריאות במלון מצפה הימים...

הסל של מיכל

גם מזה וגם מזה

★ פסח – חג המצות, חג יציאת מצרים, חג גם למתנות ובעיקר חג ליינות. כל היקבים מתכוננים לחג במוצרים חדשים ובאריזות שי. אליעז הציגה בימים אלה את ליקר התמרים החדש שלה – 1.25 שקלים. שטוק מציגה את "גאמיי" – יין אדום צעיר. יינות אשקלון הזמינו בקבוקים מיוחדים בפורטוגל עבור המשקה שלהם, כרמל מזרחי מציגה שתי סדרות חדשות מזנים משובחים "ספשיל סילקטד" ו"רוטשילד". החברה מציגה השנה גם אריזות שי שעוצבו במיוחד לחג, צבעוניות ומושכות את העין. המחירים נעים בין 22 ל־60 שקלים. יינות גולן מציעים אריזות עץ, הבנויות כבר נייר, שניתן להשתמש בהן לאיחסון או לשימוש יומי. בחלק מהחנויות ניתן למצוא היצע מוגבל של יינות מיוחדים מתוצרת היקב מהגולן, כמו קברנה סוביניון 1985 ב־50 שקלים.

★ סדרה חדשה של מגבות רחצה, "המראה האינדיאני" הכינו בחברת ורדינון לקראת פסח. אולי בגלל צבעי המדבר שהיו השראה לעיצוב והזכירו למישהו 40 שנות הליכה. 50X90 ס"מ 17.30 שקלים.

★ תינוקות וילדים טובים לעסקים, זה לא חדש. גם בחנות "ביתילי" הבינו והתרחבו – מחלקה חדשה – "בייבילי", מקווה להפוך למרכז קניות לתינוקות, ועל פי עדות הבעלים גם התינוקות הברדנים יוכלו למצוא את מבוקשם במקום, מהמוצץ ועד בר המצווה. הבעיה היא רק שתינוקות אינם מבצעים קניות ועדיף לפנות אל הוריהם...

★ חברת טעם טבע מתמחה במוצרים טבעיים שלחלקם מיוחסות תכונות מרפא. על פי פרסומיה ה"חרצית הריחנית" היא פתרון לכאבי ראש ומיגרנות, ומסטיק ה"פרופוליס" משמש כאנטיביוטיקה טבעית. מי שסובל ממיגרנות וכבר ניסה כל דבר, יכול לנסות את טבליות החרצית – 18.80 שקלים ל־30 יחידות. ומי שמאמין בכוחו המיוחד של פרופוליס – (החומר הנאסף ע"י הדבורים ומשמש לתיקון הכוורת) יהנה מצורת ההגשה – בשיטות המסטיק, 2.95 שקלים.

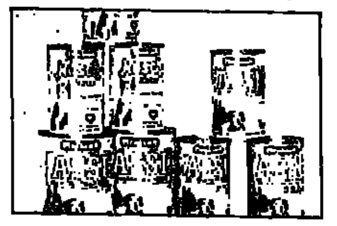

★ גם הכלבים צריכים לאכול – חברת "זט אס בע"מ" מייבאת את שימורי "נאש" לחתולים, שימורי "אסי" לכלבים – ומכשיר בעל שעון השהיה הפותח את תאי האוכל בשעות מכוונות מראש, ומאפשר להאכיל את בעלי החיים גם אם אתם לא בבית.

★ אחת המגרעות של שיער צבוע, היא שהצבע יורד עם החפיפות. חברת קרליין הכינה שמפו מיוחד לשיער צבוע, ולטענתה הוא מכיל חומרים המונעים את שטיפת הצבע משהיער ומאזנים את הלחות שאיבד בעת הצביעה. 500 גרם, 7.94 שקלים.

★ ועוד – לעור יבש – סבון מירה גליצרין מיובא מאיטליה ע"י חברת דנשר, ומבטיח להתגבר על תופעת התיבשות העור אחרי הרחצה.

★ חברת לון מציגה קרם גוף "ליין קונטרול" המכיל פלצנטה וויטמנים להעשרת העור. 12.75 שקלים.

★ גם תכשיטים זקוקים לניקוי – חברת "דלו" האירופאית הכינה "אמבט לתכשיטי זהב". 3 עד 5 דקות של השרייה, שטיפה – והתכשיט מבריק ונוצץ. 10 שקלים, ברשתות, חנויות לחומרי ניקוי.

★ גליל הפלא הוא שם לא מדויק למוצר קטן, פשוט ולא יקר אשר עושה עבודה טובה. זהו גליל של ניירות דביקים, אשר תוך כדי גלילה על הבגד נדבקים בו סיבים, שיער, קשקשים ושאר לכלוכים קטנים שיש לנער מדי פעם. כאשר מתמלא הנייר, תולשים דף, והגליל מוכן שוב לפעולה. מצוין לבגדים כהים, לסובלים מנשירת שיער או קשקשים. יבוא מארה"ב ע"י קבוצת חכמי, 6.10 שקלים (או 11 שקלים לגליל גדול), ברשתות השיווק.

★ מכשיר חשמלי לאפיה, מיובא ע"י חברת זק"ש, המכונה "מאפיונר". המכשיר קולט את החומרים, לש את הבצק, מתפיח אותו ואופה אותו – הכל ממוחשב. יש להכניס את המצרכים ולחכות 4 שעות. התוצאה לחם, עד 350 גרם, השומר על טריות למספר ימים. אם אתם לא יכולים בלי זה – 1350 שקלים, ב־6 תשלומים.

★ מיקסר יד המופעל על סוללת כיס – מיועד לערבוב משקאות או הקצפת ביצים, משווק ע"י חברת נטילי, 13 שקלים.

★ הנוזלים למכונת כביסה, המבקשים להחליף את אבקות הכביסה הותיקות, מציפים את המדפים. יצרנים ויבואנים מתמודדים בענף חדש זה ומי שיהיה מרוכז יותר, יעיל, נתון באריזה נוחה ומוצע במחיר תחרותי – יישרד. חברת פזכים, אשר מציגה את סדרת "ליקוויד" אינה מוטרדת מהתחרות, לדברי מנהליה הריכוזיות הגבוהה של הנוזל מאפשרת יותר כביסות מבקבוק אחד ועל כן המחיר מתמודד בהצלחה. שוק אבקות הכביסה מוערך בארץ במחזור מכירות של 60 מיליון דולר השנה, ולפיכך יש מקום ליצרנים רבים. הנוזל לכביסה משאיר ריח על הכבסים ויעיל במיוחד בכביסות יד. ליקוויד, 2 ליטר – 12.92 שקלים.

★ חברת נקה שיווק הוסיפה לקו המוצרים שהיא מייבאת ומשווקת שני חומרי ניקוי חדשים האחד – למיקרוגל והשני למקררים. החומר למיקרוגל אמור להמיס שומנים, הוא חסר ריח, אינו רעיל ואינו מצריך שטיפה. 4.95 שקלים.

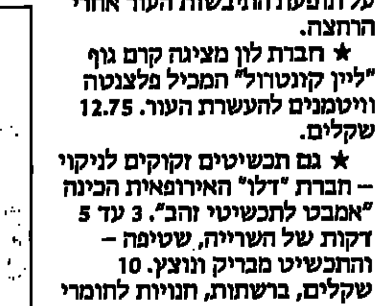

★ צנרת סתומה – תמיד בעיה. לשחרור מהיר נוהגים להשתמש בחומרים המכילים סודה קאוסטית וידועים כ"אוכלי צינורות". בשוק יש היום מוצרים חדשים הפועלים בשיטת שחרור גז, אך הם לא תמיד יעילים לסתימה חזקה. חברת כימגת 2000 הוציאה מוצר חדש בשם "צ'יק צ'ק" וטוענת כי הוא מסוגל לפרק שומנים וחומרים אורגנים הסותמים את הצינורות. 4 שקלים.

★ זו היתה רק שאלה של זמן – לאחר הצלחתם של אנשי "חבורת הזבל" מגיעים "האיחסי פיחסי". סדרה של בובות מיוצרות ע"י חברת טרה טוי מארה"ב ומשווקות בארץ ע"י חברת יוניק טרייד מרמת השרון. 10 עד 18 שקלים.

★ עוד קלטות לילדים – הפעם האריזה כוללת חוברת, חבילת צבעים וחוברת צביעה, תואמת לסיפור. הוצאת אביהדס. בסדרה ראשונה "חרוזים אדומים" ו"איה פלוטו" מקריאים חני נחמיאס ואושיק לוי. בחנויות הספרים.

מיכל הולצמן.

מילכה למדן

חבר מאותו כ

לא תלושה

"ובכן, החלטתי בכל זאת לנסות וללכת עם הסיפור, להשתתף בתכנית שלכם ו... לראות מה יקרה", כתבה יפה למערכת "חבר מאותו כוכב" לפני כמה שבועות.

מעט נתונים כלליים על יפה: בת 37, רווקה, גבוהה למדי (1.75 מ') רזה חומת עיניים, מתולתלת, חייכנית, נדיבה, נבונה, "נשמה".

יפה. גם נשמה יפה.

יפה היא מדריכה לדרמה יוצרת ("אבל הייתי גם מזכירה, טלפוניסטית, עוזרת־בית, כתבנית, ועוד...") העובדת באחד המתנ"סים בירושלים, ושם היא עתה רכזת אגף המטפל בעיקר בשילוב חריגים בקהילה.

תכונה שיפה לא הזכירה כלל בקשר לעצמה, ואשר – לעניות דעתי – מאפיינת אותה לא פחות מאחרות היא (נא לא להיבהל, זה לא כואב ואם כן – רק לבעליו) אידיאליזם. ממש כך. יפה ערה מאוד לכל מה שקורה סביבה מבחינה חברתית, מבחינה פוליטית, היא "איכפתניקית" אמיתית. מאחר שמדובר ברווקה שכבר עברה את השלושים, ובימנו, כשבתורה כל־כך אוהבת ילדים ובני־אדם בכלל, טבעי שעולה לעתים השאלה: מדוע לא ילד ללא נישואים. אצל יפה התשובה היא לא באלף רבתי. היא מתנגדת לאמהות ללא נישואים ויתכן שבזמן השידור הערב תסכים לפרט.

הערב תהיה יפה "כוכב התכנית" ב"חבר מאותו כוכב", ומי שרוצים ליצור עמה קשר מוזמנים לטלפן אלינו ל־266225־03 ולהיכנס לשידור. כמובן שזה אינו בא על חשבון אלה מכם, קוראי "סגנון" המבקשים להתארח הערב בתכנית בעצמם. מי בכם שמעוניינים להציג את עצמם באוזני מאזינים אחרים וליצור קשרים בעזרת הטלפון, מוזמנים להתקשר אלינו כבר מהשעה 21.00, (שה לפני תחילת התכנית) לטלפון 266225־03, להציג את עצמכם בקיצור נמרץ, ולהיות "כוכבים" טלפוניים לצידה של יפה שתהיה באולפן. נשמח להשתמע אתכם. ■

האלקטרונית הניידת במבצע 5 תשלומים!!

AX-10 – אלקטרונית ניידת, איתך בכל מקום ולכל מטרה-מכונת הכתיבה האלקטרונית הניידת AX–10 מציגה תכונות וביצועים מרשימים שאינם מביישים גדולות ממנה:

- זיכרון מחיקה 40 תוים
- תיקון אוטומטי
- טבולטור
- איתור אוטומטי עריכת טקסטים ועוד.
- מתאימה – בתכונות ובתקציב – גם לשימושים ביתיים – לסטודנטים, תלמידים, התכתבות, עבודות גמר וכו'.

AX 10

עכשיו רק 198 ש"ח

+198×4 ש"ח לחודש

המחיר במזומן 930 ש"ח כוללים מע"מ

* המחיר בתשלומים כולל ריבית שנתית כ־36%.

נציגים בלעדיים: ***אמפיסל ישראל בע"מ*** *בית אמפיסל אפעל 3, קרית אריה פ"ת 49511 טל. 9225921־03.*

אולמי תצוגה ומכירות:
תל־אביב - המלך ג'ורג' 62 287102/3 פוקס, יהודה הלוי 20 טל. 656693 מיגד, דיזנגוף סנטר ק"ב טל. 286830. **חיפה** - הבנקים 16 טל. 523812־04 **באר־שבע** - פסג' אוניקו טל. 36633 **ירושלים** - גבאי, ינאי 1 טל. 240054־02 ובחנויות למיכון וציוד משרדי ברחבי הארץ. ראה רשימה חלקית:

רמת־גן	משגב	7518772
תל־אביב	סיכום	204075
	קנול	550369
	קו־גט	625192
	שושני	621184
	איתן	823933
	דיין	559046
	טובול	455601
	טכנו דף	337339
אזור	וייסמן	809278
אילת	ישי	77939
בת־ים	פולק	876817
	רפי	866271
	סמי	5525201
חיפה	נין נון	524302
	מוצר	721877
	שמואל	521612
ירושלים	עידן	539008
כפר־סבא	אבנר	451622
נתניה	המדריך	22419
עכו	נהיד	911320
ראשון לציון	משרדית	958269

brother

העתיד בקצה אצבעותיך

שחמט

שאול הון

טכניקה של נצחון

בתחרות המסורתית החזקה ברג'יו אמיליה (דירוג 15) ניצח טוקמקוב, 6 מ-9 בלא הפסד. הנה אחד מנצחונותיו, בחישוב מתוכנן של הקרבת טיב.

קורצ'ינוי טוקמקוב

1. פ-31 ד5, 2. ג4 43 ג6, 3. הנ פ-61, 4. פ-ג3 ה6, 5. ד4 פב-ד7, 6. מה-ג2 ר-ד6, 7. ר-ה2 0-0, 8. 0-0 ד:ג, 9. ר:ג4 ב5, 10. ר-ב3?! (דרוש ר-ה2) ר-ב7, 11. הא 4ג5! (מאיים ג4), 12. פ:ב5 (כפוי) ה:ה4, 13. מה-ה2 ר:פ, 14. ו:ר (שוב כפוי, על מה:ר בא ר:ח2+! עם מה-ב8+) ר-ב8, 15. 41 א6, 16. מה-ו3 ר:ה4!, 17. ד:ר א:פ, 18. ר-ד6!? (ללכידת ג5) ג:ד4! (2 רגלים ויתרון עמדתי שווים טיב), 19. ר:צ מה:ר, 20. צא-ג1 צ-ב8, 21. צ-ג7 פ-ג5, 22. צו-ג1 פו-ה4 (הפרשים כובלים את הלבן), 23. צ-ה1 פ-ד2, 24. מה-ג6 פ-ד3!, 25. צ-ד1 פ-ה5, 26. מה-ג5 (או 26. מה:ב5? פה-31+, 29. מ-ח1 מה-ד6 וזוכה) פ29-31+, 27. מ-21 ד3, 28. חנ 3ו 5ו, 29. מה:מה+ מ:מה, 30. צ-ב7 פ-ד4!, 31. צ-ג1 (מפסיד מיד, אבל עמדת לבן גרועה בלאו הכי והפסדו הוא עניין של טכניקה בלבד) פ:ר, 32. אנפ ר2 לבן נכנע.

★ מיכאל טל הוא אלוף העולם בבזק, בתחרות שנערכה בסנט ג'ון (השתתפו 64). צ'רנין הדיח את קרפוב 1.5:2.5, גיאורגייב את קספרוב 1.5:2.5, והמנצחים עלו לחצי הגמר עם וגניאן וטל. וגניאן גבר על גיאורגייב, טל על צ'רנין – ובגמר גם על וגניאן 0:3 ובמשחק הרביעי (מתוך 6 מתוכננים) הציע טל תיקו בעמדה עדיפה ובתוצאה 0.5:3.5 כבש את התואר העולמי ופרס בסך 50,000 $.

★ פתח תקוה: בשבת (09.00) תיערך במועדון העירוני (בית נטע, רח' נורדוי 12) תחרות בזק לזכר אורי פז, שהיה אלוף העיר וממייסדי המועדון. פרס ראשון כרטיס טיסה לארה"ב, פרס שני כרטיס טיסה לאירופה (תרומת פרוגרס טורס, שנתנה חסות לתחרות). ההרשמה 15 ש"ח במועדון, טל' 917700.

★ תל אביב: ב"לסקר" נערכות תחרויות בזק נושאות פרסים בשבתות, 16.00. בין הזוכים עד כה מוריי, בירנבוים ועוד.

★ סיבוב חמישי בליגה הלאומית: "הפועל" ת"א – ביכורי העתים 2:3, וכן אס"א ת"א – "רובינשטיין", ופ"ת/הוד השרון – הרצליה. רחובות – "פלרקלייך" 2.5:2.5. בשל התחרות הבינלאומית בבאר שבע נדחה מפגש באר שבע – הטכניון.

★ גרמניה (בלי שחקניה הראשיים) גברה בדוקרב ידידותי על בלגיה 8.5:11.5 (שני סיבובים).

דיאגרמה מס' 122

שגיאה גסה של סוקילוב (לבן) בעמדה עדיפה נגד ספראגט העיפה אותו מרשימת המועמדים. היה זה בקרב האחרון, במצב 5:5 ובקצב של 15 דקות.

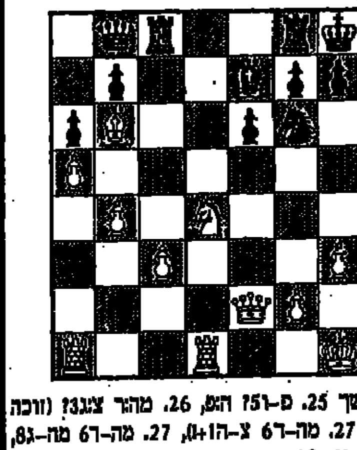

הקרב נמשך 25. פ-ו5?! ה:פ, 26. מה:ר צ:ג3?! (זוכה מיד צו-ה8, 27. מה-ד6 צ-ה1+!, 27. מה-ד6 מה-ג8, 28. ר-ד4 צ-ג6, 29. מה-4ו צ-ה8, 30. צא-ג1 פ-ה4, 31. צ:צ ב:צ, 32. ו:ו ?3 פ-ו5, 33. ר-ג3?? פ-ח3+ ולבן נכנע. ■

בולים

אליעזר בן

תערוכת בולים לאומית "עצמאות 40"

בין ה-19 ל-26 באפריל תיערך תערוכת בולים לאומית "עצמאות 40" בבנייני האומה בירושלים. התערוכה נערכת בחסות שר התקשורת, ראש העיר ירושלים, עמותת בולאי ירושלים והתאחדות בולאי ישראל. זו היא התערוכה ה-18 המתקיימת בישראל והחמישית המתקיימת בירושלים. בתערוכה משתתפים כ-90 אספנים ידועי שם מחו"ל, שיציגו חומר בולאי הקשור בבולאות ארץ הקודש, הלבנט ויודאיקה.

הבול הבודד שיונפק ב-19 באפריל (1 ש"ח) וגליון המזכרת (2 ש"ח) מציגים כמה מבנים בירושלים המודרנית: מוסדות הלאומיים, ימק"א, מוזיאון שיכון גילה, ובית בונם ברחביה. הבול צוייר ע"י א. ברג והודפס בדפוס לוין אפשטיין.

יום הזיכרון ויום העצמאות התשמ"ח

בול יום הזכרון בערך של 40 אג' מלווה את המכתב הנשלח מדי שנה משר הבטחון אל המשפחות השכולות בישראל. יום הזכרון ויום העצמאות עומדים השנה בסימן ארבעים שנות המדינה. האות מ' אשר כמלה התשמ"ח מכסאת את ה-40: צבעה מושפע מן הצבעים הנכללים באותות צה"ל.

בנוסף לבול מנפיק השירות הבולאי השנה גם גליון מזכרת חגיגי, בו נכללים, בנוסף לבול, גם סמלי חילות צה"ל. הבול צוייר ע"י משה פרג.

אנה פרנק על בול ישראלי

בול שיונפק בישראל באפריל בערך של 60 אגורות יוקדש לאנה פרנק. הבול מציג 4 צילומים של אנה והבית שבו הסתתרו היא ומשפחתה באמסטרדם וכן חתימת ידה של אנה.

אנה פרנק נולדה בשנת 1929 בפרנקפורט, גרמניה. עם עלות היטלר לשלטון ברחה המשפחה לאמסטרדם, הולנד. כאשר החלו הרדיפות אחרי יהודי הולנד ב-1941, מצאה המשפחה מחבוא באגף האחורי של בית המסחר של האב, אוטו פרנק. הכניסה למחבוא הוסתרה ע"י ארון ספרים, מסתובב על ציר.

ביומנה מתארת אנה מהלך החיים במסתור בשנים אלו. באוגוסט 1944 נחשף המסתור בעקבות הלשנה. המשפחה שולחה תחילה למחנה הסגר וסטקבורק (הולנד) לאחר מכן לאושוויץ, משם הועברו הנשים לברגן בלזן. אנה פרנק נפטרה ממחלת הטיפוס במרץ 1945 בטרם מלאו לה 16 שנה. רק אביה נשאר בחיים והוא קיבל לידיו את יומנה של אנה מאחת העוזרות שמצאה אותו במחבוא.

הבית שבו הסתתרו אנה ומשפחתה משמש היום מוזיאון "בית אנה פרנק" והוא מנוהל ע"י מוסד פרנק שבאריכותו מופיעים הצילומים על הבול. הבול עוצב ע"י א. ואן אויין והודפס בדפוס לוין אפשטיין בשיטת האופסט. ■

ברידג'

אדריאן שוורץ

חוזה צנוע

היד שלהלן הופיעה במשחקי רבע גמר אליפות ישראל לזוגות. על אף החוזה הצנוע הדגימו היריבים רמה גבוהה והעובדה שהכרוז זכה מוסברת בכשרונו וגם בכך שהמגינים הכריזו הכרזה אחת יותר מדי.

צפון: ♠A54 ♥1096 ♦86 ♣QJ873

מערב: ♠109873 ♥K75 ♦AK3 ♣109

מזרח: ♠QJ ♥J2 ♦J10952 ♣K642

דרום: ♠K62 ♥AQ843 ♦Q74 ♣A5

כולם פגיעים, מחלק דרום

דרום	מערב	צפון	מזרח
1 הארט	1 ספייד	2 הארט	2 ספייד
2 ללא שליט	פאס	פאס	פאס

ההכרזה טבעית בסגנון צרפתי, בו אין פותחים 1 ללא שליט עם חמישיה בהארטים או בספיידים. החוזה הסופי סביר ובקלפים פתוחים ניתן לביצוע בגלל העובדה, שהמגינים אינם יכולים "להריץ" דיאמונדים.

מערב יצא ב-10 ספייד והכרוז הריץ את הספייד אל המלך, כשמזרח משחק את הנסיך. אחריו שיחק את האלוף קלאב וקלאב שני אל הנסיך בדומם, אך מזרח עלה כמובן במלך ולקח את הלקיחה. מזרח חזר בנסיך דיאמונד והכרוז נמנע משימוש במלכה שבידו. מזרח המשיך בדיאמונד ומערב לקח במלך ובאלוף, כשהכרוז זורק הארט מהדומם. את הלקיחה הבאה לקח דומם באלוף ספייד ואחריו שיחק את שלושת הקלאבים הגבוהים שבידו. עכשיו זה מצב הקלפים הנותרים:

צפון: ♠5 ♥109 ♦— ♣—

מערב: ♠98 ♥K ♦— ♣—

מזרח: ♠— ♥J2 ♦J ♣—

דרום: ♠— ♥AQ8 ♦— ♣—

לו שמר מערב בידו הארט אחד יותר וספייד אחד פחות (כדי להגן על המלך), היה הכרוז משחק ספייד ומאלץ את מערב לשחק הארט לתוך המזלג אלוף-מלכה. במצב הנתון שיחק הכרוז הארט מהדומם ומזרח, כמיטב יכולתו, שיחק את הנסיך במטרה לשכנע את הכרוז שגם המלך נמצא בידו.

אולם הכרוז נזכר בהכרזה והשתכנע בדיוק בהיפוכו של דבר ובאמת: שהמלך נמצא בידי מערב דווקא ולפיכך שיחק את האלוף. המלך נפל איפוא והכרוז לקח את כל הלקיחות שהתחייב ואפילו לקיחה אחת נוספת. ■

ברכות לרגל הרחבת המסבאה

"המסבאה" – פאב ישראלי שהפך למוסד

ישנם מקומות שהם תמיד IN. "המסבאה" היא אחד מהם. מאז הפך המקום ל-IN, כאשר כוכבי צמרת פוקדים אותו בקביעות. אנשים ישראלים וזרים רואים חובה לעצמם לבקר בו, תיירים מחו"ל פוקדים לשם ביוזמתם או ביוזמת מארחיהם הישראלים וכאשר הוא "מפוצץ" ומלא באנשי החברה הגבוהה ובעלי מקצועות חופשיים. מקום כזה הוא פאב "המסבאה". כוכבים בינלאומיים ידועים כסילבסטר סטלונה, בילי הפסי, סמנטה פוקס ומיס יוניברס נילו אותו ופקדו אותו בביקורם בארץ. בצד אמני צמרת ישראלים השומרים לו אמונים הפכו אותו מסתם פאב למוסד שאליו עולים לרגל. ב"מסבאה" החליטו שלקוחות כאלה שווים פינוק. החל מ-1.4.88 קלו במבצע (HAPPY HOUR) בשעות שבין 16.00–20.00, שיעניק הנחה לכל מי שרוצה לבלות שעה טובה לפני הגיע הבייתה. זו אגדת פאב ישראלי מעי, אגדת "המסבאה".

שירותי ארגל – שיווק לבתי מלון ומסעדות בע"מ, יבואנים וסיטונאים לציוד וכלים. משגרים ברכות לבביות ואיחולי הצלחה. 03-5464433. שוק נמל תל-אביב

לרוני ויענקל'ה – הרבה הצלחה עם הרחבת המסבאה. מאחלים: "מגמות שדה" גלאלון, תיווך נכסים והשקעות, אלנבי 130 ת"א, טל: 614621-2-3

ליענקלה ורוני – שפע ברכות לרגל הרחבת המקום, עלו והצליחו. מאחלים: מימון – יוסף ומאיר, סבב ירקות, דיזנגוף 257 ת"א, טל: 444940

לרוני ויענקל'ה – המשך עבודה פוריה עם הרחבת המקום, עלו והצליחו. מאחלים: עבודות נגרות ופוליטורה, שד' הכמרי־ישראל 8, ת"א, טל' 5051363, 381381

למסבאה – עלו והצליחו. מאחלים: ברוך ניר ודן ברק, יוצרי ציוד מפלדה בלתי מחלידה, רח' העמל 15 ת"א, טלו: 627462, 828427

למסבאה – איחולים לבביים לרגל הרחבת המקום, עלו והצליחו. מאחלים: יוסי – שישונאי בשר בשר, רח' קלישר 3 ת.א, טל. 662793

לרוני ויענקלה – ברכות לבביות ממעדני דן. התחברות לייצור ושיווק מוצרי בשר, רבי ישראל מסלנט 48, תל-אביב, טל' 376761

ליענקל'ה ורוני – ברכות לרגל הרחבת המסבאה, תמשיכו כרגיל. מאחלים: לילין את לאלו בע"מ, זיוה ומנו, שאול ולושה

ליענקל'ה ורוני – שפע ברכות לרגל הרחבת המקום, עלו והצליחו. יעקב שלומי דוני וצוות מועדון הפיקה. רח' שונצינו 4, טל' 337777/8

לרוני ויענקל'ה – הרבה ברכות לרגל הרחבת המקום, עלו והצליחו. מאחלים: קירור וחשמל כדורי אהרון, בן־יהודה 153, טל' 220421

ליענקל'ה ורוני – הרבה הצלחה לרגל הרחבת המסבאה. מאחל: בן סעדון יחיאל, קבלן שיפוצים וצבע, אריה בן־אליעזר 5, לוד, טל. 08-245774

לרוני ויענק'לה – המשיכו להצליח במסבאה המחודשת. מאחל: זיקו זיגים, שד' ירושלים 71 יפו, טל': 837179

לרוני ויענקלה – הרבה הצלחה עם הרחבת המסבאה. מאחלים: מחלבת טורה, סויסת יוסף ובנו

למסבאה – ברכות להתרחבות. גלילי בע"מ הנדסת קירור: חדרי קירור, דלתות קירור, מתקני קירור מפיברגלס, נירוסטה, בנויים ומודולריים. דרך בן צבי 9 יפו, טל. 03-822853

למסבאה – מיטב האיחולים לרגל ההתרחבות, אתכם לאורך כל הדרך. צמיגי מורי, האורגים 6 חולון, טל: 800718, 03-5580423. צמיגי בטרון, ראשל"צ, טל 9614131

לרוני ויענקל'ה מהמסבאה – אתכם ביד אחת להצלחה ושגשוג. מכירה והשכרת טלוויזות וידאו, ספריה עשירה לווידאו ומעבדת תיקונים, רח' בבלי 27, שיכון בבלי, טל' 455892

לרוני ויענקלה! ברכות ואיחולים, אתכם לאורך כל הדרך!!! צבעי ג.ג. ביטון, טל. 03-296020, 203676

ליענקל'ה ורוני – שפע ברכות לרגל הרחבת המסבאה, אתכם לאורך כל הדרך. מאחלים: חברה לייצור מראות בע"מ, רח' מסגרים 25, אזור התעשיה בתים, טל. 5512491-5

ליענקל'ה ורוני – מיטב האיחולים לרגל הרחבת המסבאה, עלו והצליחו. יבואני קפה פילטר MILL-HOUSE, א.ש. תג'ר בע"מ, טל' 821037

לרוני ויענק'לה – ברכות לרגל פתיחת המקום, תוך שיתוף פעולה פורה. מאחלים: דב – שירותי מיזוג אוויר, רח' ז'בוטינסקי 12, בני-ברק, טל' 789605

למסבאה, רוני ויענקל'ה – ברכות להמשך הדרך תוך שיתוף פעולה פורה. רב-שמר סוכנות לביטוח. מאחל: בלטמן שוקי, ארחד העם 72 ת"א 65206 טל 292082, 202199

ליענקל'ה ורוני – שפע ברכות והמשך שיתוף פעולה פורה. מאחלים: חיים צדיק רפאל, אספקת מצרכי מזון, מעדנים ומשקאות חריפים, רח' לוינסקי 36 ת"א, 826147

למסבאה – המשך עבודה פוריה, עלו והצליחו. מ. אקרמן בע"מ, יבואני וויסקי קאטי־סארק, וודקה פינלנדיה וג'ין טנקרי

ליענקל'ה ורוני – שפע ברכות והצלחה לרגל הרחבת המקום. מאחלים: ...גליק ושות' – בית מסחר לכל מיני שמשות לבניינים, זכוכית אורנמנט, צבעוני ורשת. רח' מלצ'ט 48, ת"א, טל' 821881, 832802

לפאב המסבאה רוני – יענק'לה – ציוד ברכות לרגל ההתרחבות. מאחלים: חב' גוון בע"מ, נגריה ומגסוף ברזל, להמניות ולחמים מיוחדים, רח' יהודה הימית 28 ת"א, טל: 836310, 824855

לרוני ויענקל'ה – המשיכו בבעבר – בהצלחה. מאחלים: אורי זליגמן אדריכל פנים, רח' קפלן 88 הרצליה פיתוח, טל: 052-570863

למסבאה – איחולים לבביים והמשך עבודה פוריה. כביסון – KVISSON, מכבסות (1970) בע"מ. חמרי ניקוי "הנקל" Henkel GV. מדיחי כלים תעשייתיים "אדלר" adler. ש"א 39, ת"א 66024 טל. 370383, 374056, 379830

לרוני ויענקל'ה – ברכות ואיחולים לרגל הרחבת המסבאה. מאחלים: חב' שופר גז, סניף ת"א, רח' בן יהודה 4 ת"א, טל': 294747

ליענקל'ה ורוני – שפע ברכות ואיחולים לרגל הרחבת המקום. מאחלים: מצלאוי יצחק ולוזון יצחק, שפודי ציפורה בתי"ם

עכשיו את יכולה להרשות לעצמך תכשיט זהב 18 קראט ויהלומים נקיים

הבורסה לתכשיטים - יצירות בזהב 18 קראט ויהלומים נקיים.

נשמח לשרתכם בימי השבוע: 9.00-20.00, ביום ו' 9.00-14.00 ובמוצאי שבת עד 22.30.
תל-אביב: דיזנגוף 98 (ליד הככר) טל. 03-246194 ירושלים: בן-יהודה 4 (במדרחוב) טל. 02-231524 חיפה: רח' הנביאים 16 טל. 04-664111
הצפון: דרך עכו 14, קרית ביאליק טל. 04-727523 טבריה: רח' הירדן פינת הבנים טל. 06-720238 חולון: סוקולוב 54 (פינת קוגל) טל. 03-5053545
אשקלון: בנין שקמים, הנשיא הראשון טל. 051-38764 ראשל"צ: רח' ז'בוטינסקי 65 טל. 03-945524 רעננה: רח' אחוזה 104 טל. 052-25455
באר-שבע: רח' הרצל 112 טל. 057-34469 אילת: מרכז מסחרי שלום טל. 059-76822

מכבדים כרטיסי אשראי VISA ויזה דיינרס ישראכרט במזומן או בתשלומים.

אורית הראל

חמש רקדניות, מרשעת אחת ונרצחת אחת

מצבן של אופרות הסבון הגדולות, "דאלאס" ו"שושלת", אינו מזהיר בעונת השידורים הנוכחית, כידוע. ובכל זאת, לאחת הכוכבות, ג'ואן קולינס, היא אלקסיס האחת והיחידה, אין מה לדאוג. גם אם, לא עלינו, יחליט מי שיחליט להקיץ את הקץ על השושלת שלה, קולינס מסודרת כלכלית השנה – או ככה לפחות זה נראה. כי באוגוסט יראה אור ספר שכתבה, שנקרא, "שעת שיא". זהו רומן שכולו פרי המצאתה של הגברת, שמספר – איך לא – על חמש שחקניות המתחרות ביניהן על תפקיד של מפרנה מרשעת בתכנית טלוויזיה שנקראת "סאגה". במהלך התחרות ביניהן, נרצחת אחת. זה אולי קצת דימיוני, אבל כל השאר נשמע, בעצם די מוכר, אם זוכרים במה עסקה הכותבת בשנים האחרונות.

הנסיך צ'ארלס.

בעיות בבית המלוכה הבריטי. שוב. אבל אל דאגה, הפעם זה באמת לא רציני. כחלק מהמאמץ המלכותי לשפר את איכות החיים – אם כי, בינינו, מה הם עוד צריכים לשפר באיכות החיים – החליט יורש העצר הבריטי, הבעל של הנסיכה דיאנה, לרוקן את הבית מכל תרסיסי הספריי למיניהם. שהרי עובדה ידועה היא כבר, שהספריי – האירוסול – מזיק לבריאות ולאיכות הסביבה בכלל. אז מה הבעיה? הראש, כמובן. של הנסיכה, איך לא? או כפי שהגדיר צ'ארלס, "הבעיה שנשארה היא למצוא תחליפים מתאימים, שיהיו גם טובים מספיק, לספריי השיער". כמה יצרנים זריזים בוודאי כבר מציפים אותו בפתרונות מלכותיים. דרך אגב, דיאנה הסתפרה בינתיים קצוץ קצוץ...

רוג'ר מור.

ג'יימס בונד האגדי, שממש כמו דוריאן גריי אינו מזדקן, וגם כושרו הגופני אינו מתדלדל כלל מסרט לסרט ומשנה לשנה, יעשה את הגיחה הבאה שלו למסכי הקולנוע ממקסיקו סיטי. כך החליט המפיק אלברט ברוקולי, שהפיק 16 סרטי בונד ב־25 השנים האחרונות. בכל השנים האלה, כשהוא היה שון קונורי, רוג'ר מור, ג'ורג' לזנבי וטימותי דאלטון, פעל בונד מבימת הסרטה מיוחדת, רק שלו באולפני "פיינווד" שליד לונדון. עכשיו הבריטים שם די עצובים. יש מי מהם שטוענים שהמעבר למקסיקו הוא "נסיגה רצינית" לבונד. מה זה אומר, שהוא יחזור לנשק ולחתיכות של שנות ה־60'? נציגיו של המפיק, מנגד, טוענים שהכל מתחיל ונגמר בכסף – ההפקה במקסיקו תהיה זולה יותר.

ב־13 במארס, באוקלנד שבקליפורניה, הם פותחים במסע הופעות שירוץ ברחבי ארה"ב. שלושת הגדולים, חוזרים שוב ביחד לבמה. דין מרטין, פרנק סינטרה וסמי דייוויס ג'וניור. למרטין מכינים כבר כריכים עם גבינה, בשר ומיונז שחביבים עליו, לסינטרה – מרק עוף, ודייוויס, שלא סומך על אף אחד, מביא את הצוות שלו מהבית עם האוכל והמשקה שהוא רגיל להם. בהופעות שלהם אולי כבר לא יתעלפו כמו פעם – כן, כן, גם עליהם פעם היו גונחים ומתעלפים – אבל בוודאי יהיה מלא. מאוד. מעניין כמה עולה כרטיס.

דין מרטין.

אחרי שכל המומחים גמרו להגיד מי הנשים הלבושות הכי יפה השנה, עשו גם סקר כזה באמריקה. ומי אתם חושבים שהנסקרים, כאלף מומחים לאופנה, עיתונאים ומקורבים לתחום חשבו שלבושות הכי יפה? בין היתר, מרגרט תאצ'ר – כן, כן, גברת הברזל – שדרנית הסי.בי.אס. דיאן סוייר, הקומיקאית ג'ואן ריברס והשחקנית אנג'ליקה יוסטון. ובין הבנים? השחקן קורבין ברנסון מ"פרקליטי ל.א.", הזמר בריאן פרי ושדרן האיי.בי.סי. פיטר ג'נינגס.

אנג'ליקה יוסטון.

אין שום סיבה להיראות בימינו כמו "שלוך" – את זה לא אמרה אמא שלי, אלא דווקא אחת ששמה סינדי פיקולי, פעם דוגמנית אמריקנית והיום יועצת אופנה למספר תוכניות טלוויזיה. אז הנה כמה כללים קטנים של המומחית, שכדאי להקפיד עליהם. כי הבגדים כל כך יפים, אז למה שאנחנו נקלקל אותם? ראשית, חשוב ללבוש תמיד מה שנראה טוב על הגוף, לאו דווקא מה שהוא צעקה אחרונה באופנה. זה כלל ברור ומוכר, אבל הגברת פיקולי ממליצה לאמת ביצוע נכון שלו בעזרת הצצה במערכת מראות שתראה לנו גם את הגב – שתתקבל תמונה כוללת, לא רק כמה שזה יפה מקדימה, עם הבטן בפנים והמוכרת שצובטת נכון את כל הכיווצים. מי שיש לה ירכיים רחבות צריכה להיזהר ולהישמר ממכנסיים הדוקים מדי. לא חשוב מה כתוב בתווית המידה, חשוב איך זה מונח. אותה הגברת כדאי גם שתימנע מאריגים עבים, צבעים בהירים, משבצות והדפסים גדולים. המכנסיים האופנתיים ביותר היום, אלה גבוהי־המותניים, הרחבים, הם בדיוק מה שטוב לבעלות הירכיים הרחבות. למי שיש בטן גדולה – מכנסיים בקווים נקיים הם התשובה. תשכחו מכיווצים בחזית, כיסים בולטים בצדדים או גיזרות רחבות. הנמוכות צריכות להיצמד לגיזרות עם מותניים גבוהות ולהתרחק כמו מאש מחפתים בתחתית המכנס – אלה מקצרים עוד יותר את מה שלא כל כך גבוה מלכתחילה. ואחרונות חביבות – הגבוהות מאוד, שלמזלן מכנסיים שמגיעים בדיוק עד הקרסול הם באופנה. גם הולם, גם אופנתי. מה עוד אפשר לדרוש.

הנעליים של אימלדה גנבו כמובן את ההצגה. לא שהשיגו מחירים מרשימים במיוחד, אבל תשומת הלב – וזה הרי מה שחשוב. מדובר במכירה פומבית, שערך בית המכירות הפומביות "כריסטי'ס", סניף ניו יורק, ברשותה של הוועדה לממשל טוב בפיליפינים, של תכולת דירתם של בני הזוג מארקוס בשדרה החמישית במנהטן, ניו יורק. כן, גם שם היתה לשליטים־לשעבר של הפיליפינים דירת פאר. ארבעה מזוגות הנעליים המפורסמות של הגברת המפורסמת נקנו בידי אוצר המוזיאון שאו־טו־טו ייפתח בנובה־סקוטיה שבקנדה, לתערוכה על תולדות הלבוש המודרני. 66 דולר, 77 דולר, 88 דולר ו־90 דולר, היו המחירים שהמוזיאון הקנדי שילם. לא נורא. זוג נעליים חמישי, בזהב וכסף ונוצצים, נמכר לתושב העיר ניו יורק שביקש להישאר בעילום שם, אך היה מוכן לגלות שרכש את הנעליים בשביל אמא שלו. איזה אדיפוס נחמד.

מייקל ג'קסון.

שש שעות זה לקח. זה הכל. שכל הכרטיסים לקונצרט של מייקל ג'קסון, ב־18 במארס באיצטדיון "מרקט סקוור" בעיר אינדיאנפוליס שבארה"ב, יימכרו. ראו כי טוב, הוסיפו תיכף עוד הופעה, ב־19 בחודש. עניין של עוד כמה שעות, וגם לזו לא יישאר אף כרטיס חופשי.